

2013-06-13

Dnr 511-18490-2012
1278-214

Kontaktperson
Miljöavdelningen
Naturskyddsenheten
Christer Persson
040/044 - 25 26 94

Enligt sändlista

Fastställelse av skötselplan för Södra Bjärekusten i Båstads kommun

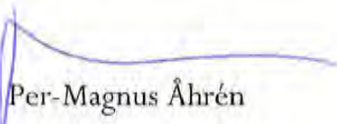
Länsstyrelsen har arbetat fram en skötselplan för naturreservatet Södra Bjärekusten i Båstads kommun. Naturreservatet bildades den 13 juni 2013. Förslaget har remissbehandlats.

LÄNSSTYRELSENS BESLUT

Med stöd av 3 § förordningen om områdesskydd enligt miljöbalken m.m. (1998:1252) fastställer länsstyrelsen bilagd skötselplan för naturreservatet Södra Bjärekusten i Båstads kommun (Bilaga 1) att gälla tills vidare.

Detta beslut kan överklagas hos regeringen, miljödepartementet

I den slutliga handläggningen av detta ärende deltog Per-Magnus Åhrén, beslutande och Christer Persson, föredragande.

Per-Magnus Åhrén

Christer Persson

Bilagor:

1. Skötselplan för naturreservatet Södra Bjärekusten i Båstads kommun
2. Hur man överklagar
3. Sändlista

Länsstyrelsen
Skåne

Bilaga 1

Skötselplan för naturreservatet Södra Bjärekusten

Skåne län, Båstads kommun

Fastställt: 2013-06-13

Titel: Skötselplan för naturreservatet Södra Bjärekusten

Utgiven av: Länsstyrelsen i Skåne län

Författare: Christer Persson

Beställning: Länsstyrelsen Skåne
Miljöavdelningen
205 15 Malmö
Telefon 040-25 20 00

Copyright: Länsstyrelsen Skåne

Diarienummer: 511-18490-2012, 1278-214

ISBN: xxx-xx-xxxxx-xx-x

Rapportnummer: xxxx:xx

Layout: Christer Persson

Tryckeri, upplaga: Länsstyrelsen Skåne

Tryckår: 2013

Omslagsbild: Betsdjur på Slättaröds samfällighet.
Foto Christer Persson den 9 maj 2007

Innehållsförteckning

1. SYFTET MED NATURRESERVATET	4
2. BESKRIVNING AV OMRÅDET	5
2.1 Administrativa data	5
2.2 Historisk och nuvarande markanvändning	8
2.3 Översiktlig beskrivning av områdets bevarandevärden	10
2.3.1 Geovetenskapliga, biologiska och kulturhistoriska bevarandevärden	10
2.3.2 Friluftsliv	18
2.3.3 Inventeringar, underlagsmaterial m.m.	18
3 ÖVERSIKT ÖVER PLANERAD MARKANVÄNDNING OCH SKÖTSEL	19
3.1 Övergripande bevarande-/kvalitetsmål	19
3.2 Generella riktlinjer och åtgärder	20
3.2.1 Jordbruksmark	20
3.2.2 Skogsmark	26
3.2.3 Badstränder	27
3.2.4 Marina områden	28
3.2.5 Fornvård	28
3.2.6 Övrig mark, vägar, anläggningar och nyttjanderätter	28
3.2.7 Särskilda åtgärder för vissa arter	29
3.2.8 Jakt och fiske	29
3.2.9 Åtgärder vid olycka, oljeutsläpp m.m.	30
4 MÅL OCH FÖRESKRIFTER FÖR SKÖTSELOMRÅDEN	30
4.1 SKÖTSELPLANEKARTA 1 (Bilaga C1)	31
4.2 SKÖTSELPLANEKARTA 2 (Bilaga C2)	52
4.3 SKÖTSELPLANEKARTA 3 (Bilaga C3)	68
4.4 SKÖTSELPLANEKARTA 4 (Bilaga C4)	93
4.7 Marina miljöer	104
5 SAMMANFATTNING OCH PRIORITERING AV PLANERADE SKÖTSELÅTGÄRDER	107
5.1 GENERELL SAMMANSTÄLLNING AV PLANERINGSOMRÅDEN	107
5.2 SAMMANSTÄLLNING AV PLANERINGSOMRÅDEN FÖRDELAT PÅ MARKANVÄNDNING	108
5.3 PRIORITERING AV SKÖTSELÅTGÄRDER	110
6 ANORDNINGAR FÖR REKREATION OCH FRILUFTSLIV	111
6.1 Övergripande kvalitetsmål	111
6.2 Riktlinjer och åtgärder	111
6.2.1 Tillgänglighet	111
6.2.2 Anordningar för friluftslivet	113
6.2.3 Information	114
6.2.4 Utmärkning av naturreservatets gräns	115
7 UPPFÖLJNING, UTVÄRDERING OCH ÖVERVAKNING AV NATURVÄRDEN	115
8 REVIDERING AV SKÖTSELPLANEN	116
9 FINANSIERING AV FÖRVALTNINGEN	116
9.1 Ekonomisk utredning	116
9.2 Finansiering av förvaltningen	116
10 KÄLLOR	117
11 RÖDLISTADE ARTER	118

1. Syftet med naturreservatet

Syftet med naturreservatet är att:

- långsiktigt bevara biologisk mångfald och kulturvärden i ett uråldrigt utmarkslandskap med mycket lång hävdkontinuitet och som i första hand karaktäriseras av öppna, välhävda strandängar och naturbetesmarker.
- långsiktigt bevara och utveckla biotoper som utgör en komplett och god livsmiljö för nationellt rödlistade arter,
- långsiktigt bevara livsmiljötyper och arter som av regeringen har rapporterats förekomma i enlighet med Rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (art- och habitatdirektivet).
- bevara den naturliga vegetationen och faunan,
- tillvarata natur- och kulturvärden i naturreservatets marina miljöer,
- bevara och utveckla störningsfria livsmiljöer för exempelvis tumlare, knubbsäl och sjöfågel,
- ge allmänheten möjligheter att utnyttja kustområdet för rekreation och rörligt friluftsliv i sådan omfattning att risk för skador på områdets natur- och kulturvärden inte uppstår.

Syftet med naturreservatet ska bland annat uppnås genom att:

- betesmarkerna hävdas regelbundet genom ett väl avvägt betestryck,
- prioritera skötselåtgärder som syftar till att långsiktigt bevara och utveckla livsmiljöer och arter som berörs av Natura 2000 eller som är nationellt rödlistade,
- dokumentera och övervaka natur- och kulturvärden i de marina delarna av naturreservatet,
- regelbundet underhålla stigar och ankoringsplatser.

2. BESKRIVNING AV OMRÅDET

2.1 Administrativa data

Namn:	Södra Bjärekusten
DOS/NVR ID-nummer:	1013308 / 2030769
Skyddsform:	Naturresevat
Beslutsdatum:	2013-06-13
Förvaltare:	Länsstyrelsen i Skåne län
Internationella åtaganden:	Rådets direktiv 92/43/EEG (SE0420232)
Kommun:	Båstad
Församling/socken:	Torekov, Västra Karup, Grevie och Förslöv
Fastigheter:	Brödarp 3:15 (del av), 3:19, 3:21 (del av), 3:22 (del av) och 3:46, Faritslöv S, 10:1, 10:3, Glimminge 39:1 (del av), Killebäckstorp S:1, S:2 (del av), Ljungby S:1, 5:30 (del av), Mälinge S:1 (del av), S:2, 14:18, 14:19, Möllhult 2:15 (del av), Påarp S:5 (del av), Rammsjö S:5 (del av) S:6 (del av), S:7 (del av), 1:21 (del av), 3:20 (del av), 5:27 (del av), 57:5 (del av), 58:1 (del av), Ranarp S:1 (del av), Ranarp 25:3, Segelstorp 3:29 (del av), 3:90 och 3:117, Slättaröd S:1 (del av), Slättaröd 23:4, Stora Hult S:6, Torekov S (del av), Torekov S:7, Vasalt S:2, Ängelsbäck S:1 (del av), S:5 (del av), Öllöv S:2 samt allmänt vatten.
Vegetationszon:	Nemorala zonen (sydsvenska lövskogsregionen)
Naturgeografisk region:	7, Skånes sediment- och horstområden
Läge:	Utmed Bjärehalvöns kust mellan Lervik i söder och Torekov i norr
Topografisk karta:	4C Halmstad SV och 3C Helsingborg NV
Ekonomisk karta:	3C9c Vejbystrand, 4C0b Vasalt, 4C0c Grevie, 4C1a Torekov och 4C1b Mälinge
Gränser:	Se Bilaga A och B
Dikningsföretag:	Nej
Arealer:	Totalt ca 5 011 ha varav ca 280 ha land
Planförfattare:	Christer Persson

INFORMATION OM NATURA 2000

I samband med inträdet i Europeiska Unionen har Sverige accepterat att delta i arbetet med att etablera ett nätverk av skyddade områden i Europa kallat Natura 2000. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen i enlighet med två direktiv inom naturvårdsområdet, EG-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet) och EG-rådets direktiv 29/147 EG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (fågeldirektivet).

Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken och Förordning om områdesskydd m.m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom naturreservatet kräver samråd och i vissa fall tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar. Föreliggande skötselplan är därför utformad på ett sådant sätt att skötselanvisningarna i första hand inriktas på bevarande av förekommande Natura2000värden.

Naturreservatet Bjärekusten ingår i ett område som regeringen har pekat ut inom ramen för habitatdirektivet. De livsmiljöer som är särskilt angelägna att skydda är förtecknade i direktivets Bilaga 1 (se nästa sida) medan arterna är förtecknade i direktivets Bilaga 2 (se nästa sida) och Bilaga 4 (ej förtecknade i skötselplanen eftersom de är många till antalet). Länsstyrelsen har tagit fram en bevarandeplan som anger bevarandesyfte och bevarandemål för de livsmiljöer och arter som förekommer i naturreservatet. Bevarandeplanen är inarbetad i föreliggande skötselplan.

Förekommade livsmiljötyper (habitat) som är förtecknade i habitatdirektivets Bilaga 1 (*= prioriterad livsmiljötyp)

<i>Kod</i>	<i>Typ av livsmiljö (habitat)</i>	<i>Ungefärlig areal (ha)</i>
1210	Ånnuell vegetation på driftvallar	4,07
1220	Perenn vegetation på steniga stränder	10,43
1230	Vegetationsklädda havsklippor	6,85
1330	Salta strandängar	14,57
2110	Kustnära vandrnde sanddyner	1,50
2120	Kustnära vandrnde sanddyner med sandrör (vita dyner)	4,25
2130	*Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)	14,23
2140	*Kustnära urkalkade permanenta sanddyner med kråkbär	3,85
2170	Kustnära sanddynområden med sandvide	0,17
4010	Fukthed med klockljung	0,55
4030	Ris- och gräshedar nedanför trädgränsen	28,37
5130	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	12,84
5133	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	4,81
6230	*Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen	0,68
6270	*Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	25,06
6410	Fuktängar med blååtäl eller starr	6,22
6411	Fuktängar med blååtäl eller starr	27,92
6820	Obestämd fuktig naturlig gräsmark nedanför trädgränsen (4010/6410/6230/6431/7232)	0,21
7140	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	2,22
7230	Rikkärr	6,46
9080	*Lövsumpskog	4,23
9750	Svämlövskog	0,08
SUMMA		179,58

Förekommade arter som är förtecknade i habitatdirektivets Bilaga 2

<i>Kod</i>	<i>Art</i>
A193	Fisktärna - <i>Sterna hirundo</i>
A195	Småtärna - <i>Sterna albifrons</i>
A191	Kentsk tärna - <i>Sterna sandvicensis</i>
A338	Törnskata - <i>Lanius collurio</i>
1831	Flytsvalting - <i>Lurionium natans</i>
1166	Större vattensalamander - <i>Triturus cristatus</i>

2.2 Historisk och nuvarande markanvändning

Naturreservatet ligger i en av landets äldsta kulturbygder på gammal utmark som berör 18 byar i fyra socknar utmed kusten i före detta Bjäre härad.

Efter isavsmältningen (ca 13 000 – 14 000 f Kr) vandrade så småningom kringströvande jägare in i området. Det finns dock inga spår i trakten från de tidigaste jägarfolken, kanske beroende på att havsnivån då var betydligt lägre än idag och att eventuella boplatser är belägna på dagens havsbotten. Från den senare delen av jägarstenåldern (ca 6 000 - 4 200 f Kr) finns spår i form av enstaka boplatser, bland annat på Hallands Väderö som är belägen nordväst om naturreservatet. Under den här tiden steg havsytan för att nå sitt maximum på drygt 8 meter över dagens nivå under Litorinatiden, dvs. vid övergången mellan jägar- och bondestenålder cirka 4200 (f Kr). Havsytan sjönk därefter successivt och omkring 700 f Kr var den cirka 4 meter över dagens nivå.

I övergången mellan sten- och bronsåldern (ca 1 800 f Kr) utvecklades jordbruket allt mer och boskapsskötseln blev en allt viktigare näringsgren. Bjärehalvön är mycket rik på lämningar från den äldre bronsåldern med bland annat cirka 700 torvbyggda jordhögar. Den största högen (Dagshög) är belägen på Faritslövs gamla utmark i den sydvästra delen av naturreservatet. Från den här tiden härstammar också "Gröthögarna" som är belägna på Ingelstorps gamla utmark på den norra delen av Bjärehalvön. Det vidsträckta kustlandskapet var vid den tiden sannolikt påverkat av betesdjur. Under järnåldern försämrades klimatet vilket medförde att kreaturen måste vinterstallas. Behovet av vinterfoder ledde till att nya marker för slätter fick röjas fram. Gödseln från djuren togs tillvara och spreds på åkrarna som därmed blev mer permanenta. Bebyggelsen blev mer bestående och utgjorde grunden till byar med inägor och utmark som utvecklades under järnålderns senare del och som kom att bestå i stora drag ända fram till skiftesreformerna i början av 1800-talet. De äldsta byarna som har mark inom naturreservatet är sannolikt bland annat Slättaröd (Slettager), Glimminge, Öllöv, Mäsinge och Ljungby.

Fiske och sjöfart har under lång tid gett Bjärebygdens befolkning goda inkomster. Åtminstone under 1600-talet hade halvön en mer omfattande sjöfart än någon annan del av Skåne. Under dansk tid var Båstad och "Grytehamn" (belägen vid Gryteskären i den sydligaste delen av naturreservatet) de viktigaste utförselhamnarna för bland annat ved, mur- och taktegel samt olika födoämnen. I början av 1700-talet gick "Grytehamn" tillbaka, istället fick Torekov en allt större betydelse. I samband med utvecklingen mot allt större tonnage började sjöfarten att gå tillbaka i början av 1900-talet. Fisket är idag av marginell betydelse.

Marken i byarna var indelad i inägor och utmark. I inägorna fanns åker och ängsmark som skyddades från betesdjur genom hägn. Betesdjuren gick på sommarbete på den ohägnade utmarken som var gemensam för byarna utmed kusten ända fram till i början av 1800-talet. Utmarken användes även för täkt av tång på särskilda platser,

så kallade tångävjor. Tången användes som gödsel på åkrarna och var av stort värde för byarna. Vissa byar hade särskild ordningsstadga som reglerade tångtäkt. Delar av utmarken röjdes och svedjades för täkt av lövhö och för tillfälligt åkerbruk. Genom slätter i våtmarkerna fick man tillskott av vinterfoder. Stängselvirke, ris och torv hämtades också från utmarken.

Handlingar från början av 1700-talet beskriver Bjärehalvön som ett trädöst landskap, med betade utmarker ut mot havet, bevuxna av lite enbuskar. Boskapen var en viktig inkomstkälla och den magra marken var hårt utnyttjad. Befolkningen ökade kraftigt under 1700- och 1800-talet och den gamla ägoindelningen försvårade möjligheterna till effektivare bruksmetoder. Geometriska avmätningar genomfördes under 1700- och 1800-talet i en del byar, bland annat i Glimminge 1708. Delning av inägor och utmark genomfördes i Glimminge 1817.

Förordningar om storskifte för att effektivisera jordbruket kom 1757 och 1762. Syftet var att samla varje gårds ägor i ett sammanhängande skifte. Motståndet mot reformen var dock stort. Storskiftet omfattade i första hand inägor men i vissa fall även utmarken. Storskifte genomfördes i vissa byar utmed Bjärekusten, bland annat i Ranarp 1807 (utmarken), Ängalag 1815 (utmarken), Ramsjö 1818 (utmarken), Slättaröd 1818 (utmarken), Öllöv 1818 (utmarken), Vasalt 1819 (inägor), Ängelsbäck 1821 (inägor), Ingelstorp 1824 (utmarken), Påarp 1824 (utmarken) och i Segelstorp 1824 (utmarken).

Enskiftesstadgan för Skåne kom 1803 och innebar att byarna splittrades och att systemet med inägor och utmark försvann. Även denna reform stötte på motstånd och genomfördes endast i få byar, bland annat i Mäsinge 1819, Möllhult 1819 och i Faritslöv 1824.

Laga skifte inleddes 1827 och innebar att bystrukturen upplöstes helt. Syftet var att samla ägor men det var tillåtet att ha tre olika ägolotter per gård. Systemet med inägor och utmarker försvann. Laga skifte genomfördes i Brödarp 1828, Vasalt 1837, Killebäckstorp 1837 och 1851, Ängelsbäck 1838, Ljungby 1839, Segelstorp 1839 och Stora Hult 1841.

Större delen av de gamla utmarkerna i naturreservatet överlevde dock skiftesreformerna. De blev i de flesta fall samfälld mark och är så än idag vilket är grunden för att området har så höga natur- och kulturhistoriska värden, bland annat med en hävdkontinuitet som delvis kanske sträcker sig ända tillbaka till bondestenalåldern. Denna gemensamma mark är starkt undanträngd och upptar på de flesta ställen bara en mycket smal kustremsa. Fram till andra världskriget bestod betesdjuren av såväl nötkreatur som hästar och får. Därefter upphörde häst- och fårbetet nästan helt. Enbuskarna utnyttjades förr bland annat som bränsle och betestrycket var så högt att lövbuskar förhindrades att växa upp. Enristakten upphörde under 1950-talet samtidigt som betestrycket minskade vilket har lett till att delar av Bjärekusten håller på att växa igen. Enbuskarna har slutit sig allt mer och lövsly koloniserar delar av reservatet.

Stenbrytning har förekommit på flera ställen längs kusten. Gnejs har i äldre tider brutits bland annat på utmarkerna vid Dagshög och Burensvik. Gnejsen användes bland annat till byggnadssten, gatsten, kantsten och makadam. Det finns även spår efter grustäkter och några små lertäkter finns inom naturreservatet. Kärrtorv har troligen brutits i de flesta större kärren.

Större delen av naturreservatet hävdas ännu idag som betesmark, huvudsakligen med nötkreatur. Betestrycket på de naturliga betesmarkerna är bitvis för lågt och flera områden är under igenväxning. Røjningar har genomförts vid flera tillfällen genom åren. Arbetsinsatserna är dock mycket kostsamma. På vissa ytor har även försök med bränning av enbuskage genomförts. Røjning av buskage har periodvis varit eftersatt i vissa delar av naturreservatet och en del områden är idag nästan helt oöverskådliga.

Naturreservatet saknar större skogsområden. Mindre barrskogsdungar, planterade för att stoppa sandflykt, finns vid Norrebro hamn (Ingelstorp) och vid Ängelsbäckstrand. I fuktigare partier växer något al och björk, samt i några igenväxta betesmarker björk och asp.

Bebyggelse förekommer sparsamt inom naturreservatet vid Ängelsbäck, Segelstorp och Slättaröd samt i anslutning till hamnområden.

I området finns några mindre hamnar och båtplatser. Badvänliga sandstränder finns företrädesvis i reservatets södra del. Angöringsplatser finns med jämna mellanrum utmed kusten.

2.3 Översiktlig beskrivning av områdets bevarandevärden

2.3.1 Geovetenskapliga, biologiska och kulturhistoriska bevarandevärden

Geologi

Naturreservatet är beläget på gnejsberggrund (1 000 - 1 700 miljoner år gammal). Gnejsen är av okänt ursprung, och mer eller mindre rödfärgad. Längs med kuststräckan mellan Burensvik och Torekov domineras berggrunden av graniter. Utmed hela sträckan förekommer även enstaka amfiboliter. Berggrunden till havs domineras troligen av gnejs, men ett större område med jurabergarter förekommer också.

Området är beläget invid Hallandsås, en horst som bildades för ca 70 miljoner år sedan. Horsten ligger i den Fennoskandiska randzonen. Terrängen är plan eller svagt sluttande. Berggrunden överlagras i vissa delar av naturreservatets av tunt lagrade morän. Längs med kusten utgörs jordlagren av svallsand och svallgrus. I flera

områden förekommer sand och grovmo, exempelvis vid Segelstorpsstrand, Glimminge, Vasalt och Ranarp. Vindavlagringar finns på svallsedimenten utmed kusten och bilder i vissa områden mindre dyner, bland annat vid Segelstorpsstrand. Jordarterna i den marina miljön utgörs huvudsakligen av postglacial och glacial lera med inslag av bland annat postglacialt grus och sand i den södra delen. Närmast kusten ner till cirka tio meters djup dominerar morän.

Landisens strömning över Bjärehalvön är komplicerad men den senaste isörelseriktningen var från nordost. Moränen är i regel sandig och kalkfattig. När havet stod som högst efter landisens tillbakadragande, låg hela naturreservatet under vatten. Högsta kustlinjen är för Bjärehalvön belägen cirka 50 - 60 meter över havet. Moränen är svallad inom stora delar av naturreservatet. Havet drog sig tillbaka i etapper varvid de strandvallar vi idag kan se utbildades. Stora klapperstensfält förekommer bitvis längs med stranden, exempelvis vid Glimminge. På några ställen utmed kusten finns skalgrusbankar, bland annat strax söder om Torekov. I lugnare områden har fin, vit sand avsatts, som idag bildar de populära sandstränderna.

Havsbottnar ned till cirka tio meters djup kännetecknas av en variationsrik miljö där sand- och skalgrusbottnar varvas med hårbottnar bestående av sten, block och rev, medan djupare områden utgörs av en mer enhetlig mjukbottenmiljö. De olika biotoperna anses bland annat erbjuda både viktiga lek- och yngellokaliter såväl som födosökområden för många olika fisk- och fågelarter.

Biologiska värden

Vegetationen i naturreservatet präglas framför allt av den långvariga hävden genom bete, närheten till havet, samt de skiftande närings- och vattenförhållandena i marken. Karakteristiska är de betade enefäladsmarkerna med en mosaik av olika vegetationstyper som förefaller vara tämligen opåverkade av näringsämnen som exempelvis kväve. Fattig gräshed kan plötsligt övergå i rik torräng där ansamling av kalkhaltigt skalgrus finns i underlaget. Hedseriens vegetationstyper (gräshed, rished, fukthed) dominerar, men här och var finns övergångar till ängsseriens vegetationstyper. Inte bara jordarten skiftar inom området, utan även fuktigheten växlar och ger en varierad flora från typiska torrmarksväxter till vattenväxter.

Stränderna är till största delen steniga eller blockiga. Ibland finns en smal remsa av strandäng (salttåg-rödsvingeltyp), innanför vilken den nuvarande strandvallen höjer sig. I skyddade lägen bildas tångvallar med en kväveälskande flora. Sandstränder med dynggräsvegetation (av dynggrästyp) finns i naturreservatets södra del. Innanför strandvallen finns ofta sumpkärr och fuktängar/fukthedar. I dessa fuktmarker förekommer några av de botaniska rariteterna inom naturreservatet. På flera ställen finns äldre strandvallar som utformades när landet successivt höjdes efter istiden, bland annat vid Ramsjöstrand. Den torra vegetationen på vallarna omväxlar med mellanliggande kärr och fuktområden.

Skog finns i begränsad omfattning inom naturreservatet. Barrdunga som utgör skyddsplanteringar för att förhindra sanddrift finns vid Vasalt och Ängelsbäck. Naturreservatet hyser flera botaniska rariteter. Bland annat kan man här finna flytsvalting (EN*), småfrossört (CR*, enda växtplatsen i Norden), klotgräs (VU*), krypfloka (EN*), martorn (EN*), bågstarr (EN*), ljungögontröst (VU*), klockgentiana (VU*), kustgentiana (EN*), granspira (NT*) och kattfot (NT*). Exempel på andra sällsynta och/eller hävdberoende arter som har observerats i naturreservatet är flocksvalting, strandbeta, vanlig ögontröst, ängsskallra, blåsuga och slättergubbe (NT*).

Djurlivet längs med den cirka 1,5 mil långa kuststräckan domineras av änder och måsfåglar. På öar och skär påträffas ofta knobbsäl (VU*) och ibland gråsäl. Tumlare (VU*) som rör sig över mycket stora havsområden och observeras i naturreservatet framförallt under sommarhalvåret. Kusten mellan Lervik och Glimminge utgör ett viktigt uppehållsområde för bland annat ejder, gräsand och knölsvan under hela året. Ibland besöks området av vinddrivna fåglar från Atlanten, exempelvis havssula och tretåig mås (EN*). Enligt "Kustinventering 1980" häckar bland annat gravand, småskrake, skrattmå, fiskmå, skärpiplärka, kricka, årtä (VU*), fisktärna, silvertärna och småtärna (VU*) utmed Bjärekusten. På de hävdade strandängarna finns även fina biotoper för vadare som t ex strandskata, större strandpipare, rödbena och tofsvipa, vilka alla häckar i reservatet. I buskmarkerna förekommer bland annat stenskvätta (NT*), hämpling (VU*), gulsparv och diverse sångare. Vidare finns en god stam av rapphöns (NT*). Korp har börjat uppträda allt oftare. Däggdjursfaunan domineras av vildkanin, hare och rådjur. Ibland påträffas även räv i området. Bland groddjuren förekommer vanlig groda, åkergröda, vanlig padda, strandpadda (VU*) samt större vattensalamander (LC*) och mindre vattensalamander. Strandpaddan berörs av ett nationellt åtgärdsprogram och förekommer med en mycket liten och isolerad population vid Vasalt i den sydvästra delen av naturreservatet. Större vattensalamander är en art som är prioriterad enligt Bilaga 2 i Rådets direktiv 92/43/EEG (habitatdirektivet), vilket innebär att särskilda skyddsområden ska skapas för arten.

Naturreservatet berörs av flera av Naturvårdsverket fastställda nationella åtgärdsprogram för bevarande av livsmiljöer och utrotningshotade arter. Enligt ArtDatabanken har följande livsmiljöer och arter som berörs av åtgärdsprogram observerats i naturreservatet Bjärekusten: rikkärr (kalkkärrsgrynsnäcka (NT*) 1970, sydlig kärrsnäppa (CR*) 1973, dubbelbeckasin (NT*) 1995, strandpadda (VU*) 2006, grönfläckig padda (CR*) 1990-talet (utplantering), åkerogräs (klätt (EN*) 1907), stinkmålla (CR*) 1907, martorn (EN*) 2002, alkonblåvinge (klockgentiana (VU*) 2000), kustgentiana (EN*) 2006, flytsvalting (EN*) 1999, småfrossört (CR*) 1999, åkermadd (EN*) 1914, kärrnocka (CR*) 1898 och tumlare (VU*) 2012.

* = hotkategori enligt fastställd svensk rödlista 2010. Hotkategorierna är: LC – livskraftig, NT - missgynnad, VU - sårbar, EN - starkt hotad, CR - akut hotad, RE - försvunnen och DD - kunskapsbrist

Förekommande marina biotoper klassas enligt "kustbiotoper i Norden" som "Mjukbottnar", "Sandbottnar" och "Klippbottnar". Här återfinns också "sublittorala sandbankar" samt olika typer av revmiljöer, bland annat blåmusselbankar (*Mytilus edulis*), vilka klassas som livsmiljötyper enligt bilaga 1 i habitatdirektivet (Natura 2000).

N2000, förekommande livsmiljötyper (habitat) enligt art- och habitatdirektivets Bilaga 1

Torra hedar, enbuskmarker och låglandsgräsmarker (kod "4030", "5130" och "6270")

Utmed kuststräckan finner man bland annat hed- och gräsmarker. Ibland är jordlagret tunt med klapper i botten och ibland blir det tjockare moränlager. Både hedar och gräsmarker har ibland ett rikt och tätt buskskikt där enen dominerar. Trädsiktet är inte lika rikt men alm, ask, björk, oxel och rönn är några arter som förekommer. Hedvegetationen förs till livsmiljötyperna torra hedar ("4030") och enbuskmarker ("5130") medan gräsmarker/torrängar förs till livsmiljötypen låglandsgräsmarker ("6270"). Både hed- och torrängsflora kan förekomma på sanddyner och förs då till livsmiljötyperna "2130", "2140" och "2170". Heden finner man där det är som magrast. De vanligaste vegetationstyperna är rödven- och kruståtelhed (gräshed) och ljungheden (rished). Växter som förekommer är bland annat blåbär, fårsvingel, knägräs, kruståtel, ljung, lingon, rödven, stagg och stenmåra (ovanlig). Gräsmarken/torrängen (ofta torr fårsvingelgräsmark, trift-variant närmast havet) förekommer huvudsakligen där det är något mindre näringsfattigt. Växter som förekommer är bland annat backtimjan, bergsyra, bockrot, brudbröd, fårsvingel, gul fetknopp, gulmåra, jungfrulin, käringtand, strandtrift och tulkört.

Kärr ("7140" och Rikkärr "7230")

Kärrvegetationen varierar från fattigkärr till rikkärr som innehåller kalk. De fattigare kärren (7140) har en floradominans av exempelvis blåsstarr, kräklöver, sjöfräken, vattenklöver och ängsull. De har ofta ett rikt bottenskikt av vitmossor. De kalkrika kärren är till skillnad från fattigkärren mycket artrika. Här finner man växter såsom kärrsälting, slankstarr, näbbstarr, slätterblomma, tätört, vildlin och olika orkidéer. I bottenskiktet finner man i rikkärren brunmossor, exempelvis späd skorpionmossa, gullspärrmossa och tuffmossor. Rikkärren är ofta kopplade till små källflöden där kalkrikt vatten tränger ut.

I anslutning till en del kärr (från Torekov till Burensvik) finner man småfrossört (rödlistad, hotkategori akut hotad). En annan sällsynt växt är flytsvalting (rödlistad, hotkategori starkt hotad) som förekommer i kärrartade vattensamlingar vid Rammsjöstrand. En del kärr domineras av ag, ofta knappag. Loppstarr finner man i en del rikkärr (rödlistad, hotkategori VU).

Fukthed ("4010"), stagghed ("6230") och fuktäng ("6410")

Fuktheden ("4010") finner man ofta i fuktiga partier mellan kärr och de torra hedarna. Växter som förekommer är bland annat blåtåtel, borsttåg, hedsäv, hundstarr, klockljung, kråkbär, ljung, rundsilesår, stagg och stjärnstarr. En del mossor finns i bottenskiktet (olika sorter vitmossa). Mer sällsynta arter såsom granspira och klockgentiana går fortfarande att se. Fukthedarna är dessvärre på många ställen kraftigt igenväxta med en och pors och de för en tynande tillvaro. Staggheden ("6230") finner man ofta i anslutning till fukthedar och fuktängar. Staggheden är liksom fuktheden fuktig och utgörs ofta naturligt av små arealer. På flera håll finner man en artrik stagghed med växter såsom blåtåtel, granspira, knägräs, ljung, hirsstarr, stagg och ängsvädd. Fuktängen ("6410") finner man i fuktiga områden tillsammans med ovanstående naturtyper och kärren ("7140"). Fuktängen kan till skillnad från staggheden och fuktheden vara kalkpåverkad och liknar då mycket rikkärren men har betydligt mindre mossor i bottenskiktet. Växter man finner är bland annat darrgräs, hirsstarr, hundstarr, kärrsälting, loppstarr, slankstarr, ängsstarr och ängsvädd.

Strandmiljöer ("1210", "1220", "1330") och sanddynor ("2110", "2120", "2130", "2140", "2170")

Stranden delas upp i många olika naturtyper. Bland gräsmarkerna framträder strandängen ("1330"). Strandängen tillhör de livsmiljötyper som är beroende av hävd och är ofta mycket välhävdad då djuren tycker om att beta de gräs och örter som finns på den. Växter man finner är bland annat gulkämpar, havssälting, krypven, rödsvingel, salttåg och strandkrypa. Längs med kusten finner man livsmiljötypen driftvallar ("1210") vilka huvudsakligen består av tång. I tången trivs kväveälskande växter såsom skräppor, brännässlor och olika typer av mållor t ex strandmålla. Tidigare har den sällsynta arten stinkmålla påträffats i driftvallar längs kusten men den är numera troligen utgången. Kraftiga tångvallar finner man ofta i mindre vikar och bukter. På steniga stränders övre del växer det ofta en saltgynnad/tålig flora med bland annat strandkål som utgör en egen livsmiljötyp ("1220").

I gränsen mellan hav och land finner man livsmiljötypen ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten ("1140"). Denna livsmiljötyp är mycket viktig för ett flertal fåglar bland annat kärrsnäppa, rödbena, strandskata och större strandpipare som här finner sin föda i dyn.

På sandstranden i kanten mot de gräsbevuxna sanddynerna finner man livsmiljötypen embryonala sanddynor ("2120"). Denna livsmiljötyp består av de i huvudsak vegetationslösa sanddynsbildningar som föregår livsmiljötypen sanddynor med sandrör ("2120"). På sanddynerna med sandrör ("2120") finner man växter såsom strandråg, sandstarr och marviol. I områden som inte hävdas har vresros etablerat sig. Även i områden med bete finns den numera och utgör ett problem. Vresrosen anses vara ett stort problem då annan flora konkurreras ut. Den är dessutom mycket svårbekämpad då den sprider sig lätt med frön samt att rötterna kan sprida sig vegetativt.

Bakom sanddynerna med sandrör finner man sanddyner med hed eller gräsmarksflora (livsmiljötyperna "2130" och "2140"). För sanddynerna med gräsmarksflora ("2130") finner man en vegetation av torr fårsvingelgräsmark och borsttåtelhed. Växter som förekommer här är bland annat backtimjan, borsttåtel, fårsvingel, gul fetknopp, gulmåra, sandstarr och strandtrift. För sanddyner med hedvegetation ("2140") dominerar växter såsom kråkbär, ljung och sandstarr. I båda livsmiljötyperna är sandblottor ett viktigt inslag. I fuktsänkor i sanddynerna finner man en annan livsmiljötyp, sanddynområden med krypvide/sandvide ("2170"). Denna livsmiljötyp finns enbart på Vasaltheden och innehåller växter som klockljung, krypvide, kråkbär, ljung, ängsvädd och ögontröst. Dessa livsmiljötyper är till största delen hävdgynnade och är beroende av bland annat bete eller bränning. I områden där ingen skötsel sker växer de långsamt igen och även om det tar lång tid innan större buskar och träd etablerar sig så brukar markfloran försämrats tidigare på grund av förnaansamling.

Havsklippor ("1230") och vegetation på silikatrika bergytor ("8230")

Nästan all klippvegetation längs med kusten förs till livsmiljötypen vegetationsklädda havsklippor ("1230") förutom ett mindre område i Burensvik som anses vara livsmiljötypen pionjärvegetation på silikatrika bergytor ("8230"). Vegetationen är sparsam med växter såsom strandglim, gulkämpar och strandtrift. Lavfloran domineras bland annat av de orangefärgade lavarna i släktena *Xanthoria* och *Caloplaca*. På flera ställen är klipporna bevuxna med buskar, framförallt en och slån. Dessa bildar stora buskage formade av vinden. Livsmiljötypen vegetation på silikatrika bergytor ("8230") utgör ett mindre område vid Burensvik. Området består av en liten bergknalle och har en avvikande flora, ej saltpåverkad, med gott om navellavar och en del renlavar.

Alkärr ("9080" och "91E0")

Skog längs med Bjärekusten är något som under lång tid har varit sällsynt och den som funnits har varit hårt åtgången av människan och betesdjur. Därför finns det idag i princip inget område där den skogliga kontinuiteten inte varit bruten. Ett område har dock ansetts vara alskog som är värdefull trots att det inte fanns märkbart många träd i området 1947 (efter flygbildstolkning). Området domineras av al och ligger vid Mäsinge (alsumpskog, "9080"). Vid Mäsinge betas alskogen och växter såsom harsyra, nejlikrot, skogsbingel, stinksyska och älgört förekommer. Älskärr har här på bekostnad av öppna kärr och fuktängar expanderat på grund av svag hävd.

Fåglar

Bjärekusten är ett mycket viktigt område både för häckande och rastande fågel. Arter som fisktärna och småtärna häckar i anslutning till kusten och födosöker under sommaren längs med kusten i de grunda vattnen närmast stranden (i jakt på bland annat småfisk). Tångbälten är också intressanta med sitt rika liv på småkryp (bland annat märilkräftor). Törnskatan är en sommargäst som häckar i området,

huvudsakligen i de buskrika betesmarkerna. Törnskatan letar mat i betesmarkerna (insekter) och lägger sitt bo i buskage.

Flytsvalting

Flytsvalting förekommer numera endast på två lokaler i Sverige (en i Halland och en i Skåne). Flytsvalting kan trivas i många olika typer av vatten men inte i näringsrika vatten. Den tål förhållandevis stora vattenståndsvariationer och förökar sig huvudsakligen vegetativt. Arten finns i tre gölar vid Mälinge. Antalet blommande individer kan variera kraftigt från år till år beroende på vattenståndet.

Bedömning av bevarandestatus 2004

Bevarandestatusen för en naturtyp bedöms utifrån stabiliteten av dess aktuella areal, status på ingående strukturer/funktioner samt möjligheter till återställande och förekomster av typiska arter. Ett gott bevarande kan t ex vara att naturtypens struktur och/eller funktion delvis är försämrade men lätt att återställa. Ett ordinärt eller minskat bevarande innebär att utsikterna för återställande är svårt eller omöjligt. Bevarandestatus för en art bedöms på motsvarande sätt och omfattar artens populationsutveckling, bevarande av dess livsmiljö och möjligheter till återställande. Bevarandestatus för områdets naturtyper har noterats vid fältbesök (se tabell nedan). Områden som inte har bedömts att ha högsta bevarandestatus är i behov av mer eller mindre omfattande insatser.

Kod	Typ av habitat (livsmiljö) / art	Bevarandestatus
1210	Årslig vegetation på driftvallar	Mycket god
1220	Perenn vegetation på steniga stränder	Mycket god
1230	Vegetationsklädda havsklippor	Mycket god
1330	Salta strandängar	Mycket god
2110	Embryonala vandrande sanddyner	Mycket god
2120	Vandrande sanddyner med sandrör (vita dyner)	God
2130	*Permanent sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)	God
2140	*Urkalkade permanenta sanddyner med kråkbär	Mycket god
2170	Sanddynområden med krypvide/sandvide	Mycket god
4010	Nordatlantiska fukthedar med klockklung	Ordinär
4030	Torra hedar	Ordinär
5130	Enbuskmarker på hedar eller kalkgräsmarker	Ordinär
6230	*Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat	Ordinär
6270	*Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennosk. typ	Ordinär
6410	Fuktängar med blåtåtel eller starr	Ordinär
7140	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	Ordinär
7230	Rikkärr	God
8230	Pionjärvegetation på silikatrika bergytter	God
9080	*Lövsumpskogar av fennoskandisk typ	God
91E0	*Alluviala lövskogar av fennoskandisk typ	God

*= prioriterad naturtyp enligt Natura 2000

A193	Fisktärna - <i>Sterna hirundo</i>	Mycket god
A195	Småtärna - <i>Sterna albifrons</i>	Mycket god
A191	Kentsk tärna - <i>Sterna sandvicensis</i>	Mycket god
A338	Törnskata - <i>Lanius collurio</i>	Mycket god
1831	Flytsvalting - <i>Lurionium natans</i>	God
1166	Större vattensalamander - <i>Triturus cristatus</i>	

Sumpskogar

Ett område, med en sammanlagd areal på cirka 10,5 ha, har pekats ut av Skogsstyrelsen som skogsområde med sumpskogar. Det berör skötselområde 16 och 17.

Kulturhistoriska värden

Naturreservatet ligger i gammal utmark i en av landets äldsta kulturbygder. Den stora mängden fornlämningar i trakten vittnar om människans användning av marken genom tiderna. Bjärehalvön är mycket rik på lämningar, främst från den äldre bronsåldern. Den största högen (Dagshög) är belägen på Faritslövs gamla utmark i den sydvästra delen av naturreservatet Bjärekusten. Från den här tiden härstammar också "Gröthögarna" som är belägna på Ingelstorps gamla utmark på den norra delen av Bjärehalvön. Det vidsträckta kustlandskapet var vid den tiden sannolikt påverkat av betesdjur. Grunden till byar med inägor och utmark utvecklades under järnålderns senare del och som kom att bestå i stora drag ända fram till skiftesreformerna i början av 1800-talet. Marken i byarna var indelad i inägor och utmark. I inägorna fanns åker och ängsmark som skyddades från betesdjur genom hägn. Betesdjuren gick på sommarbete på den ohägnade utmarken som var gemensam för byarna utmed kusten ända fram till i början av 1800-talet. Utmarken användes även för täkt av tång på särskilda platser, så kallade tångälvjor. Tången användes som gödsel på åkrarna och var av stort värde för byarna. Vissa byar hade särskild ordningsstadga som reglerade tångtäkt. Delar av utmarken röjdes och svedjades för täkt av lövhö och för tillfälligt åkerbruk. Genom slåtter i våtmarkerna fick man tillskott av vinterfoder. Stängselvirke, ris och torv hämtades också från utmarken.

Förordningar om storskifte för att effektivisera jordbruket kom 1757 och 1762. Syftet var att samla varje gårds ägor i ett sammanhängande skifte. Enskiftesstadgan för Skåne kom 1803. Laga skifte inleddes 1827. Motståndet mot reformerna var dock stort. Större delen av de gamla utmarkerna i naturreservatet överlevde därför skiftesreformerna. De blev i de flesta fall samfälld mark och är så än idag vilket är grunden för att området har så höga natur- och kulturhistoriska värden, bland annat med en hävdkontinuitet som delvis kanske sträcker sig ända tillbaka till bondestenåldern. Denna gemensamma mark är starkt undanträngd och upptar på de flesta ställen bara en mycket smal kustremsa.

Stenbrytning har förekommit på flera ställen längs kusten. Gnejs har i äldre tider brutits bland annat på utmarkerna vid Dagshög och Burensvik. Gnejsen användes bland annat till byggnadssten, gatsten, kantsten och makadam. Det finns även spår

efter grustäkter och några små lertäkter finns inom naturreservatet. Kärrtorv har troligen brutits i de flesta större kärren. I delar av naturreservatet har det under 1800-talet funnits ett skeppsbyggeri. Inom området finns flera fort eller betongvärn. Dessa ingår i ett kulturmiljöstrak i Länsstyrelsens kulturmiljöprogram Skånelinjen eller Per Albin-linjen. Som motiv för att bevara området anges "Försvarslinjen är en unik företeelse som tydligt visar Skåne som gränsprovins. Samtliga värn är viktiga delar i den helhet som Skånelinjen utgör."

2.3.2 Friluftsliv

Naturreservatet utnyttjas flitigt av allmänheten, främst som strövområde och för bad. Området är mycket lättillgängligt via ankoringsplatser som finns med jämna mellanrum utmed kusten. Flera busslinjer trafikerar vägarna utmed kusten. Från Torekov är det gångavstånd till reservatet.

Soptunnor och toaletter finns utplacerade på flera ankoringsplatser.

Från Rammsjöstrand till Torekov gick förr en gammal "grönväg" som i folkmun kallas Strandridarvägen. Vägen finns med på 1861-års karta och utgör idag en vandringsled längs kusten (Skåneleden). Skåneleden är en markerad vandringsled som leder besökare genom hela naturreservatet, från Lervik till Torekov. (Leden fortsätter sedan vidare österut mot Båstad). Skåneleden sköts av Båstads kommun och är markerad med orangemålade band på träd, stolpar eller stenar.

Stängselövergångar har iordningställts vid vissa gårdsgårdar och stängsel. Träbroar eller spänger finns där leden passerar vattendrag eller våtmarker.

2.3.3 Inventeringar, underlagsmaterial m.m.

Skötselplanen bygger på flera olika underlag. En omfattande inventering av Bjäre kustens naturreservat, (samt naturreservaten Stora Hults strand och Stora Hults fålad), utfördes under 1984 - 1987 av Johan Krook och Cecilia Torle, Ekologgruppen i Landskrona, på uppdrag av Länsstyrelsens naturvårdsenhet i Kristianstad. I denna rapport ges förutom den detaljerade inventeringen av vegetation och flora, även en utförlig beskrivning av områdets geologi och morfologi, markhistoria och markanvändning. Området häckande kustfåglar inventerades under 1980 av Skånes Ornitologiska Förening (opublicerat material). Båstads kommun publicerade 2002 ett naturvårdsprogram för kommunen som arbetats fram av Jörgen Andersson och som antogs av fullmäktige den 23 augusti 2000. Programmet innehåller en omfattande sammanfattning av dokumentation av natur- och kulturvärden i kommunen som även inkluderar naturreservatet Bjäre kusten. Länsstyrelsen har genom Kristian Nilsson under 2005 tagit fram ett utkast till bevarandeplan för Natura 2000-värdena i naturreservatet Bjäre kusten. Inom ramen för Åtgärdsprogram för bevarande av rikkärr gjorde Länsstyrelsen en omfattande inventering av länets alla rikkärr 2006 – 2007. Under 2007 påbörjades en översiktlig kartering i marin miljö med avseende på botten substrat samt

vegetation. Under 2007 genomförde Calluna inventeringar av vissa strandnära fäladsmarker.

3 ÖVERSIKT ÖVER PLANERAD MARKANVÄNDNING OCH SKÖTSEL

3.1 Övergripande bevarande-/kvalitetsmål

Det övergripande målet med skötseln av naturreservatet skall vara att genom en lämplig hävd långsiktigt bevara natur- och kulturvärden i ett uråldrigt utmarkslandskap som i första hand karaktäriseras av öppna, välhåvdade strandängar och naturbetesmarker. Skötseln ska leda till bevarande och utveckling av biotoper som utgör en komplett och god livsmiljö för nationellt rödlistade arter och preciserade arealer av livsmiljötyper och arter som av regeringen har rapporterats förekomma i enlighet med Rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet).

Vidare är målet att tillvarata natur- och kulturvärden i reservatets marina miljöer. Områdets marina biotoper och dess associerade flora och fauna ska behållas och vidareutvecklas. Mängden fintrådiga alger i området skall vara låg eller saknas. Området skall utgöra födosöks-, lek- och yngellokalerna för bland annat sill, torsk- och plattfisk samt sjöfåglar som söker föda vid musselbankar. Knubbsäl skall finnas permanent i området. Det fiske som idag tillåts i området behöver inte omfattas av några ytterligare restriktioner. Några konkreta skötselåtgärder är inte aktuella

Reservatet skall vara lättillgängligt för allmänheten. Minst en angoringsplats ska anpassas för besökare med olika former av rörelsehinder. Hävden skall vara av sådan intensitet och form att livsmiljöer för rödlistade växt- och djurarter bevaras. Vissa delar av reservatet skall undantas från permanent bete, exempelvis vissa badstränder och områden som tas i anspråk för anläggningar.

3.2 Generella riktlinjer och åtgärder

3.2.1 Jordbruksmark

Målet är att genom lämplig hävd långsiktigt bevara och utveckla natur- och kulturvärden i ett gammalt och varierat utmarkslandskap med mycket lång hävdkontinuitet.

Det bör finnas minst tre områden i naturreservatet som innehåller kompletta livsmiljöer för främst strandpadda och större vattensalamander. Populationen av strandpadda bör uppgå till minst 100 vuxna djur före 2015. Vidare bör det på sikt (2030) finnas livskraftiga populationer av grönfläckig padda och om möjligt klockgroda bestående av minst 50 vuxna djur vardera.

Särskild vikt ska läggas vid att bevara och vidareutveckla livsmiljötyper och arter, som har rapporterats förekomma i naturreservatet i enlighet Rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet) vilket innebär följande **bevarandemål**:

AREAL

Torra hedar ("4030"), enbuskmarker ("5130") och låglandsgräsmarker ("6270")

- Livsmiljötypen torra hedar ("4030") bör inte understiga 25 ha.
- Livsmiljötypen enbuskmarker på hedar eller kalkgräsmarker ("5130") bör utgöra en areal på minst 13 ha men kan få minska till fördel för naturtypen torra hedar ("4030").
- Livsmiljötypen artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ ("6270") bör utgöra en areal på minst 30 ha.

Kärr ("7140" och "7230")

- Livsmiljötypen öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn ("7140") bör utgöra en areal på minst 4 ha.
- Livsmiljötypen rikkärr ("7230") bör utgöra en areal på minst 6,24 ha och får gärna öka i areal.

Fukthed ("4010"), stagghed ("6230") och fuktäng ("6410")

- Livsmiljötypen fukthedar med blåtåtel eller starr ("6410") bör utgöra en areal på minst 17 ha.
- Livsmiljötypen artrika stagghed-gräsmarker ("6230") bör utgöra en areal på minst 1,0 ha.
- Livsmiljötypen nordatlantiska fukthedar med klockkljung ("4010") bör utgöra en areal på minst 4 ha och bör på längre sikt öka i areal.

Strandmiljöer ("1140", "1210", "1220", "1330") och sanddyner ("2110", "2120", "2130", "2140", "2170")

- Livsmiljötypen embryonala vandrande sanddyner ("2110") bör förekomma längs med kusten i anslutning till naturtypen vandrande sanddyner med sandrör (vita dyner).
- Livsmiljötypen vandrande sanddyner med sandrör ("2120") bör utgöra en areal på minst 4 ha.
- Livsmiljötypen sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner) ("2130") bör utgöra en areal på minst 14 ha.
- Livsmiljötypen urkalkade permanenta sanddyner med kråkbär ("2140") bör även i fortsättningen utgöra en areal på ungefär 3,5 ha.
- Livsmiljötypen sanddynområden med krypvide/sandvide ("2170") bör även i fortsättningen utgöra en areal på ungefär 0,2 ha.
- Livsmiljötypen salta strandängar ("1330") bör fortsätta att vara 12 ha varav största delen ska vara hävdad (minst 70 %).
- Livsmiljötypen perenn vegetation på steniga stränder ("1220") bör förekomma längs hela kusten i anslutning till klapper och steniga stränder.
- Livsmiljötypen ånnuell vegetation på driftvallar ("1210") bör förekomma längs hela kustremsan både på sandiga- och steniga stränder.
- Välutvecklade driftvallar ("1210") i bukter och mindre vikar bör förekomma då de är viktiga miljöer för bland annat rastande vadare (t ex grönbena).

Havsklippor och vegetation på silikatrika bergytter ("1230" och "8230").

- Livsmiljötypen vegetationsklädda klippor ("1230") bör utgöra en areal på minst 6,5 ha och inte minska till följd av täkt eller annan verksamhet.
- Livsmiljötypen pionjärvegetation på silikatrika bergytter ("8230") bör även i framtiden utgöra nuvarande areal på 0,05 ha.

STRUKTUR OCH FUNKTION

Torra hedar ("4030"), enbuskmarker ("5130") och låglandsgräsmarker ("6270")

- Den torra hedens ("4030") buskskikt bör inte täcka mer än 5 % av dess areal.
- Enbuskmarkens ("5130") buskskikt bör inte täcka mer än 20 % av dess areal.
- Trädskiktets krontäckning ska inte utgöra mer än 5 % för heden ("4030") och enbuskmarken (5130), och bör endast utgöras av enstaka solitärträd och mindre grupper.
- För låglandsgräsmarkerna ("6270") bör träd- och buskskikt inte täcka mer än 25 % av dess areal.
- Samtliga livsmiljötyper bör betas årligen så att förnaasamlingen kan anses vara ringa.

Kärr ("7140" och "7230")

- Samtliga kärr som idag ingår i betesmarker bör även i fortsättningen hävdas genom bete.

- Betetrycket bör vara så högt att endast ringa förnaansamling sker samtidigt som större trampskador från betesdjur ska undvikas.
- Kärrens naturliga hydrologi får inte påverkas negativt så att risken för uttorkning ökar.
- Rikkärren ska vara fria från träd och buskar.

Fukthed ("4010"), stagghed ("6230") och fuktäng ("6410")

- Både fuktheden, staggheden och fuktängen är marker som bör hävdas genom bete.
- Träd- och buskskikt ska i princip inte förekomma på stagghed och fuktäng.
- För fuktheden ska buskar såsom pors och en förekomma men inte täcka mer än max 10 % av arealen.
- Samtliga naturtyper bör årligen betas så att förnaansamlingen kan anses vara ringa.

Strandmiljöer ("1210", "1220", "1330") och sanddynor ("2110", "2120", "2130", "2140", "2170")

- För driftvallar ("1210") bör ett kontinuerligt tillskott av driftmaterial förekomma.
- För naturtypen vegetation på steniga stränder ("1220") bör saltpåverkan, vind och tång fritt påverka naturtypen.
- Samtliga salta strandängar som ingår i betesmarker bör även i framtiden hävdas genom bete.
- De hävdade strandängarna bör inte innehålla någon högväxt vegetation bestående av t ex bladvass, havssäv, säv och rörflen.
- För sanddynorna ("2110", "2120", "2130", "2140", "2170") bör bete fortsätta att ske i nuvarande omfattning.
- För samtliga strand- och sanddynsmiljöer bör vresros ej öka i utbredning och på längre sikt bör arten utgå från områdets livsmiljötyper.

Havsklippor och vegetation på silikatrika bergytter ("1230", "8230").

- Större, vindpinade buskage av bland annat av slån och en bör tillåtas förekomma.

TYPISKA ARTER

Torra hedar ("4030"), enbuskmarker ("5130") och låglandsgräsmarker ("6270")

- För den torra heden och enbuskmarken bör de typiska arterna backtimjan, knägräs, pillerstarr, och stagg förekomma.
- För låglandsgräsmarken bör de typiska arterna backtimjan, brudbröd, jordtistel och jungfrulin förekomma.

Kärr ("7140" och "7230")

- För naturtypen rikkärr bör de typiska arterna slåtterblomma och tätört förekomma.

Fukthed ("4010"), stagghed ("6230") och fuktäng ("6410")

- För fuktheden bör de typiska arterna granspira, hedsäv, klockgentiana, klockljung, nattviol, och rundsilesår förekomma.
- För staggheden bör de typiska arterna granspira, knägräs och stagg förekomma.
- För fuktängen bör de typiska arterna hirsstarr, kärrsälting, tätört och ängsvädd förekomma.

Strandmiljöer ("1210", "1220", "1330") och sanddyner ("2110", "2120", "2130", "2140", "2170")

- För driftvallarna bör de typiska arterna flikmålla, marviol, sodaört, spjutmålla och strandmålla förekomma.
- För de steniga stränderna med vegetation bör de typiska arterna marviol, strandaster och strandråg förekomma.
- För den salta strandängen bör de typiska arterna gulkämpar, revigt saltgräs, strandkrypa och strandtrift förekomma.
- I eller i anslutning till den salta strandängen bör de typiska fågelarterna rödbena, småtärna, strandskata, större strandpipare och tofsvipa förekomma.
- För permanenta sanddyner med örtvegetation bör de typiska arterna backtimjan, borsttåtel, gul fetknopp, käringtand och strandtrift förekomma.

För områdets natura 2000-arter gäller följande bevarandemål:

- Kentsk tärna bör förekomma årligen som födosökande på sensommaren.
- Fisktärna, småtärna och törnskata bör förekomma årligen som häckande fågel.
- Flytsvalting bör förekomma i minst tre av dammarna vid Mälinge-Möllhult.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus för förekommande livsmiljöer och arter

Generellt gäller att åkermark hävdas genom årligt åkerbruk eller bete. Betesmark hävdas genom årligt bete med företrädesvis nöt, gärna i kombination med häst. Bete med får kan periodvis bedrivas på restaureringsmark (buskrik eller nyröjd mark) men bör undvikas på marker med höga botaniska värden. Vid fårbete inom områden med en känslig flora krävs skarpt uppmärksamhet så att betestrycket inte blir för högt. Florans utveckling (främst ettåriga arter) bör dokumenteras årligen i fårbetade områden med hotade eller sällsynta växtarter. Om känsliga växtarter konstateras att minska i antal beroende på fårbete, skall fåren ersättas med andra djurslag eller området fränhägnas under en period.

Naturbetesmark ska vara ogödslad. Eventuell stödutfodring får endast ske på platser som anvisas i skötselplanen eller av förvaltaren. Betesmark med igenväxningstendenser röjs successivt till önskad krontäckning enligt anvisningar för respektive skötselområde.

Gallrings-, röjnings- och bränningsarbeten får inte ske i naturreservatet under perioden 1 april - 30 september. Vid gallringar och röjningar skall hänsyn tas till hålbbyggande fåglar och annan fauna genom i möjlig mån kvarlämnande av ihåliga, döda och fruktbärande träd och buskar.

Bränning av ljunghedar får ske med 5 - 10 års intervall för i syfte att skapa "friska" gräsytor och regenerera rismarkerna. Lämplig tidpunkt för bränning är tidigt på våren medan marken fortfarande är fuktig. Detta för att förhindra att elden förstör humustäcket. Hällmarksrishedarna nära stränderna bör inte brännas, eftersom det tunna humustäcket då kan förstöras helt.

Områden med förekomst av hotade arter som inte tål bete får fränhägnas och hållas öppna genom slåtter. Slåtter i syfte att gynna slåttergynnade växtarter får inte genomföras före den 15 juli och skall ske med skärande redskap. Slaget hö skall bortforslas snarast möjligt.

Samtliga stängsel inom reservatet skall ses över. I första hand skall befintliga stenmurar underhållas och utnyttjas. Stängsel bör bestå av miljövänligt material.

Trästängsel bör användas så långt möjligt och skall användas i anslutning till parkeringsplatser m.m. I övrigt bör stängsel i första hand bestå av eltråd eller farnät. Taggtråd ska inte användas. Tillfälliga fällindelningar får göras med elstängsel. I så fall skall varningsskyltar för elektriskt stängsel sättas upp på lämpliga platser.

Stängselövergångar får sättas upp på platser med hög besöksfrekvens eller i övrigt på platser enligt ortens tradition. Förvaltaren väljer fritt stängselanordningar för avstängning av vägar utan färdselrätt.

För de torra hedarna ("4030"), enbuskmarkerna ("5130"), låglandsgräsmarkerna ("6270"), kärren ("7140", "7230"), fukthedarna ("4010"), stagghedarna ("6230"), fuktängarna ("6410") de gräs- och risbevuxna sanddynerna ("2130", "2140", "2170") är behovet av hävd genom framförallt traditionell betesdrift den avgjort viktigaste faktorn för framtida mycket gott bevarande. Detta tillsammans med åtgärder såsom kompletterande slåtter av ohäldsvegetation, röjningar av träd och buskar, bränning är en förutsättning för att områdets värden skall kvarstå. I områden där det inte av praktiska skäl går att ha betesdjur, t ex längs vissa populära badstränder, är det människan som får göra jobbet med att hålla efter t ex vresros.

För strandmiljöerna ("1210", "1220"), havsklipporna ("1230"), sanddynerna ("2110", "2120", "2130", "2140", "2170") och för naturtypen silikatrika bergytor ("8230") gäller det att de inte utsätts av alltför mycket påverkan från det rörliga friluftslivet samt av människan andra orsakade faktorer som t ex bebyggelse. De miljöer som är hävdade skall även i fortsättningen vara detta.

För fåglarna bör man se till att deras livsmiljöer finns kvar och att allmänheten tar hänsyn och inte störs dem under häckning.

För flytsvaltingen är ett fortsatt bete som håller vattensamlingarna där den växer öppna en förutsättning för dess fortsatta överlevnad. Dessutom är det viktigt att områdets hydrologi inte påverkas negativt (torrläggning) och att dammarnas näringsstatus inte ökar.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter kan inhämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledning under "Hotbild - vad kan påverka Natura 2000-området negativt?" (se hemsidan: www.naturvardsverket.se).

Risk för skada

De största riskerna för de torra hedarna ("4030"), enbuskmarkerna ("5130") och låglandsgräsmarkerna ("6270") är:

- Svag eller utebliven hävd.
- Gödsling, stödutfodring, kalkning, dikning eller insådd av för naturtypen främmande arter.
- Ett alltför tätt träd- och buskskikt.
- Nedfall av försurande och gödande föroreningar.

De största riskerna för kärren ("7140" och "7230"), staggheden ("6230"), fuktheden ("4010") och fuktängarna ("6410") är:

- Svag eller utebliven hävd.
- Gödsling stödutfodring, kalkning, dikning eller insådd av för naturtypen främmande arter.
- Ett alltför tätt träd- och buskskikt.
- Ändrade hydrologiska förutsättningar.
- Nedfall av försurande och gödande föroreningar.
- Näringsrikt tillrinningsvatten från omgivande marker.

De största riskerna för strandmiljöerna ("1210", "1220", "1330"), havsklipporna ("1230") och sanddynerna ("2110", "2120", "2130", "2140", "2170") är:

- Oljeutsläpp, Kvävenedfall och övergödning i havet som kan påverka artsammansättningen.
- Igenväxning med bland annat en, vresros, tall, asp.
- Bebyggelse och annan exploatering, t ex bryggor.

De största riskerna för naturtypen silikatrika bergytor ("8230") är:

- Svag eller utebliven hävd.
- Ett alltför tätt träd- och buskskikt.

För alkärren ("9080" och "91E0") är de största riskerna:

- Ändrade hydrologiska förhållanden genom t ex dikning men även utsläpp av gödningsmedel och besprutningsmedel från angränsande områdes vattendrag.

- Ett produktionsinriktat skogsbruk.
- Upphörd hävd i det som idag betas.

För Natura 2000-fåglarna är de största riskerna:

- Upphörd hävd och igenväxning av betesmarkerna.
- Försämrade vattenkvalitet i havet.
- Ett alltför intensivt friluftsliv med lösgående hundar etc.

För flytsvaltingen är de största riskerna:

- Igenväxning av gölarna vid Rammsjö, Mälinge och Möllhult.
- Åtgärder i eller i anslutning till dammarna vid Rammsjö, Mälinge och Möllhult som kan påverka områdets hydrologi negativt (t ex dikning, felaktigt grävande av dammar).
- Åtgärder i eller i anslutning till dammarna vid Rammsjö, Mälinge och Möllhult som kan öka dammarnas näringsstatus.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledning under "Hotbild - vad kan påverka Natura 2000-området negativt?" (se hemsidan: www.naturvardsverket.se).

Restaureringsåtgärder

Fört att områdets naturtyper skall uppnå bevarandestatusen "mycket gott bevarande" enligt Natura-2000 behövs restaureringsåtgärder av samtliga naturtyper som idag inte redan har bevarandestatusen "mycket gott bevarande".

Generella åtgärder som behövs är bland annat:

- Borttagande av vresros, huvudsakligen inom naturtyperna "2120" och "2130".
- Rövning av träd och buskar för att uppnå satta bevarandemål för naturtyperna "2140", "4010", "4030", "5130", "6230", "6270", "6410", "7140" och "7230".
- Kompletterande slätter av ohävsvegetation i rikkärren "7230".
- Istandsättning och förbättring av betestryck med lämpliga djur.
- Kvävefällor utanför Natura 2000-området för tillrinnande vatten.

3.2.2 Skogsmark

Skogsbruk får bedrivas i områden som är skog eller hyggen enligt skötselplanen. På sikt bör barrskog omföras till betesmark alternativt löv- eller ädellövskog. Generellt gäller att skog sköts genom ett naturvårdsinriktat skogsbruk med förlängd omloppstid. Innehållet av död ved skall vara stort, d.v.s. högstubbar sparas och lågor bör ligga kvar.

Särskild vikt ska läggas vid att bevara och vidareutveckla livsmiljötyper och arter, som har rapporterats förekomma i naturreservatet i enlighet Rådets direktiv

92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet) vilket innebär följande **bevarandemål**:

Alkärr ("91E0", "9080")

Areal

- Livsmiljötypen lövsumpskogar av fennoskandisk typ ("9080") bör utgöra en areal på minst 4 ha.
- Livsmiljötypen alluviala lövskogar som tidvis är översvämmade ("91E0") bör utgöra en areal på minst 0,5 ha.

Struktur och funktion

- All form av död ved ska kvarstå och gynnas. I den betade marken bör djuren dock ha möjlighet att ta sig fram och beta överallt, vilket tillåter borttagande av fallen död ved i viss utsträckning.
- Livsmiljötypernas hydrologi får inte ändras så att risk för uttorkning ökar.

Skogsbruk får bedrivas på mark som är skog enligt skötselplanen i enlighet med bestämmelser i skogsvårdslagen. Barrskog bör successivt omföras till löv- eller ädellövskog alternativt betesmark. Föryngring av löv- eller ädellövskog bör i första hand ske genom självföryngring och i andra hand genom stödplantering. Ädellövskog bör skötas genom ett naturvårdsinriktat ädellövskogsbruk med förlängd omloppstid. Vid åtgärder gynnas träd i alla åldersklasser för att säkra succession. Förekomst av död ved ska eftersträvas. Avverknings- gallrings- eller röjningsarbete i naturreservatet bör ske på tjälad mark och får ej ske under perioden 1 april - 30 september.

3.2.3 Badstränder

Badstränder ska vara attraktiva vistelseplatser för allmänheten och ska hållas rena från skräp. Vissa badstränder (som är särskilt markerade på skötselplanekartan) får hållas fria från tång, glas m.m. Tång får tillfälligt samlas i upplag under högst tre månader under sommaren på av förvaltaren anvisad plats. Den som samlar ihop tång är också ansvarig för att den transporteras bort inom tre månader. Uppläggning av tång är miljöfarlig verksamhet och ska anmälas av verksamhetsutövaren till kommunen enligt 9 kap. miljöbalken. I anslutning till de större badplatserna ska det finnas rejäla angöringsplatser med informationsskyltar om naturreservatet, toalett, soptunnor. Befintliga badhytter ska underhållas av respektive ägare. Om underhållet upphör under en längre tid än två år ska berörd hytt avlägsnas från platsen. Hytt som förstörs genom brand, åverkan eller olyckshändelse får återuppföras i ursprungligt skick. Återuppförande kan kräva dispens från strandskyddsföreskrifter. Båstads kommun svarar för renhållning i enlighet med 15 kap. miljöbalken.

Badplatser och angöringsplatser ska vara i god kondition och utgöra attraktiva vistelsezoner för allmänheten. På angöringsplatserna ska det finnas information om

naturreservatet och vilka bestämmelser som gäller. Badplatserna ska hållas rena från skräp. Bryggor, badhytter, hamnanläggningar ska underhållas regelbundet av respektive ägare.

3.2.4 Marina områden

Området består av den marina miljön från strandlinjen ut till tjugo meters djup. Området ligger i övergångszonen mellan Nordsjön och Östersjön vilket i stor grad påverkar områdets hydrografiska karaktär. Havsbotten karaktäriseras av en flackt sluttande botten med omväxlande mjuk- och hårbottenssubstrat ned till cirka tio meters djup vilket skapar en heterogen marin miljö medan områden djupare än tio meter utgörs av en mer homogen mjukbotten. De olika biotoperna erbjuder goda livsmiljöer för många växt- och djursamhällen.

Målet är att övervaka den marina floran och faunan. Mängden fintrådiga alger i området skall vara låg eller saknas. Området skall utgöra födosöks, lek- och yngellokalerna för bland annat sill, torsk- och plattfisk samt sjöfåglar som söker föda vid musselbankar.

Det är angeläget med ytterligare dokumentation av växt- och djurliv i den marina delen av reservatet som kan ligga till grund för tydligare målformuleringar och anvisningar för skötsel och skydd av området. Behov finns av en kartläggning och eventuell översyn av anläggningar och verksamheter inom reservatet som kan påverka det marina området.

3.2.5 Fornvård

Fasta fornlämningar skall synliggöras och bevaras intakta. Områdena skall i första hand hållas öppna genom bete. Åtgärder som kan påverka fornlämningar ska föregås av samråd enligt Kulturminneslagen med Länsstyrelsen, Samhällsbyggnadsavdelningen, Kulturmiljöenheten.

3.2.6 Övrig mark, vägar, anläggningar och nyttjanderätter

Inom området finns flera fort eller betongvärn. Dessa ingår i ett kulturmiljöstråk i Länsstyrelsens kulturmiljöprogram Skånelinjen eller Per Albin-linjen. Som motiv för att bevara området anges "Försvarslinjen är en unik företeelse som tydligt visar Skåne som gränsprovins. Samtliga värn är viktiga delar i den helhet som Skånelinjen utgör.". Försvarsanläggningar ska hållas i sådant skick att de inte utgör fara för allmänheten. Åtgärder som rör försvarsanläggningarna ska föregås av samråd med länsstyrelsens kulturmiljöenhet.

Vägar och nyttjanderätter (exempelvis anordningar för el, telefon, vatten, avlopp, tångtåkt) ska underhållas av respektive nyttjanderättsinnehavare på ett sådant sätt att skada inte uppkommer på värden inom naturreservatet. Tåkt av strösand till ladugårdar (husbehovståkt) förekommer i begränsad omfattning på en del strandmalar enligt sedvänja. Med husbehovståkt menas att på den egna bruksenheten göra uttag som bara är menade att användas för eget behov. Om verksamheten kan antas medföra betydligt skada på miljön råder tillståndsplikt. Insamling av tång får endast bedrivas på platser som särskilt markerats på kartorna som hör beslutet om bildande av naturreservatet. Tång får inte ligga i upplag under längre tid än tre månader. Verksamhetsutövaren ansvarar för hanteringen av tång. Särskild tillstånds- eller anmälningsplikt råder beroende på hur tången används.

Tomtmark hävdas genom normal tomtskötsel. I de fall tomtmark förekommer inom naturreservatet bör tomtområdet avgränsas och markeras i samråd med berörd markägare och länsstyrelsen. Detsamma gäller badanläggningen på Ängelsbäcks samfälliga strandmal där särskilt område för anläggningen med tillhörande verksamheter bör avgränsas och markeras i fält.

För drift och underhåll av nyttjanderätter och servitut svarar respektive nyttjanderättsinnehavare.

Nyttjanderättsavtal bör skrivas för de ytor som används som angöringsplatser för allmänheten.

3.2.7 Särskilda åtgärder för vissa arter

Särskilda åtgärder bör vidtas, med början 2013, i syfte att bygga upp en livskraftig, naturlig population av strandpadda i naturreservatet. Åtgärderna består i att restaurera eller återskapa kompletta livsmiljöer som är optimerade för arten. Vidare får konkurrerande arter flyttas till andra platser i trakten enligt särskilt tillstånd från länsstyrelsen. Befintliga småvatten ska hållas fria från skuggande träd och buskage. De ska hålla vatten av god kvalitet året runt och ska vara fria från fisk och kräftor. Stödinplantering av strandpadda (med härstamning från trakten) bör om möjligt genomföras. Grönfläckig padda och klockgroda får introduceras i miljöer som är lämpliga för respektive art inom naturreservatet. De rödlistade groddjurens populationer och reproduktionsresultat ska övervakas årligen med början 2013.

3.2.8 Jakt och fiske

Rätten till jakt och fiske är delvis begränsad. På Inre och Yttre Gryteskär med intilliggande öar råder förbud mot att jaga eller medföra jakttredskap eller hund årligen under tiden 1 mars – 30 juni. Vidare gäller förbud mot att bedriva jakt efter

ejder utmed Bjärehalvöns kust. Förbudet är meddelat den 17 januari 1967 med stöd av kungl. Kungörelse den 26 mars 1965 om lokala bestämmelser till skydd för djurlivet och gäller utmed hela Bjärehalvöns kust och 1 000 meter ut i havet.

Foderautomater för vilt får inte placeras inom reservatet. I samband med jakt skall hänsyn tas till det rörliga friluftslivet. Utfodring av vilt får inte ske i eller i närheten av småvatten.

Naturreservatet medför i övrigt inga särskilda inskränkningar i rätten till jakt och fiske. Inga restriktioner beträffande fiske med handredskap förekommer. Detta är av stor betydelse för det rörliga friluftslivet inom reservatet.

3.2.9 Åtgärder vid olycka, oljeutsläpp m.m.

Vid olycka, oljeutsläpp eller annan oförutsedd olyckshändelse får räddningsinsatser ske oberoende av föreskrifterna för reservatet. Generellt gäller att åtgärder ska ske på ett sådant sätt att skador på naturreservatets natur- och kulturmiljövärden minimeras. Bekämpning av oljeskador ska i första hand ske på de kustavsnitt som är av störst betydelse för områdets fågel- och fiskfauna. Vidare bör bekämpning av olja i första hand ske på sandstränder. Tillfälliga upplagsplatser anvisas av Länsstyrelsen.

4 MÅL OCH FÖRESKRIFTER FÖR SKÖTSELOMRÅDEN

Hela naturvårdsobjektet är indelat i skötselområden, som redovisas och numreras i denna beskrivning och på de fyra skötselplanekartorna (bilaga C1 - 4).

Skötselområdena redovisas här efter deras geografiska läge med början i söder vid Lervik i riktning mot Torekov i norr enligt följande:

4.1	Skötselplanekarta 1 (Bilaga C1), skötselområde 1 till och med 8
4.2	Skötselplanekarta 2 (Bilaga C2), skötselområde 9 till och med 14
4.3	Skötselplanekarta 3 (Bilaga C3), skötselområde 15 till och med 23
4.4	Skötselplanekarta 4 (Bilaga C4), skötselområde 24 till och med 26
4.5	Marina områden, skötselområde 27

4.1 SKÖTSELPLANEKARTA 1 (Bilaga C1)

Skötselområde 1 till och med 8, (totalt cirka 41,1 ha)

Område	Berörda fastigheter	Areal (ha)	Markanvändning	
			Nuvarande	Föreslagen
1	Storahult S:6/del av Ljungby 5:30	5,0	Bete	Bete
2	Ljungby S:1	3,4	Bete/väg	Bete/väg
3	Ranarp S:1 (del av), Ranarp 5:23	12,7	Bete	Bete
4	Segelstorp 3:90	2,6	Strand	Strand
5	Segelstorp 3:29 (del av)	1,3	Ohävd	Röjning
6	Segelstorp 3:117	0,8	Tomt	Tomt
7	Ängelsbäck S:1 (del av)	11,9	Badplats	Badplats
8	Del av Ängelsbäck S:1 och S:5	3,4	Bete	Bete

Skötselområde 1, Storahult S:6 samt del av Ljungby 5:30, (cirka 5,0 ha)

Beskrivning:

Välhävddad betesmark (nöt) med gräsheds- och torrängsvegetation. Området är gammal utmark som numera hör till Storahult S:6 och Ljungby 5:30.

Samfällighetens ägostruktur är utredd 2012 och berör Storahult 6:9, 6:16, 6:28, 6:29, 6:146 och Ljungby 5:30. En gränsjustering har gjorts i förhållande till det gamla Bjärekustens naturreservat och består i att del av Ljungby 5:30 (skifte 4 och 5) numera ingår i naturreservatet.

Kuststräckan är stenig men i den nordvästra delen finns ett mindre parti med sandstrand och sanddynsvegetation. Träd- och buskskikt saknas i stort sett helt. I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna blå säckmossa år 1945 (NT) och källgräs (VU) år 1988.

Ett dike från omgivande åkermark mynnar i lagunen i områdets södra del. Ett stengärde

löper utmed områdets gräns. Skötselområdet är hägnat med ca 550 meter taggtråd som är i relativt dålig kondition.

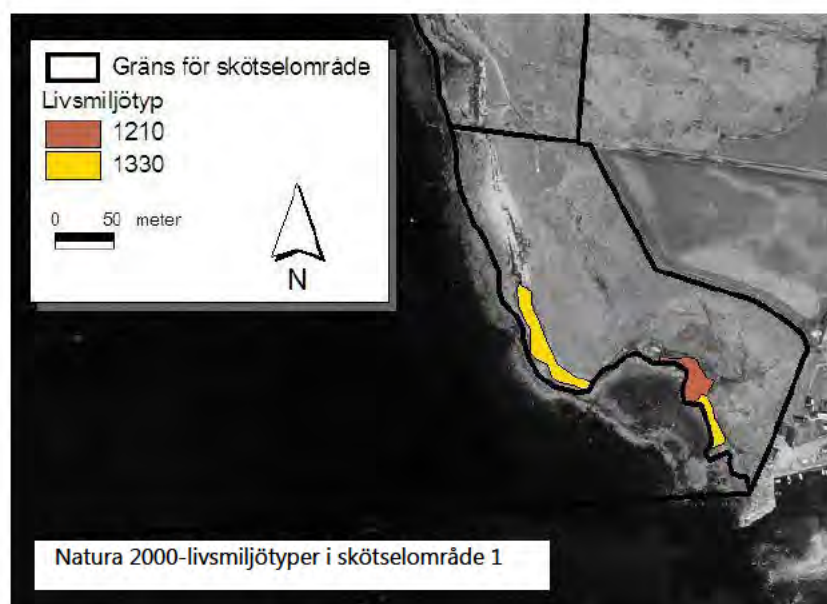
Angöringsplats "Lervik" söder om skötselområde vid hamnen i Lervik. Foto 2006-05-09.

En markerad stig (Skåneleden) leder genom området. En stängselgenomgång med en äldre informationsskylt finns i söder vid hamnen i Lervik. I områdets norra del finns en stängselövergång samt en öppning i staketet mot vägen. En grind finns invid gården i området sydöstra del.

Två olika "Natura2000-livsmiljötyper" förekommer i området med en sammanlagd areal av cirka 0,31 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1210	Ånnuell vegetation på driftvallar	1	0,10
<u>1330</u>	<u>Salta strandängar</u>	<u>2</u>	<u>0,22</u>
SUMMA			0,31

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Vegetationen är näringspåverkad. Landstrandens nedre del domineras av salttåg, gåsört, fårsvingel och krypven med inslag av bland annat strandaster och strandkrypa. Längre in på land dominerar rödven, rödsvingel, kvickrot, revsmörblomma, hundkex, vitklöver och rölrika med inslag av havssälting, sumparv, gulkämpar, skörbjuggsört, smultronklöver, spjutmålla, kustmålla och strandmålla. På fuktigare partier förekommer krypven och gåsört.

Skötselområde 1 i riktning mot söder. Foto 2006-05-09.

Kuststräckan utgör en del av ett viktigt uppehållsområde för bland annat ejder, gräsand och knölsvan under hela året. Under perioden april - juli är kuststräckan en del av ett viktigt häckningsområde för främst änder, svanar och tärnor. Strandängarna utgör fina biotoper för vadararter.

Mål

Öppen betesmark som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljöer med gynnsam bevarandestatus.

Åtgärder:

Området hävdas genom regelbundet bete av sådan intensitet att etablering av buskage motverkas. Området bör hållas fritt från träd och buskage. Årlig översyn av gränsutmärkning, stängsel, stängselövergångar, grindar och stigmarkeringar. Informationsskylten förnyas och underhålls därefter vid behov.

Skötselområde 2, del av Ljungby S:1 (ca 3,4 ha)

Beskrivning:

Gammal utmark som numera utgörs av en del av Västra Ljungby strand-allmänning.

Marken består av betesmark, en talldunge, en väg samt delvis ohävdad strand och en angoringsplats väster om vägen i områdets sydvästra del. Stengården löper utmed områdets norra och södra gräns.

Den norra delen av

området avgränsas även av en bäck. Området är hägnat med cirka 250 meter taggtråd och cirka 325 meter elstängsel. Det finns vidare två grindar och tre stängselgenomgångar i området. Vegetationen är näringspåverkad.

Ohävdad del av skötselområde 2 i riktning mot norr. Ön i havet är fågelskyddsområdet Inre Gryteskär. Foto 2006-05-09.

Den norra betesfällan är på cirka 1,5 ha och är hägnad med cirka 325 meter elstängsel. Fällan hävdas väl genom bete. I fällan finns ett fort (Per Albin) och en toalett. Fällan avgränsas i norr och öster av stengärden. I den norra delen finns en stängselgenomgång mot skötselområde 3. Norr om talldungen finns en stängselgenomgång mot betesmarken öster om fällan. Strax söder om toaletten finns en stängselgenomgång mot talldungen. Söder om talldungen finns en grind mot intilliggande betesmark i öster. I söder finns en grind och en stängselgenomgång mot angöringsplatsen.

Norra delen av skötselområde 2 i riktning mot söder.
Foto 2006-05-09.

Talldungen är på cirka 1 ha och omgärdas av cirka 400 meter stängsel varav större delen är gemensam med intilliggande fällor. Talldungen utgör vindsydd för betesdjuren.

Det ohävdade området (cirka 0,8 ha) väster om vägen består av öppna strandängar och moränstrand. I områdets södra del finns ett "Per-Albin-fort". Utmed stängslet söder om fortet finns en hel del skräp. I det ohävdade områdets norra del finns en liten parkeringsplats, soptunnor, informationsskyltar om naturreservatet och

Angöringsplats "Ljungby" i skötselområde 2. Foto 2006-05-09.

fågelskyddsområdet (Inre och Yttre Gryteskär) som ligger i havet strax utanför skötselområdet. Informationsskylten om reservatet är solblekt och oläslig. Området nås med bil från en mindre grusväg i den sydöstra delen. En markerad stig (Skåneleden) går genom området. I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna piltecknad fåltmätare år 1973 (NT) och rödlänke (NT) år 1956.

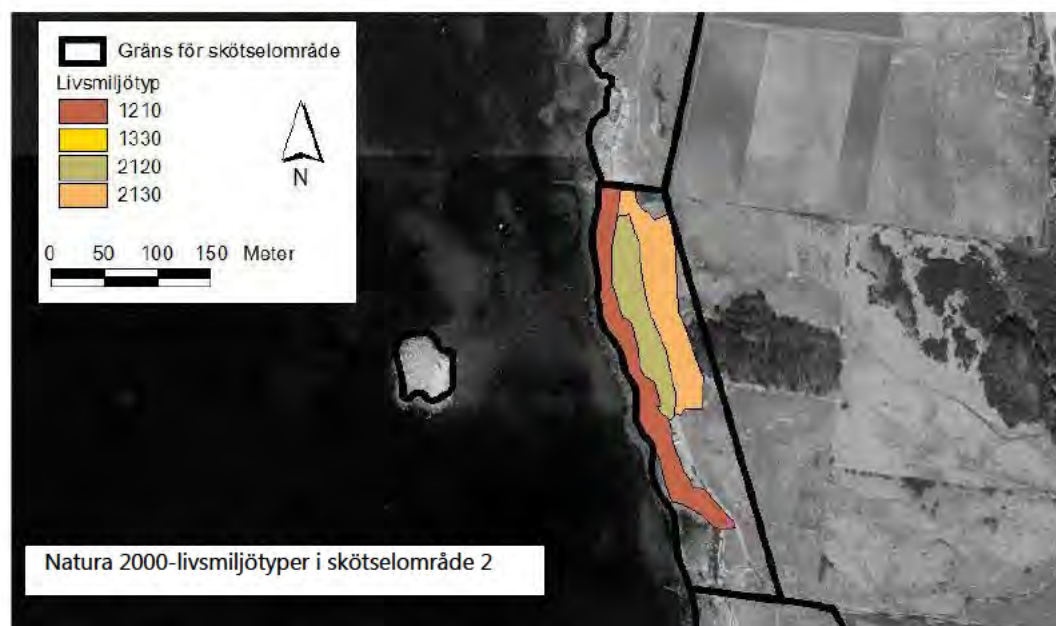
Kuststräckan är stenig. Strandängarna domineras av salttåg, rödsvingel, gåsört och strandmålla. Arter som rapporterats från området är bland annat rörflen, åkermolke, baldersbrå, strandaster, korsört, marviol, knutig pilört, strandskräppa, flikmålla och kustmålla. Även dynvegetation förekommer med inslag av strandråg, sandrör, gulmåra, saltarv, marviol och flockfibbla. Innanför sanddynerna dominerar rödven, rödsvingel, bergsyra och gul fetknopp tillsammans med spridda inslag av styvmorsviol, käringtand, grässtjärnblomma och vitklöver. Till de anmärkningsvärda arterna som tidigare har observerats i området hör nässelsnärja som har påträffats invid vägen.

Kuststräckan utgör en del av ett viktigt uppehållsområde för bland annat ejder, gräsand och knölsvan under hela året. Under perioden april - juli är kuststräckan en del av ett viktigt häckningsområde för änder, svanar och tärnor. Längs med kuststräckan förekommer många häckande kustfågelarter, ofta med höga tätheter. Bland annat förekommer knölsvan, gravand, gräsand, årta, ejder, småskrake, strandkata, större strandpipare, rödbena, fiskmås och småtärna. Inre Gryteskär utgör rastlokal och häckningsplats för en mängd fågelarter däribland tobisgrissla. Knubbsäl (*Phoca vitulina*) ses permanent i området.

Skötselområdet berörs av fyra olika "Natura 2000-livsmiljötyper" med en sammanlagd areal av cirka 1,70 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1210	Annuell vegetation på driftvallar	1	0,68
1330	Salta strandängar	1	0,00
2120	Kustnära vandrande sanddyner med sandrör (vita dyner)	3	0,44
<u>2130</u>	<u>Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)</u>	<u>3</u>	<u>0,58</u>
SUMMA			1,70

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

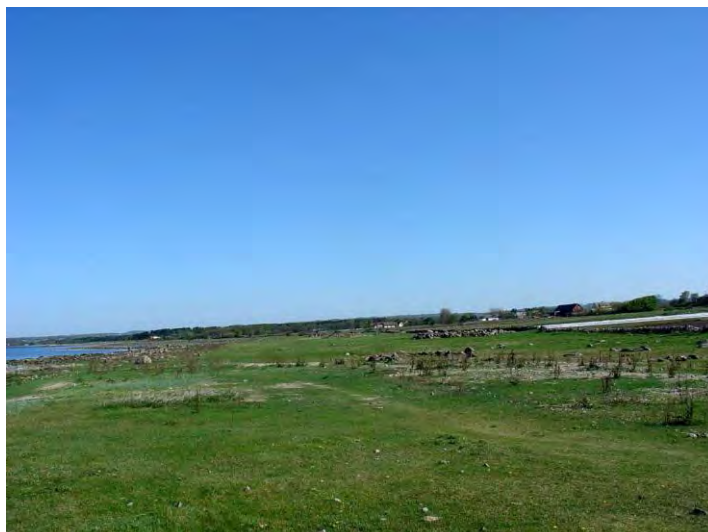
Mark som innehåller redovisade arealer av Natura2000-livsmiljöer med gynnsam bevarandestatus. Träd- och buskskiktets täckningsgrad bör inte vara högre än cirka 1 % av områdets areal. Inre Gryteskär ska utgöra en ostörd miljö för säl samt häckande och rastande fågelarter.

Åtgärder:

Området hävdas genom regelbundet bete i kombination med successiv röjning av buskskiktet till önskad krontäckning. Den ohävdade delen av området hålls öppen genom regelbundet återkommande röjning alternativt hägnas och hävdas genom bete (färist får gärna anläggas). Diken får rensas vid behov. Årlig översyn av toalett, soptunnor, parkeringsplats, stängsel, stängselövergångar och stigmarkeringar. Angöringsplatsen rustas upp med nya informationsskyltar inklusive information om Gryteskären. Fortet skall vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada. Områdets södra del städas från skräp. Nyttjanderättsavtal bör tecknas med markägaren för angöringsplats och tillfartsväg. Gränsutmärkningen ses över. Skötselavtal får gärna tecknas med markägaren.

Skötselområde 3, del av Ranarp S1 samt Ranarp 25:3 (cirka 12,7 ha).**Beskrivning:**

Betad (nöt)
havsstrandäng som
avsattes som natur-
reservat 1971.
En gränsjustering har
gjorts i förhållande till
det gamla Bjärekustens
naturreservat och består i
att Ranarp 9:22 och den
nordligaste delen av
Ranarp S:1 inte längre
berörs av
naturreservatet.

Södra delen av skötselområde 3 i riktning mot norr.
Foto 2006-05-09.

Hela kustavsnittet domineras av sten- och blockstrand med inslag av sandigare partier. Området är gammal utmark som omges av stengården. På storskifteskartan från 1807 finns två vatten markerade i området, längst i söder fanns ett större, långsmalt vatten och strax söder om Möllebäcken fanns ett mindre vatten. Vid Möllebäcken har det enligt akten till kartan funnits ett äldre kvarnställ.

Området är hägnat med cirka 2 000 meter taggtråd fördelat på tre betesfällor.

Den södra fällan är på cirka 4,7 ha och omgärdas av cirka 760 meter taggtrådsstängsel varav cirka 70 meter är gemensamt med den mellersta fällan. Två stängselgenomgångar finns mot angöringsplatsen i fällans centrala del och en grind finns mot intilliggande fastighet i öster. Stängselgenomgång finns också mot skötselområde 2 i söder.

Angöringsplats "Ranarp Syd" i den södra delen av skötselområde 3. Foto 2006-05-09.

Den mellersta fällan är cirka 6,2 ha och omgärdas av cirka 860 meter taggtrådsstängsel varav cirka 160 meter är gemensamt med den norra och södra fällan. Fällan innehåller fyra grindar och en stängselgenomgång mot intilliggande fastigheter i öster. Längst i söder finns en stängselövergång mot den södra betesfällan. Den norra betesfällan har varit ohävdad under en längre tid men restaurerades 2004. Fällan är cirka 1,7 ha stor och

Buskage norr om Möllebäcken i den norra delen av skötselområde 3. Foto 2006-05-09.

innehåller en färäst och en stängselgenomgång mot traktorvägen i den nordöstra delen. Fällan omgärdas av cirka 400 meter taggtrådsstängsel varav cirka 90 meter är gemensamt med den mellersta fällan. En grind finns mot intilliggande fastigheter i fällans sydöstra del och en stängselgenomgång finns i norr mot Vistorps hamn. Fällan betas periodvis under vår och höst.

På två partier finns större stenansamlingar. Den nordligaste ligger i den södra delen av den mellersta betesfållan. Den södra stenansamlingen ligger i den södra betesfållan invid reservatets gräns i öster.

En mindre (cirka 0,1 ha) parkeringsplats med en informationsskylt finns i områdets södra halva.

Skylten är solblekt och oläslig. Invid angoringsplatsen flyter en bäck som delvis skyddas av cementrör. Strax söder om angoringsplatsen finns ett rörlagt dike med brunn. Informationsskyltar finns även i den norra betesfållans södra del samt längst i norr vid Vistorps hamn. Strax norr om angoringsplatsen "Ranarp Syd" finns ett "Per-Albin"-fort. Ytterligare ett fort finns i den norra betesfållan.

Informationstavla "Ranarp Nord" i riktning mot sydväst.
Foto 2006-05-09.

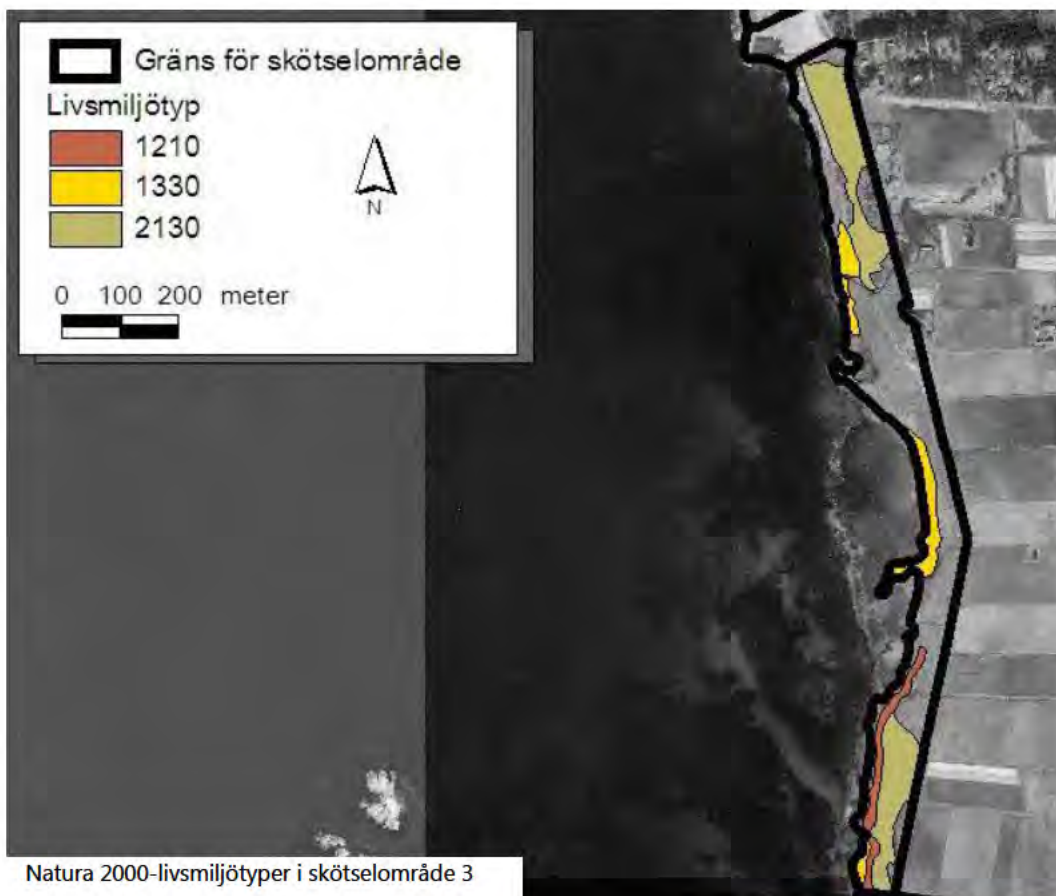
En markerad stig (Skåneleden) går genom området. Stigmarkeringarna är genomgående dåliga. På platser där stigen korsar mindre bäckar finns träspänger. En träbro är anlagd där stigen korsar en större bäck (Möllebäcken) i skötselområdets norra del.

Den nedre landstranden domineras av vitklöver, rödsvingel och salttåg med inslag av spjutmålla, kustmålla, strandmålla, strandkrypa, sumpförgätmigej, åkertistel, kustbaldersbrå, korsört, klubbkorsört och vanlig korsört. Här har sumparv observerats tidigare. På en del partier dominerar krusskräppa och/eller knutig pilört. Längre in mot land förekommer gräshed omväxlande med en frodigare vegetation av ängstyp. Gräsheden domineras av trift, färsvingel och rödven med inslag av blålocka, gulmåra, käringtand och bergsyra. Bitvis förekommer sandigare partier med inslag av gåsört, saltarv, röllika, åkertistel, krusskräppa och styvmorsviol. På den övre landstranden dominerar vitklöver, rödsvingel, ängsgröe, kvickrot och rödven med inslag av brännässla, vanlig smörblomma, grässtjärnblomma, röllika, timotej och ängsviol. I buskskiktet förekommer enstaka nyponros-, en- och vresrosbuskage främst i områdets nordligaste del. I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna klittviol år 1988 (VU) och källgräs (VU) år 1999.

Skötselområdet berörs av tre olika "Natura 2000-livsmiljötyper" med en sammanlagd areal av cirka 5,18 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1210	Ånnuell vegetation på driftvallar	1	0,57
1330	Salta strandängar	1	1,39
2130	<u>Kustnära permanenta sanddynor med örtvegetation (grå sanddynor)</u>	3	<u>3,22</u>
SUMMA			5,18

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Kuststräckan utgör en del av ett uppehållsområde för bland annat ejder, gräsand och knölsvan under hela året. Längs med kuststräckan förekommer många häckande kustfågelarter, ofta med höga tätheter. Bland annat förekommer knölsvan, gravand, gräsand, årtä, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare, rödbena, fiskmåsar och småtärnar. Strandängen är av betydelse för främst vadararter. Yttre

Den norra betesfållan i skötselområde 3 i riktning mot norr.
Foto 2006-05-09.

Grytskär utgör rastlokal och häckningsplats för en mängd fågelarter däribland tobisgrissla. På vintern ses ofta flera hundra storskarvar på Yttre Grytskär tillsammans med bland annat skärsnäppa. Knubbsäl (*Phoca vitulina*) ses permanent i området.

Mål:

Betad havsstrandäng som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestaus. Buskskiktets täckningsgrad bör inte vara högre än cirka 1 % av skötselområdets areal. Yttre Grytskär ska utgöra en ostörd miljö för sälar samt häckande och rastande fåglar.

Åtgärder:

Gränsutmärkningen för naturreservatet vid byggnaden strax söder om Möllebäcken ses över. Området städas från skräp. Nyttjanderättsavtal bör tecknas för angöringsplatsen "Ranarp Syd". Angöringsplatsen rustas upp med en ny informationsskylt, bord, nya stängsel, stängselgenomgångar och markbeläggning. Informationsskylten ska även omfatta Grytskären. Bron över Möllebäcken underhålls årligen. Översyn av gränsutmärkning, stängsel, grindar, stigmarkeringar, spänger, färister, vägar och stängselgenomgångar. Forten skall vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada.

Området hävdas genom regelbundet bete i kombination med successiv röjning av buskskiktet till önskad krontäckning. Diken rensas vid behov. Årlig översyn av parkeringsplats, stängsel, stängselövergångar, grindar, spänger, träbro och stigmarkeringar. Skötselavtal får gärna tecknas med markägaren.

Skötselområde 4, Segelstorp 3:90, (2,6 ha)

(Fastigheten ägs av Naturvårdsverket)

Beskrivning:

Gammal utmark som idag utnyttjas som badplats. Fastigheten inkluderades i naturreservatet 1976. En gränsjustering har gjorts i förhållande till det gamla Bjärekustens naturreservat och består i att gränsen för naturreservatet följer fastighetsgränsen för Segelstorp 3:90 även i den norra delen (dvs den samfälliga vägen som hör

Informationsskylt i Vistorps hamn invid den södra gränsen till skötselområde 4 i riktning mot norr. Foto 2006-05-09.

till Segelstorp by i norr utgår). Området anges som flygsandfält på storskifteskartan från 1823. Tre badhytter finns i den norra delen av området. Fastigheten belastas av servitut för en badhytt och tillträde till klitter till förmån för fastigheten Segelstorp 3:117. Övriga badhytter regleras genom muntliga avtal. En informationsskylt finns i områdets södra del. Ett stengärde löper utmed områdets södra gräns och en stenrad finns väster om stigen i områdets östra del. Längs med områdets östra gräns går en stig som ska vara stängd för allmän biltrafik. Stigen berörs av servitut till förmån för Segelstorp 3:24 och 3:86. Fastigheten även av servitut som reglerar rätt för vissa fastigheter att ta tång och sand för husbehov.

I den sydvästligaste delen förekommer vass, havssäv och salttåg med inslag av gåsört, fackelblomster, kråkvicker, vattenpilört, krusskräppa, strandskräppa, flikmålla, kustmålla, rödmålla, strandmålla, vägmålla, tiggarranunkel, åkertistel, strandaster, baldersbrå och åkermolke. I övrigt förekommer sandstrand

Badhytter i den norra delen av skötselområde 4 i riktning mot söder. Foto 2006-05-09.

med dyner vid kusten. På sanddynerna dominerar strandråg och sandrör. Omedelbart öster om dynerna dominerar sandstarr och borsttåtel med inslag av kråkris, gulmåra, blåklocka, strandråg, sandrör och flockfibbla samt enstaka nyponrosbuskar. Området har nyligen röjts från buskage (maj 2006). I området har fynd gjorts av den rödlistade arten klittviol år 1988 (VU).

Väg i den östra delen av skötselområde 4 i riktning mot söder
Foto 2006-05-09.

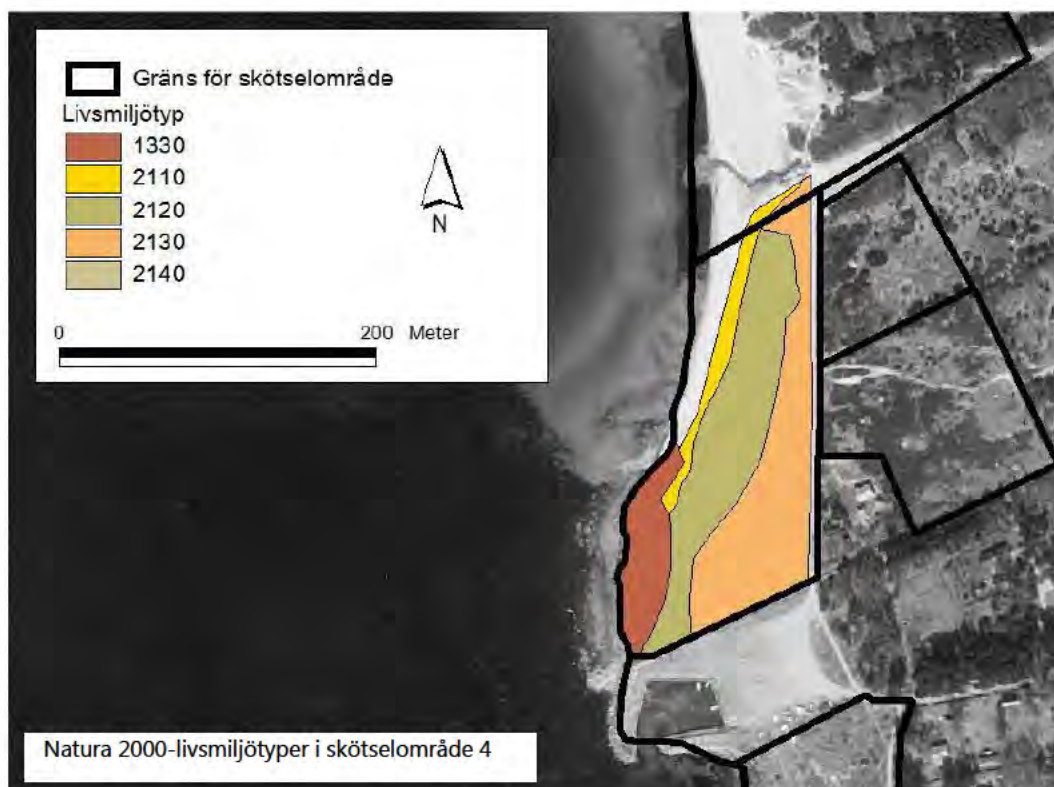
Kuststräckan utgör en del av ett uppehållsområde för bland annat ejder, gräsand och knölsvan under hela året. Under perioden april - juli utgör kuststräckan en del av ett viktigt häckningsområde för änder, svanar och tärnor. Längs med kuststräckan förekommer många

häckande kustfågelarter, bland annat skäggdopping, knölsvan, gravand, gräsand, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare och rödbena. Fältpiplärka (EN) har tidigare observerats i området.

Skötselområdet berörs av fem olika "Natura 2000-livsmiljötyper" med en sammanlagd areal av cirka 2,17 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1330	Salta strandängar	3	0,30
2110	Kustnära vandrande sanddyner	1	0,17
2120	Kustnära vandrande sanddyner med sandrör (vita dyner)	3	0,81
2130	Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)	3	0,87
<u>2140</u>	<u>Kustnära urkalkade permanenta sanddyner med kråkbär</u>	<u>1</u>	<u>0,02</u>
SUMMA			2,17

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Badplats som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Buskskiktets täckningsgrad bör inte vara högre än cirka 1 % av områdets areal.

Åtgärder:

Igenväxning motverkas med regelbunden röjning av buskskiktet till önskad krontäckning. Skötselåtgärder inriktas i första hand på att restaurera mark med

mindre god bevarandestatus. Stigen hålls fri från allmän biltrafik genom skyltning, hinder av betong, grindar eller annan lämplig anordning. Stigen får brukas för infart till Segelstorp 3:24 och 3:86 i enlighet med vägservitut eller skritliga nyttjanderätter. Befintliga servitut ses över på initiativ av Naturvårdsverket. Nyttjanderättsavtal tecknas för de oreglerade badhytterna med koppling till fastigheten Segelstorp 3:29 samt om det behövs för intilliggande fastigheters nyttjande av vägen. Badhytter som inte underhålls ska avlägsnas från platsen på respektive ägares bekostnad. Området städas årligen från skräp. Stranden utmed den norra halvan av området får hållas fri från tång. Tången får tillfälligt samlas i upplag under högst tre månader under sommaren på av förvaltaren anvisad plats. Uppläggning av tång är miljöfarlig verksamhet som ska anmälas till kommunen enligt 9 kap. miljöbalken. Den som samlar ihop tång är också ansvarig för att den transporteras bort inom tre månader.

Skötselområde 5, Del av Segelstorp 3:29, (cirka 1,3 ha)

Beskrivning:

Ohävdad mark som togs in i naturreservatet 1976 och som består av kråkrished på gammal utmark med spridda en- och ekbuskage. Området anges som flygsandfält på storskifteskartan från 1823. Sandblottor förekommer fläckvis med inslag av sandstarr, borsttåtel och fårsvingel.

I övrigt förekommer

ljung, klockljung,

krypvide, rödven, blåklocka, blodrot och flockfibbla. I områdets norra del förekommer även lågvuxna tallar och ytor med renlav. Delar av området har nyligen röjts från buskage.

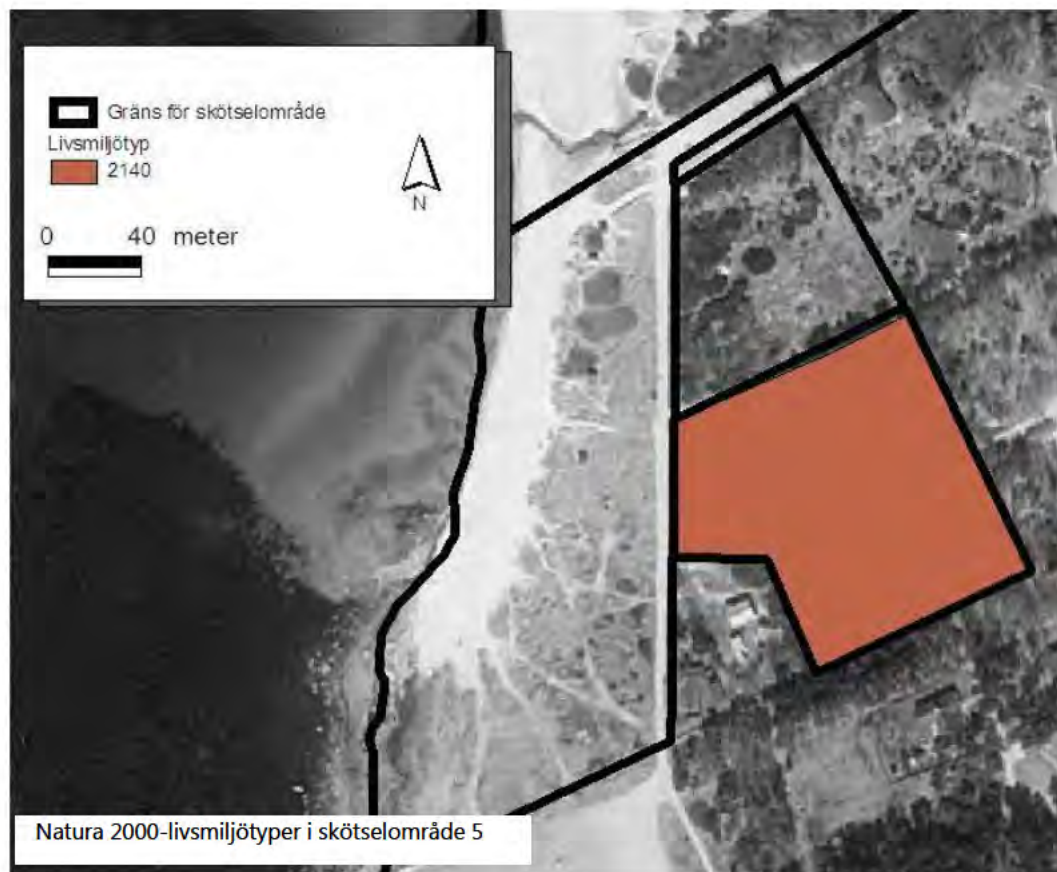

Rished i skötselområde 5 i riktning mot nordost.
Foto 2006-05-09.

Ett stengärde löper utmed områdets sydöstra gräns. Ett staket löper utmed vägen på en sträcka av cirka 50 meter. Hela området består av "2140, Kustnära urkalkade permanenta sanddyner med kråkbär".

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
2140	Kustnära urkalkade permanenta sanddyner med kråkbär	1	1,31
SUMMA			1,31

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Mark som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Området ska hållas fritt från träd och buskage.

Åtgärder:

Området hävdas genom årlig röjning eller bränning vid behov.

Skötselområde 6, Segelstorp 3:117, (cirka 0,8 ha)

Beskrivning:

Hägnad tomt på gammal utmark med stort inslag av vindpinad tall och ek. Området blev naturreservat 1976 och anges som flygsandfält på storskifteskartan från 1823. Fastigheten har fördel av servitut för badhytter och tillträde till klitter på fastigheten Segelstorp 3:90. I den

Hägnad runt skötselområde 6 i riktning mot öster.
Foto 2006-05-09.

sydöstra delen finns cirka 0,24 ha av Natura 2000-livsmiljötypen ”2130, Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)” med god bevarandestatus.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
2130	Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)	1	<u>0,24</u>
SUMMA			0,24

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

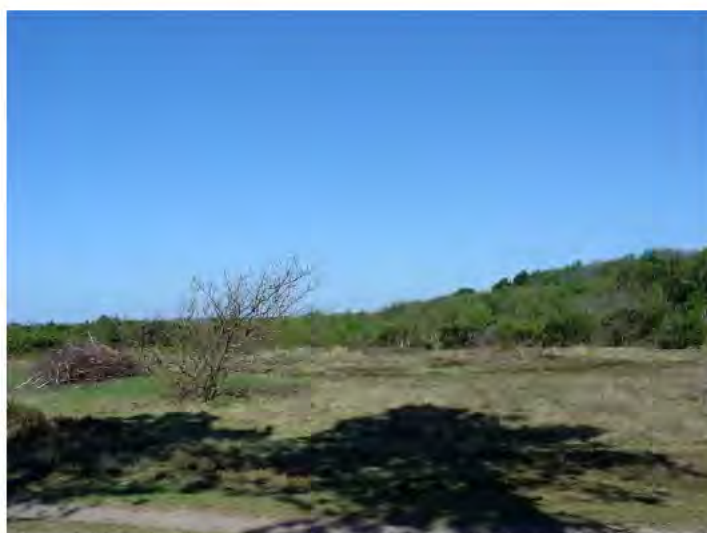

Mål:

Tomtmark som innehåller redovisad areal av Natura2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestaus.

Åtgärder:

Ytan med Natura2000-livsmiljötyper hålls öppen genom regelbundet återkommande röjning.

Röjt område i den sydöstra delen av skötselområde 6 i riktning mot norr. Foto 2006-05-09.

Skötselområde 7, del av Ängelsbäck S:1, (cirka 11,9 ha)

Beskrivning:

Utmark som införlivades i naturreservatet 1976.

Området består av sandstrand med bakomliggande sanddyner. Öster om dynerna förekommer cirka 6 ha strandskog dominerad av tall, i den sydligaste delen med inslag av al. Området är en populär badplats.

En stig (delvis Skåneleden) går längs med områdets östra gräns. En trumma

Angöringsplats vid Segelstorpsvägen i den södra delen av skötselområde 7. Bilden är tagen i riktning mot norr.
Foto 2006-05-09.

och en träbro leder stigen över två mindre bäckar i den södra delen av området. Strax norr om den norra bäcken finns en större avloppsreningsanläggning. Ett stengärde löper utmed områdets östra gräns. Segelstorpsbäckens mynning är belägen på stranden i områdets sydligaste del. En större trumma är belägen under stigen som går över Segelstorpsbäcken i områdets sydligaste del. En ridväg är anvisad av förvaltaren 1995. Ridning är tillsvidare tillåten vid vattenbrynet under tiden 15 september – 30 april.

I områdets centrala del finns ett Per-Albin-fort. I den nordligaste delen av skötselområdet finns en angöringsplats vid Ängelsbäcksvägen med stängselgenomgång och en grind. Tre parkeringsplatser med informationsskyltar och soptunnor finns utanför naturreservatet i söder vid Segelstorpsvägen. I den södra delen av området finns en toalettbyggnad.

Byggnader vid simbassängen i den södra delen av skötselområdet. Foto 2006-05-09.

Ännu en toalett (mobil "Bajamaja") finns periodvis i skogen strax öster om Per-Albinfortet (dispens beviljad av Länsstyrelsen t.o.m. 2015, Dnr 521-1604-11).

Flera byggnader och en swimmingpool finns inom skötselområdets södra del. En sommarstuga finns i skogen inom området. Stugan disponerar ett område som avsatts av Länsstyrelsen genom tomtplatsavgränsning. Soptunnor, livräddningsutrustning och flera vägvisningsskyltar finns på stranden.

Simbassäng i den södra delen av skötselområde 7
Foto 2006-05-09.

Reservatets gränsmarkering avviker från fastighetskartan i tallskogen invid den kommunala angoringsplatsen i den södra delen av området.

Stranden i den norra delen av skötselområde 7. Foto 2006-05-09.

På sandstranden förekommer växter som t.ex. saltarv, knutig pilört, marviol, strandmålla och sodaört. På dynerna finns sandrör, strandråg och kråkris. Bakom sanddynerna finns öppna gräsmarker som omväxlar med slutna buskage av tall, nypon och vresros. På gräsmarkerna dominerar fårsvingel, rödsvingel,

rödven och sandstarr med inslag av vitklöver, revfingerört, svartkämpar, gulmåra, bergsyra och backtimjan. I de östligaste delarna är vegetationen mera högvuxen med inslag av knylhavre, käringtand, blålucern och revfingerört. Strandskogen domineras av tall med inslag av björk, gran, ek och al. Buskskiktet domineras av fläder, örönvide, nyponros, björnbär, rönn, hallon och vildkaprifol. Vanliga arter i fältskiktet är mjölke, bergkorsört, älgört, hundkex, skogsbräken, brännässla, åkertistel, tuvtätel, skogsstjärna, snärjmåra, flädervänderot, ängssyra och knölsyska. Det mellersta skogspartiet utgörs av tall med ett svagt utvecklat fältskikt dominerat av rödven. I området strax öster om simbassängen har fynd gjorts av den rödlistade arten dvärglin år 1953 (VU).

Kuststräckan utgör en del av ett uppehållsområde för bland annat ejder, gräsand och knölsvan under hela året. Under perioden april - juli utgör kuststräckan en del av ett häckningsområde för änder, svanar och tärnor.

Området berörs av fyra olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på cirka 2,08 ha. Utbredningskarta finns i Bilaga 4.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1210	Årull vegetation på driftvallar	1	0,09
2110	Kustnära vandrnde sanddyner	1	0,78
2120	Kustnära vandrnde sanddyner med sandrör (vita dyner)	3	1,20
<u>2130</u>	<u>Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)</u>	<u>3</u>	<u>0,01</u>
SUMMA			2,08

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Strand, trädklätt strövområde samt mark som innehåller redovisade arealer av Natura2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Ett område mellan simbassängen och Tångavägen (markerat på skötselplanekartan Bilaga C) får disponeras för verksamhet med anknytning till simskolan.

Åtgärder:

Igenväxning motverkas med regelbunden röjning av buskskiktet, främst vresros. Skötselåtgärder inriktas i första hand på att restaurera mark som enligt

bevarandeplanen har mindre god bevarandestatus eller är utvecklingsmark. Befintligt svart-/bergtall får avvecklas till förmån för ek och klibbal. Översyn av naturreservatets gränsutmärkning. Nyttjanderättsavtal bör tecknas för angöringsplatsen i norr. Byggnader, anläggningar, stigar, stigmarkeringar, träbro, angöringsplatser, nyttjanderätter och diken underhålls regelbundet. Anläggningar som inte underhålls ska avlägsnas från platsen. Per-Albinfortet ska hållas i sådant skick att det inte utgör fara för allmänheten. Stigar hålls fria från allmän biltrafik genom skyltning, hinder av betong, grindar eller annan lämplig anordning. Området städas årligen från skräp. Stranden utmed den södra halvan av området får hållas fri från tång. Tången får tillfälligt samlas i upplag under högst tre månader under sommaren på av förvaltaren anvisad plats. Den som samlar ihop tång är också ansvarig för att den transporteras bort inom tre månader. Uppläggning av tång är miljöfarlig verksamhet och ska anmälas av verksamhetsutövaren till kommunen enligt 9 kap. miljöbalken.

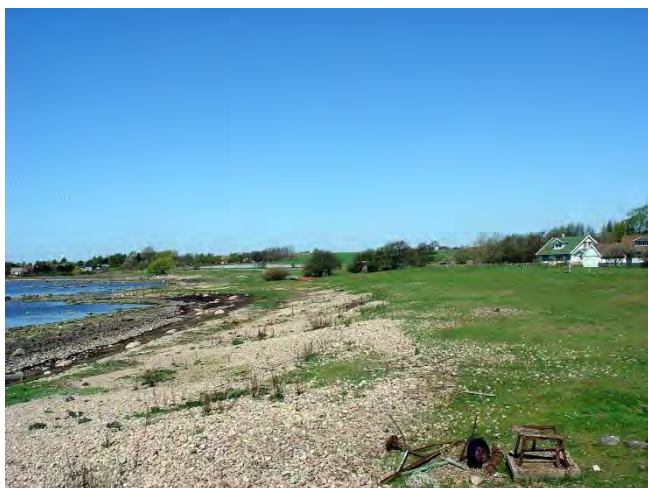
Skötselområde 8, del Ängelsbäck S:1 och S:5, (cirka 3,4 ha)

Beskrivning:

Betad havsstrandäng som blev en del av Bjärekustens naturreservat 1976. Ett stengärde löper utmed områdets östra gräns. Området omgärdas av cirka 240 meter taggtrådsstängsel som är i god kondition. Delar av marken är fränhågnad i den norra delen av området och regleras i äldre avtal med byn. Två stängselgenomgångar finns vid husen vid områdets östra gräns. En markerad stig (Skåneleden) leder genom området. En träbro över Vadbäcken förbinder området med intilliggande skötselområde i norr. Ett Per-Albin-fort finns i områdets södra del.

Angöringsplats vid Ängelsbäcksvägen. Notera placeringen av soptunnorna. Foto 2006-05-09.

Betad strandäng i skötselområde 8 i riktning mot norr.
Foto 2006-05-09.

Området innehåller bland annat torrängsvegetation med fårsvingel och sandstarr med inslag av rödsvingel, gulmåra, femfingerört, backtimjan, gul fetknopp, malört, gråbo, styvmorsviol, bergsyra och grässtjärnblomma. I området finns också enstaka exemplar av kustruta. Vid parkeringsplatsen finns några enstaka tallar. Vid den norra gränsen rinner Vadbäcken som kantas av alaskadunört, albuskage, brännässla och rosendunört.

Vid utflödet växer även strandbeta. Vegetationen längs Vadbäcken, norr om bron, är högvuxen och i behov av hävd. Vanliga arter i området är kåltistel, åkertistel, stinksyska, vattenmärke, kirskaål och rörflen. I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna martorn år 2004 (EN) och källfräne år 1999 (EN). Martorn berörs av ett nationellt åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter.

Kuststräckan utgör en del av ett uppehållsområde för bland annat ejder, gräsand och knölsvan under hela året. Under perioden april - juli utgör kuststräckan en del av ett häckningsområde för änder, svanar och tärnor. Längs med kuststräckan förekommer många häckande kustfågelarter, bland annat skäggdopping, knölsvan, gravand, gräsand, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare och rödbena. Fältpiplärka har tidigare observerats i trakten.

Området berörs av fyra olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på cirka 2,38 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1220	Perenn vegetation på sten och grusvallar	1	0,64
2110	Kustnära vandrande sanddyner	1	0,07
2120	Kustnära vandrande sanddyner med sandrör (vita dyner)	3	0,01
<u>2130</u>	<u>Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)</u>	<u>1</u>	<u>1,66</u>
SUMMA			2,38

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Betad havsstrandäng med redovisade arealer av Natura2000-livsmiljöer med gynnsam bevarandestatus. Buskskiktets täckningsgrad bör inte vara högre än cirka 0,1 % av områdets areal.

Åtgärder:

Regelbunden röjning av vegetationen längs Vadbäcken norr om spången.
 Regelbundet bete av sådan intensitet att förekomst av buskskikt motverkas. Hägnet invid de två husen i den norra delen tas bort och en grind sätts upp vid vägens slut.
 Förekomsten av martorn gynnas och följs upp i enlighet med riktlinjer i det nationella åtgärdsprogrammet för arten. Olika former av markstörningar får göras för att gynna eventuell förekomst av fältpiplärka i enlighet med rekommendationer i nationellt åtgärdsprogram för arten. Årlig översyn och underhåll av stängsel, stängselövergångar, grindar, träbro, diken och stigmarkeringar. Fortet ska vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada.

4.2 SKÖTSELPLANEKARTA 2 (Bilaga C2)

Skötselområde 9 till och med 14, (totalt cirka 65,9 ha)

Område Berörda fastigheter		Areal (ha)	Markanvändning	
			Nuvarande	Föreslagen
9	Killebäckstorp S1 och S2	2,8	Bete/hamn	Bete/hamn
10	Öllöv S2	12,3	Bete/ohävd	Bete/ohävd
11	Del av Vasalt S:2	38,6	Bete	Bete
12	Del av Glimminge 39:1	5,5	Bete	Bete
13	Del av Glimminge 39:1	4,1	Strand	Strand
14	Del av Mäsinge S1	2,6	Strand	Strand

Skötselområde 9, Killebäckstorp S:1 och del av S:2, (cirka 2,8 ha)

Beskrivning:

Gammal utmark som blev naturreservat 1971. Idag är marken periodvis hävdad genom bete. Marken består av en grund och dyig sandbukt som västerut följs av en udde. På udden finns en mindre hamnanläggning som förvaltas av Gamla Bro hamnförening. På uddens inre del finns en hamnbyggnad (stuga) och ett Per-Albinfort. En mindre grusväg går genom

Södra delen av skötselområde 9 i riktning mot norr.
Foto 2006-05-09.

samfälligheten. En markerad stig (Skåneleden) följer vägen. Området omgärdas av stengärden och cirka 700 meter stängsel (treradig ståltråd med el) som är i god kondition. Tre grindar finns mot intilliggande marker i norr och nord ost. Två genomgångar finns mot husen som är belägna norr om udden. En stängselövergång och grind finns även mot intilliggande skötselområde i norr. Ett elskåp finns vid stengärdet i höjd med fortet.

Vegetationen är näringspåverkad och domineras av strandmålla med inslag av flikmålla, kustmålla och spjutmålla med inslag av marviol, hamnsenap och strandskräppa. På den östligaste och västligaste delen av området förekommer kortsnaggad strandängsvegetation. I öster är strandängen mycket stenig och domineras av salttåg. Det västra strandängsavsnittet på den sydvästra sidan av udden domineras av salttåg, rödsvingel och gåsört med inslag av revsmörblomma, vitklöver, våtarv, lomme, styvmorsviol, havssälting, strandkrypa, strandaster och på torrare partier även fårsvingel. Ovanför strandängspartierna förekommer en torr, bitvis sandig gräshed som domineras av fårsvingel, trift och gulmåra.

Norra delen av skötselområde 9 i riktning mot norr.
Foto 2006-05-09.

I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna martorn år 1988 (EN), källfräne år 1999 (EN, klittviol 1988 (VU) och smal käringtand (NT). Martorn berörs av ett nationellt åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter.

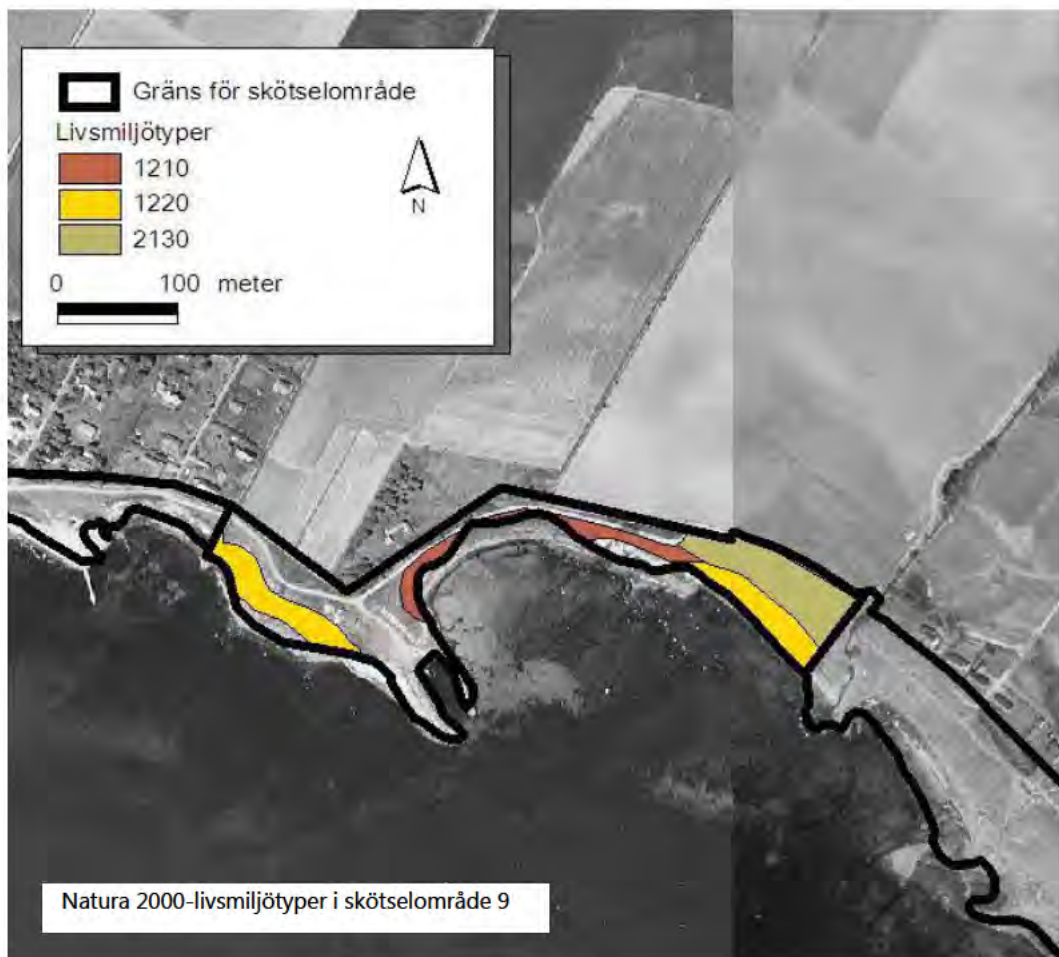
Kuststräckan utgör en del av ett uppehållsområde för bland annat ejder, gräsand och knölsvan under hela året. Under perioden april - juli utgör kuststräckan en

del av ett häckningsområde för änder, svanar och tärnor. Längs med kuststräckan förekommer många häckande kustfågelarter, bland annat skäggdopping, knölsvan, gravand, gräsand, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare och rödbena. Fältiplärka (EN) har tidigare häckat i trakten.

I området finns tre olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på cirka 1,34 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1210	Annuell vegetation på driftvallar	1	0,26
1220	Perenn vegetation på sten och grusvallar	1	0,59
<u>2130</u>	<u>Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)</u>	<u>1</u>	<u>0,49</u>
SUMMA			1,34

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål

Väg, hamnområde och havsstrandäng som innehåller redovisade arealer av Natura2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Buskskiktets täckningsgrad bör inte vara högre än cirka 1 % av områdets areal.

Åtgärder:

Området hävdas genom periodvis bete i kombination med regelbunden röjning av buskskiktet till önskad krontäckning. Avverkat ris får eldas på plats som inte medför skada för naturvärdena. Förekomsten av martorn gynnas och följs upp i enlighet med riktlinjer i det nationella åtgärdsprogrammet för arten. Årlig översyn av stängsel, stängselövergångar, färast och stigmarkeringar. Vägen och hamnområdet med tillhörande anläggningar och byggnader underhålls regelbundet. Byggnaden får återuppföras om den skadas men byggnadens ändamål får inte ändras.

Återuppförande kan kräva dispens från strandskyddsföreskrifter. Fortet ska vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada. Vägen är byns egendom och får hållas stängd för allmän trafik, lämpligen genom skyltning.

Skötselområde 10, Öllöv S2, (cirka 12,3 ha)

Beskrivning:

Gammal utmark som blev naturreservat 1971.

Området är naturbetesmark med långsträckta klapperstensvallar som följer kusten ca 10 - 50 meter från strandlinjen. Längre upp på land bildar klapperstenen stora sammanhängande områden som alterneras av en stenig gräshed. Runt området löper ett stengärde.

En grusväg går längs med stengärdet i områdets

sydöstra del. Skåneleden följer vägen genom skötselområdet och fortsätter längs med stigen åt nordväst mot Vasaltheden. I skötselområdets centrala del ligger en fastighet som inte ingår i naturreservatet.

Södra delen av skötselområde 10 i riktning mot norr.
Foto 2006-05-09.

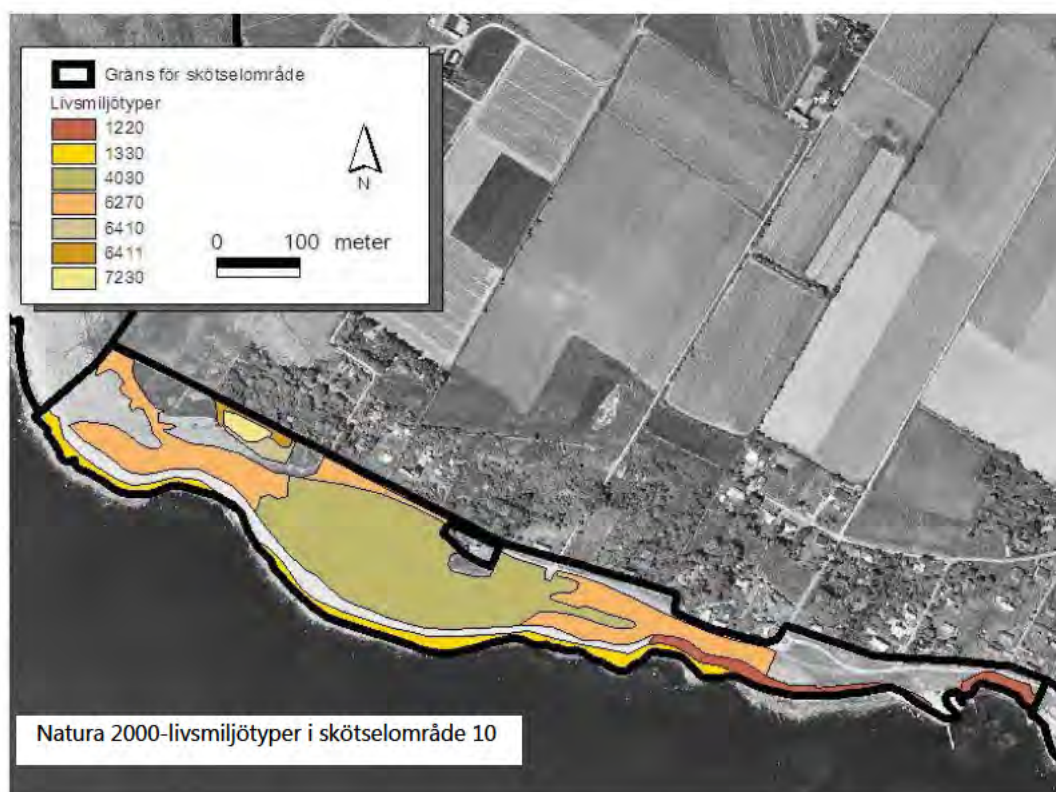
Skötselområdet omgärdas av cirka 1 400 meter stängsel (taggtråd med inslag av fårnät) som är i relativt god kondition. Det finns sex grindar och tolv stängselgenomgångar utmed områdets norra gräns. Grind och stängselövergång finns också vid informationsskylten på Wilhelmsfältsvägen mot söder samt i områdets sydligaste del mot Killebäckstorps strandallmänning. En stängselgenomgång finns även i norr mot Vasaltheden. Cirka 0,3 ha av området utgör fränhågnat vägområde.

En badbrygga finns i områdets sydöstra del. Här finns också en kraftledning utmed stengärdet. En informationsskylt finns vid husen i det fränhågnade vägområdet (Wilhelmsfältsvägen) i den sydöstra delen av skötselområdet.

Det förekommer sju olika Natura 2000-livsmiljötyper i området med en sammanlagd areal på cirka 7,93 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1220	Perenn vegetation på sten och grusvallar	1	0,56
1330	Salta strandängar	1	1,08
4030	Ris- och gräshedar nedanför trädgränsen	1	3,62
6270	Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	2	2,32
6410	Fuktängar med blåttåtel eller starr	1	0,11
6411	Fuktängar med blåttåtel eller starr	1	0,12
<u>7230</u>	<u>Rikkärr</u>	<u>1</u>	<u>0,11</u>
SUMMA			7,93

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

En fornlämning, nummer 151 (Grevie socken) i fornminnesregistret, finns i områdets västligaste del. Fornminnet benämns "Vita rör" "(Hvita rör)" och utgörs av två rösen (151:1 och 151:2).

Strandmalarna har varit ohävdade under en längre period men 1996 återupptogs betet i samband med betydande röjningsinsatser. Området består av långsträckta klapperstensvallar med mellanliggande torrängar. Torrängarna är av hållmarkstyp med inslag av fårsvingel, trift, bergsyra, gulmåra, gråfibbla, liten blåklocka och backtimjan. På partier med skalgrus finns även axveronika, brudbröd och spåstisel. Bland klapperstenen finns även ett par växtplatser för gaffelbräken. Buskskiktet är till största delen glest eller obefintligt. Enstaka sammanhängande buskage förekommer med inslag av nyponros, slån, björnbär, rönn, alm och hagtorn. På ytor med tjockare jordlager förekommer en mera frodig vegetation med inslag av hundkex, älgört, gåsört, brännässla, åkervädd, revfingerört, blodrot, svartkämpar, rödsvingel, rödven, vårbrodd och hundäxing. I området har fynd gjorts av den rödlistade arten klittviol 1988 (VU). Den fläckvis rika floran beror på att ett stråk av amfibolit finns i området. Rikkärr och betad kalkfuktäng finns 200 meter SO Vita Rör. Här förekommer arter exempelvis darrgräs, slankstarr, ängsnycklar, vitmåra, vildlin, tätört, kärrsälting, småvänderot och ängsstarr (NT).

Kuststräckan utgör en del av ett uppehållsområde för bland annat ejder, gräsand och knölsvan under hela året. Under perioden april - juli utgör kuststräckan en del av ett häckningsområde för änder, svanar och tärnor. Viktigare häckande kustfåglar är

bland annat knölsvan, gravand, gräsand, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare, rödbena och skärpiplärka.

Mål:

Betesmark som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus.

Åtgärder:

Området hävdas genom regelbundet bete. Betestrycket bör ökas en aning för att motverka igenväxning. Den västra delen är behov av röjning av lövsly. I rikkärret tas en- och albuskage bort. Särskild vikt riktas på att hålla området norr om vandringsleden sydost om Vita rör (kärr/fuktäng) fritt från sly och ene. Avverkat ris får eldas på plats som inte medför skada för naturvärdena. Årlig översyn av badbrygga, vägar, stigmarkeringar, stängsel, diken grindar och stängselövergångar. Översyn av gränsutmärkning och vägmärken som förbjuder motorfordonstrafik på vägen. Fornlämningen skall hållas fri från träd och buskar. Forten ska vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada.

Skötselområde 11, del av Vasalt S:2, (cirka 38,6 ha)

Beskrivning:

Välhävdat, hedliknande fäladsmark belägen på gammal utmark. Marken ingår i naturreservatet sedan 1971. Området har under 1900-talet utnyttjats av försvarsmakten (F10) som mål för skjutning från flygplan. Man sköt på sydvästlig kurs mot måltavlor i vattenlinjen. Området består av gamla strandvallar med mellanliggande stråk av fuktängar och kärr, huvudsakligen orienterade i riktningen NNV - SSO. I den östra delen finns två avlånga småvatten med en sammanlagd areal på cirka 0,5 ha. På strandvallarna finns gräsheds- och torrängsvegetation. Den norra delen är sandig. Heden är trädlös med undantag av en tall- och björkdunge i områdets norra del.

Södra delen av Vasaltheden i riktning mot norr.
Foto 2006-05-09.

Stengärden löper runt hela området som omgärdas av cirka 1 800 meter taggtrådsstängsel som är i förhållandevis god kondition. Flera stängselgenomgångar finns mot intilliggande fastigheter. En angöringsplats med grind, stängselgenomgång, informationsskylt och skyltar om förbud mot ridning och motorfordonstrafik finns utanför naturreservatet vid

skötselområdets östra gräns vid Vasaltvägen. En markerad stig (Skåneleden) leder genom området. Spänger finns där stigar passerar bäckar. En av bäckarna i områdets

Angöringsplats vid Vasaltvägen, öster om skötselområdet, i riktning mot väster. Foto 2006-05-09.

norra del är delvis rörlagd. I områdets nordvästra del finns ett Per-Albin-fort. I skötselområdets nordvästra del finns en avloppsbrunn.

Stora områden, framför allt i den norra delen, utgörs av sandfält med varierande vegetationstäcke. En del mindre ytor samt ett större område i anslutning till stranden är helt fria från vegetation. Sandstranden, som endast upptar en sträcka på ca

100 meter, åtföljs av stenstrand i söder. Innanför stenstranden finns ett smalt strandängparti. I den södra delen av område övergår stenstranden i klapperstenfält. Buskskiktet består till stor del av enbuskage. På torrare partier förekommer även inslag av nyponros. Trädskiktet utgörs av några mindre dungar av tall och björk, främst längs med reservatsgränsen mot Glimminge plantering. En mindre bäck löper genom områdets norra del. Bäckarna är delvis rörlagd.

De sandiga områdena i den norra delen domineras av torr gräshedsvegetation med inslag av fårsvingel, rödven, gulmåra, bergsyra, liten blåkllocka, backtimjan, gråfibbla och styvmorsviol. I fuktigare delar finns inslag av ljung, krypvide, stagg, knägräs, borsttåg, hirsstarr, vanlig ögontröst, ängsvädd, granspira. Bland de mer ovanliga arterna finns klockgentiana, kustgentiana och ljungögontröst. På sandiga stigar vid fuktiga partier finns bland annat huvudtåg, borstsäv och dvärglin. På skalgrusbankarna är kalkhalten högre och här finns arter som spåstisel, axveronika, brudbröd, buskviol, backglim, ängshavre och småfingerört.

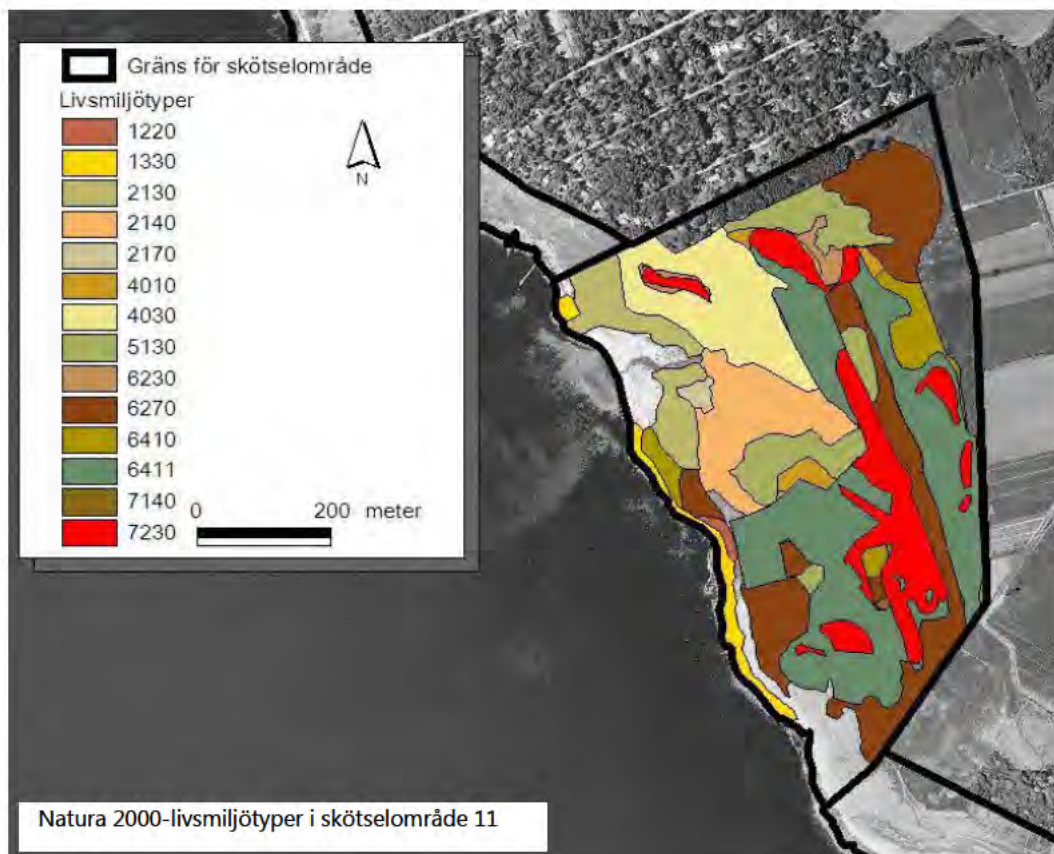
Mellan strandvallarna finns stora fuktiga partier med mosaikartad vegetation och med inslag av källsprång. Vissa ytor är tuviga med ris- och gräshed på tuvorna och fuktäng eller kärr i höljorna. På tuvorna finns ljung, krypvide, knägräs och ängsvädd. På vissa partier finns även kattfot och granspira. De blöta partierna mellan tuvorna innehåller ofta rikkärr med arter som ängsstarr, slankstarr, tagelsäv, vildlin, slätterblomma och tätört. Den rödlistade loppstarren (VU) finner man utspritt i området. Det finns en mängd olika mossor som indikerar att det finns kalk och källpåverkan i marken, exempelvis spädskorpionmossa, källtuffmossa, klotuffmossa, kalkkällmossa, kalklungmossa och kalkkamossa. I området förekommer även broddflikmossa, korallmossa och atlantsäckmossa.

I och vid kanten av bäcken som rinner genom områdets norra del växer ryltåg, veketåg, kärrkavle, blågrönt mannagräs, luddtåtel, kärrgröe, grodmöja, revsmörblomma, kärrtistel, andmat, bäckveronika, kärrbräsmå, äkta förgätmigej och frossört. Vegetationen på den smala strandängen domineras av plattsäv, salttåg, rödsvingel, gåsört och strandkrypa.

14 olika Natura 2000-livsmiljötyper förekommer med en sammanlagd areal på cirka 32,12 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1220	Perenn vegetation på sten och grusvallar	2	0,13
1330	Salta strandängar	1	0,97
2130	Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)	1	1,92
2140	Kustnära urkalkade permanenta sanddyner med kråkbär	1	2,52
2170	Kustnära sanddynområden med sandvide	1	0,17
4010	Fukthed med klockklung	2	0,44
4030	Ris- och gräsheddar nedanför trädgränsen	1	3,26
5130	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	1	2,59
6230	Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen	1	0,37
6270	Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	2	5,95
6410	Fuktängar med blåttåtel eller starr	2	1,36
6411	Fuktängar med blåttåtel eller starr	1	8,54
7140	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	1	0,03
<u>7230</u>	<u>Rikkärr</u>	<u>1</u>	<u>3,87</u>
SUMMA			32,12

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna källgräs 1988 (VU), strandpadda (EN) 2002, kalkkärrsgrynnssnäcka (NT) 2006, granspira (NT) 1994, dvärglin (VU) 1988, källgräs (VU) 2001, kustgentiana (EN) 2004, klockgentiana (VU) 2000, ljungögontröst (VU) 1988, borstsäv (EN) 1988, huvudtåg (EN) 1993, fläckmaskros (NT) 1994 och loppstarr (VU) 2010. Strandpadda, kalkkärrsgrynnssnäcka, kustgentiana och klockgentiana berörs av nationella åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter.

Kuststräckan utgör en del av ett viktigt uppehållsområde för bland annat ejder, gräsand och knölsvan under hela året. Under perioden april - juli utgör kuststräckan en del av ett häckningsområde för bland annat knölsvan, gravand, gräsand, ejder, strandkata, större strandpipare, rödbena, fisktärna, småtärna och skärpiplärka. Knubbsäl ses ofta i vattnet några meter utanför strandlinjen. I skötselområdet finns en liten och tynande population av strandpadda. Arten förökar sig ibland i tillfälliga vattensamlingar i området (lokal 78-003).

Inom skötselområdet finns sex fornlämningar som är registrerade i fornminnesregistret, Grevie socken nummer 149, 150, 152, 153, 218 och 219. Fornlämningarna beskrivs enligt följande: 149 är en rund hög, ca 10 meter i diameter och 0,5 meter hög, belägen på krönet och vid ÖNÖ kanten av en övertorvad sandås. 150 är en hög, ca 11 meter i diameter och 1 meter hög, bestående av rundade stenar. Högen är skadad i den västra delen. I högen ligger spridd flinta, varibland ett fåtal avslag. 152 utgörs av ett röse och en stensättning.

Röset är ca 10 meter i diameter och 0,8 meter högt. Stensättningen är rund, ca 5 meter i diameter och 0,2 meter hög, och är övertorvad. 153 är en hög med kantställda stenar, ca 13 meter i diameter och 1 meter hög. Ca 50 m S-SSV om högen finns lämningar från gammal bebyggelse, den "Grekska lyckan" som är döpt efter en soldat som hette Grek. Marken skvallrar om hur grunderna på boningshus och fähus var uppbyggda. Förbi Greks gamla husgrund går ett så kallat jorddikargärde, en stenmur med grävt dike nedanför. När diket grävdes kastas grästorven upp på muren så att den blev högre. Dessutom gjorde diket det svårare för djuren att ta sig över. 218 är en rektangulär stenhägnad, ca 0,5 meter hög och 10x7 meter i omfång. Stenhägnaden har bottenplanet nedgrävt i klapperstenen till ca 3 dm djup. Ingången är i mitten av den sydvästra kortsidan. Hägnaden är delvis skadad. 219 är en skadad grav med en stensättning. Gravens mittparti ligger i stengärdet som gränsar till åkermark i öster.

Mål:

Betesmark som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Området bör hysa en livskraftig population av strandpadda på minst 50 djur.

Åtgärder:

Området hävdas genom regelbundet bete av sådan intensitet att igenväxning motverkas. Kompletterande slåtter av vass och röjning av vegetation kan vara nödvändig i de blötaste delarna av området och intill den södra delen av Glimminge plantering. Förekomsten av strandpadda, kalkkärrsgrynsnäcka, kustgentiana och klockgentiana gynnas och följs upp i enlighet med riktlinjer i Natura 2000 och de nationella åtgärdsprogrammen för respektive art. Småvatten får gärna skapas i syfte att ta tillvara områdets population av strandpadda. Befintliga vattensamlingar restaureras om möjligt på ett sådant sätt att de kan tjäna som reproduktionslokaler för bland annat strandpadda. De ska hålla vatten av god kvalitet året runt. Återskapande av vattensamlingar kan ske genom dämning av vattenflöden, företrädesvis i områdets nordöstra del. Vattensamlingarna får inte kylas ner av genomströmmande vatten. Skapande av vattensamlingar får inte ske på bekostnad av livsmiljöer och arter som omfattas av Natura2000, exempelvis rikkärr. Årlig översyn av stigmarkeringar, stängsel, grindar och stängselövergångar. Fornlämningarna skall hållas fria från träd och buskar. Fortet ska vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada. Nyttjanderättsavtal tecknas om möjligt för angöringsplatsen som är belägen utanför naturreservatet. I annat fall ska angöringsplatsen avvecklas. Träddungen utmed den norra gränsen bibehålls till skydd för betesdjuren och får förnygras vis behov.

Skötselområde 12, del av Glimminge 39:1, (cirka 5,5 ha)

Beskrivning:

Naturbetesmark (nötbete) som är belägen på gammal utmark. Området införlivades i Bjärekustens naturreservat 1971. Delar av området ingår i äldre detaljplan. Detaljplanen strider inte mot syftet med naturreservatet. På storskifteskartan från 1807 betecknas området "sandfältet" vid sjön. Närmast strandlinjen finns ett stenigt och blockigt

Skötselområde 12 i riktning mot norr. Foto 2006-05-09.

kustparti som i öster övergår i ett smalt stråk med strandäng. I områdets gräns mot öster finns en gräshed. Trädskikt förekommer längs med reservatgränsen och består av enstaka tall, björk och oxel. Ett Per-Albin-fort finns i områdets norra del. Stengården löper utmed områdets södra och östra gräns. Skötselområdet är hägnat med cirka 730 meter taggtrådsstängsel. Stängselövergångar finns vid utmed områdets östra gräns samt mot intilliggande skötselområden. En grind finns mot intilliggande skötselområde i norr. Ett vattendrag rinner genom området till två småvatten med en areal på cirka 0,1 ha som är belägna invid strandlinjen. En markerad stig (Skåneleden), med bro vid vattendraget, leder genom området. Badbryggor och en rastplats finns i områdets södra del. I området finns en liten hamn som benämns Nyhamn. Hamnen används sedan många år för mindre båtar (fritidsfiske).

Gräsheden domineras av trift, gulmåra, fårsvingel, rödven, vårtåtel, käringtand, gul fetknopp, bergsyra, revfingerört, röllika, backtimjan, liten blåklocka och styvmorsviol. På en liten sandkulle finns även hedblomster. I fuktigare partier förekommer inslag av darrgräs, slankstarr, loppstarr, vildlin och ängsvädd. Vid övergången mot stranden finns partier som domineras av plattsäv med inslag av bland annat sumparv. Småvattnen vid strandkanten utnyttjas ibland av strandpadda för reproduktion (lokal 78-007 och 78-008). Kuststräckan utgör tillsammans med intilliggande skötselområden en del av ett rastplatsområde för bland annat vadare och änder.

I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna klittviol 1948 (VU), strandpadda (EN) 2006, och kustgentiana (EN) 2004. Strandpadda och kustgentiana berörs av nationella åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter.

Inom skötselområdet finns en "övrig kulturhistorisk lämning" som är registrerad i fornminnesregistret, Västra Karups socken nummer 495. Lämningen betecknas Skarasten (Skarastensudd) och är ett flyttblock i vattnet, ca 5 meter i diameter och cirka 1,5 meter högt.

I området förekommer fyra olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på cirka 3,34 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1220	Perenn vegetation på sten och grusvallar	1	0,01
1330	Salta strandängar	1	1,25
2130	Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)	1	1,81
6410	Fuktängar med blåttåtel eller starr	1	0,27
SUMMA			3,34

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Betesmark som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. I området ska det finnas en livskraftig population av strandpadda och kustgentiana.

Åtgärder:

Området hävdas genom regelbundet bete av sådan intensitet att igenväxning motverkas. Förekomsten av strandpadda och kustgentiana gynnas och följs upp i enlighet med riktlinjer i de nationella åtgärdsprogrammen för respektive art. Småvattnen ska vårdas på ett sådant sätt att de kan fungera som reproduktionslokaler för bland annat strandpadda. Årlig översyn av badbryggor, rastplats, stigmarkeringar, träbro, stängsel, grindar och stängselövergångar. Fortet ska vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada.

Skötselområde 13, del av Glimminge 39:1, (cirka 4,1 ha)

Beskrivning:

Badplats och sandstrand med en badbrygga i den centrala delen. Området blev naturreservat 1971. Delar av området ingår i äldre detaljplan. Detaljplanen strider inte mot syftet med naturreservatet. På storskifteskartan från 1807 betecknas området "sandfältet vid sjön". Strandremsan rensas årligen från tång. Två parkeringsplatser med informationsskyltar finns inom området i eller invid detaljplanerat område. På den södra parkeringsplatsen vid Knaggarpssvägen finns även soptunnor uppställda. En toalettbyggnad finns vid angöringsplatsen vid Kattfotsvägen i områdets centrala del. Skåneleden går genom området. En trumma finns under stigen där den passerar en bäck i områdets norra del. En avloppsledning går genom området i nord-sydlig riktning och en brunn finns invid stigen i söder. En liten del av området, vid gränsen Glimminge 39:2 i öster, används som tomt i enlighet med överenskommelse som är av äldre datum än naturreservatet.

Innanför stranden finns sanddyner dominerade av strandråg, sandrör, snärjmåra, saltarv, toppdån och baldersbrå. Öster om sanddynerna finns gräshedsvegetation dominerad av harklöver, trift, gulmåra, fårsvingel, rödven, bergsyra, revfingerört, röllika, backtimjan, blålocka och styvmorsviol. På en del partier

Angöringsplats "Glimminge Knaggarpssvägen" i skötselområde 13 i riktning mot norr. Foto 2006-05-09.

Badbrygga i skötselområde 13. Bilden är tagen i riktning mot söder. Foto 2006-05-09.

Angöringsplats "Glimminge Kattfotsvägen" i skötselområde 13. Foto 2006-05-09.

förekommer även kråkris, borsttåtel och sandstarr. I områdets norra del finns två bäckar som kantas av rosendunört, älgört, åkertistel, rörflen, vattenmynta, gråbo och mjölkört. Vid den södra bäcken förekommer även gul svärdsilja och brännässla. I området har fynd gjorts av den rödlistade arten åkersyska 1988 (VU).

Kuststräckan utgör tillsammans med intilliggande områden en del av ett rastplatsområde för bland annat ejder. Häckande kustfåglar längs med kusten är bland annat knölsvan, gravand, gräsand, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare och rödbena.

Området berörs av fyra olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på cirka 2,00 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1330	Salta strandängar	1	0,00
2110	Kustnära vandrande sanddyner	1	0,39
2120	Kustnära vandrande sanddyner med sandrör (vita dyner)	3	0,85
	<u>Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)</u>		
<u>2130</u>	<u>sanddyner)</u>	<u>3</u>	<u>0,77</u>
SUMMA			2,00

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Strand och vistelseyta för allmänheten som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Tomtmark hävdas som tomt.

Åtgärder:

Översyn av områdets gränsutmärkning. Området hävdas genom regelbundet återkommande röjning av buskskiktet till önskad krontäckning. Insatser riktas i första hand mot områden med mindre god bevarandestatus samt mot utvecklingsmark. Båstads kommun och markägaren svarar för årlig översyn av den södra angöringsplatsen, badbrygga, stigar, stigmarkeringar och informationsskyltar. Regelbunden översyn av toalett och soptunnor. Området städas årligen från skräp. Nyttjanderättsavtal får tecknas för den norra angöringsplatsen. Stranden får hållas fri från tång. Tången får tillfälligt samlas i upplag under högst tre månader under sommaren på av förvaltaren anvisad plats. Den som samlar ihop tång är också ansvarig för att den transporteras bort inom tre månader. Uppläggning av tång är miljöfarlig verksamhet och ska anmälas av verksamhetsutövaren till kommunen enligt 9 kap. miljöbalken.

Skötselområde 14, del av Mäsinge S:2, (cirka 2,6 ha)

Beskrivning:

Strandområde beläget på gammal utmark. Området har varit naturreservat sedan 1971. Skåneleden leder genom området. En parkeringsplats med informationsskylt finns utanför naturreservatet i områdets sydöstra del. Ett stengärde löper utmed områdets nordöstra gräns.

En avloppsreningsanläggning och en båtuppdagningsplats finns i områdets norra del.

Innanför stranden finns sanddyner dominerade av strandråg, sandrör, snärjmåra, saltarv, toppdån och baldersbrå. Öster om sanddynerna finns gräshedsvegetation dominerad av harklöver, trift, gulmåra, fårsvingel, rödven, bergsyra, revfingerört, rölrika, backtimjan, blåklocka och styvmorsviol. På en del partier förekommer även kråkris, borsttåtel och

Angöringsplats "Möllhult Strandskatevägen" invid skötselområde 14. Foto 2006-05-09.

Stranden i riktning mot norr i skötselområde 14. Foto 2006-05-09.

sandstarr. Enstaka träd förekommer längs med reservatgränsen i öster. I området har fynd gjorts av den rödlistade arten källgräs 1991 (VU).

Kuststräckan utgör tillsammans med intilliggande områden en del av ett rastplatsområde för bland annat ejder. Häckande kustfåglar längs med kusten är bland annat knölsvan, gravand, gräsand, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare och rödbena.

Inom skötselområdet finns en "övrig kulturhistorisk lämning" som är registrerad i fornminnesregistret, Västra Karups socken nummer 494. Lämningen betecknas Ringasten och är ett flyttblock, cirka 2 till 3 meter i diameter och 1 meter högt. Här låg på 1800-talet ett skeppsbyggeri, vilket förtöjde de sjösatta båtarna genom att binda fast dem i de i stenblocket inslagna järnringarna.

Fem olika Natura 2000-livsmiljötyper finns i skötselområdet med en sammanlagd areal på cirka 1,95 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1210	Ånnuell vegetation på driftvallar	1	0,24
2110	Kustnära vandrnde sanddyner	1	0,09
2120	Kustnära vandrnde sanddyner med sandrör (vita dyner)	3	0,49
2130	Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)	3	1,05
<u>5130</u>	<u>Enbuskmarker nedanför trädgränsen</u>	<u>2</u>	<u>0,07</u>
SUMMA			1,95

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Strand och vistelseyta för allmänheten som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus.

Åtgärder:

Området hävdas genom regelbundet återkommande röjning av buskskiktet till önskad krontäckning. Insatser riktas i första hand mot utvecklingsmark.

Den öppna ytan framför reningsverket ska hållas öppen och får disponeras som angöringsplats. Vägsamfälligheten svarar för underhåll av angöringsplatser.

Avloppsreningsanläggning i skötselområde 14.
Foto 2006-05-09.

Årlig översyn av avloppsreningsanläggning, angöringsplats, stigmarkeringar och informationsskylt. Stranden får hållas fri från tång. Tång får tillfälligt samlas i upplag under högst tre månader under sommaren på av förvaltaren anvisad plats. Den som samlar ihop tång är också ansvarig för att den transporteras bort inom tre månader. Uppläggning av tång är miljöfarlig verksamhet och ska anmälas av verksamhetsutövaren till kommunen enligt 9 kap. miljöbalken. Området städas årligen.

4.3 SKÖTSELPLANEKARTA 3 (Bilaga C3)

Skötselområde 15 till och med 23, (totalt cirka 93,0 ha)

Område Berörda fastigheter		Areal (ha)	Markanvändning	
			Nuvarande	Föreslagen
15	Mälinge S2, 14:19, Möllhult 2:15	10,6	Bete	Bete
16	Mälinge 14:18, S:2 (del av)	8,9	Bete	Bete
17	Möllhult 2:15, Mälinge S:1, S:2	4,8	Bete	Bete
18	Del av Rammsjö 1:21,	10,0	Bete	Bete
19	Del av Rammsjö S:7 och 1:21	0,9	Strand	Strand
20	Del av Rammsjö S:5, S:6, 5:27	1,5	Ohävdad	Ohävdad
21	Del av Rammsjö 5:27, m.fl.	6,7	Bete	Bete
22	Slättaröd S:1 och 23;4	37,2	Bete	Bete
23	Brödarp 3:15, 3:19, 3:21, 3:22 och 3:46	12,4	Bete	Bete

Skötselområde 15, Mäsinge 14:19, del av Mäsinge S2 och del av Möllhult 2:15, (cirka 10,6 ha)

Beskrivning:

Stenig, betad gräshed/torräng med klapperstenfält och spridda enbuskage. Området har varit naturreservat sedan 1971 och är beläget på gammal utmark. Ett litet småvatten med en areal på cirka 0,05 ha finns strax väster om Mylte bäck. Skåneleden leder genom området. Två övergångar i trä finns vid Mylte bäck.

Markvägen är delvis upplåten för ridning i områdets östra del. Ridvägen är skyltad. Skötselområdet omgärdas av stengärden. Anmärkningsvärt är att större delen av stengärderna inte ligger i fastighetsgränsen. Hela området utgör en betesfälla som är hägnad med cirka 1 300 meter taggtrådsstängsel som är i förhållandevis god kondition. Fyra grindar och åtta stängselövergångar finns mot intilliggande fastigheter. En angöringsplats med informationsskylt är belägen på Ringastensvägen utanför reservatet i områdets östligaste. Ett mindre hus finns i områdets södra del vid bäcken på fastigheten Mäsinge 14:19. Byggnaden är en "fiskebod" i enlighet med gammalt avtal med byn och i äldre tider ett så kallat "Möllefall" enligt byn. Strax väster om huset finns en ligghall för djuren. I skötselområdets finns tre Per-Albin-fort. I området finns även en markväg som leder till tomt utanför naturreservatet. Vägen regleras enligt särskilt servitut.

Angöringsplats "Möllhult, Ringastensvägen" invid skötselområde 15. Foto 2006-05-09.

Välhävddad betesmark i skötselområde 15 i riktning mot öster. Foto 2006-05-09.

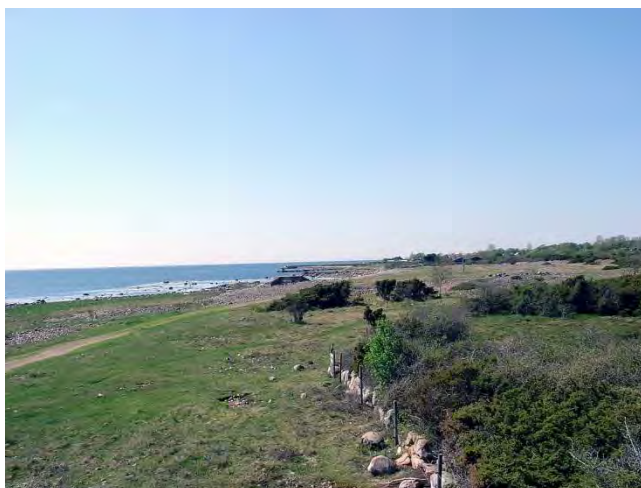
I områdets västra del finns en fornlämning som är registrerad som nummer 492 (V Karup socken) i fornminnesregistret. Lämningen är en förmodad grav eller stensättning, ca 6 meter i diameter och 0,4 meter hög. I vattnet i områdets västra del finns en "övrig kulturhistorisk lämning", Västra Karups socken, objekt nummer 498. Lämningen betecknas "Laxen" eller "Laxasten" och är ett flyttblock, cirka 2 meter i diameter och 0,4 meter högt, med ganska platt ovansida. Stenen är nästan

svart, vilket särskiljer den från de övriga stenarna i området. Den har sannolikt utgjort ett märke vid laxfisket.

Strandängarna domineras av salttåg, knappsäv, krypven, rödsvingel, gulkämpar, havssälting, strandaster, strandkrypa och gåsört. Strandkål är ett karakteristiskt inslag på de steniga strandvallarna i området. Nässelsnärja förekommer inom ett begränsat område med

brännässlor på vallarna. Gräshedsvegetationen domineras av trift, fårsvingel, rödven, gråfibbla, stagg, gulmåra, kruståtel, röllika, bergsyra, käringtand, gul fetknopp, mjuknäva, femfingerört, liten blåklocka, jordtistel, spåtistel och bockrot. I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna borstsäv 1987 (EN), strandpadda (EN) 1999 (lokal 78-002), dvärglin (EN) 1987 och källgräs (VU) 1996. Strandpadda berörs av nationellt åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter. Längs med kuststräckan vid skötselområde häckar bland annat knölsvan, gravand, gräsand, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare, rödbena och skärpiplärka.

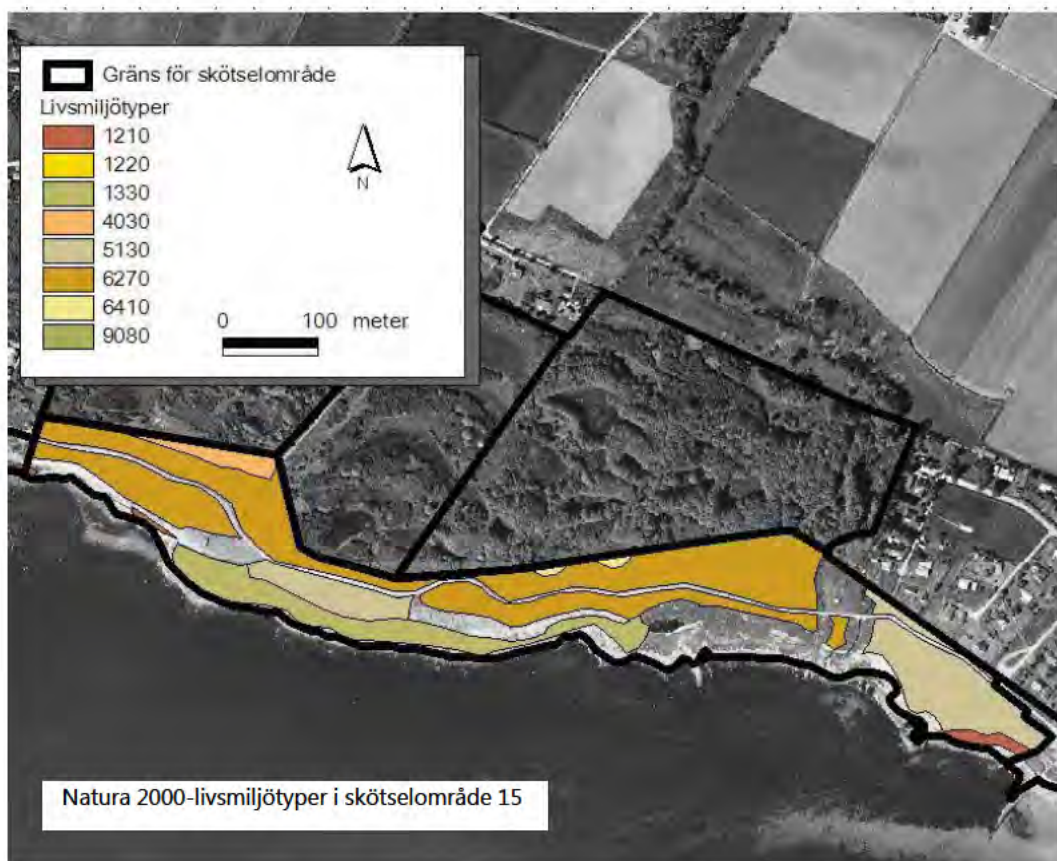
Området berörs av åtta olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på cirka 7,32 ha.

Välhävdat betesmark i skötselområde 15 i riktning mot väster. Foto 2006-05-09.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1210	Annuell vegetation på driftvallar	1	0,15
1220	Perenn vegetation på sten och grusvallar	2	0,00
1330	Salta strandängar	1	1,06
4030	Ris- och gräshedar nedanför trädgränsen	1	0,19
5130	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	2	1,70
6270	Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	1	4,11
6410	Fuktängar med blåståtel eller starr	1	0,07
<u>9080</u>	<u>Lövsumpskog</u>	<u>2</u>	<u>0,02</u>
SUMMA			7,32

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Betesmark som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Området bör innehålla livskraftiga populationer av strandpadda. Buskskiktet får inte utbreda sig på mer än ca 1 % av skötselområdets areal.

Åtgärder:

Området hävdas genom regelbundet bete av sådan intensitet att igenväxning motverkas (gärna något högre betestryck än idag). Återkommande röjning av täta enbuskmarker (5130) väster om Mylte bäck. Förekomsten av strandpadda gynnas och följs upp i enlighet med riktlinjer i det nationella åtgärdsprogrammet för arten. Angöringsplatsen, som är belägen utanför naturreservatet vid Ringastensvägen i öster, ses över årligen av vägföreningarna. Årlig översyn av informationsskylt, stängsel, stigar, stigmarkeringar, grindar och stängselövergångar. Översyn av markeringar för ridstigen. Fort, ligghall och byggnader ska vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada.

**Skötselområde 16, Mäsinge 14:18, 14:19 samt del Mäsinge S:2,
(cirka 8,9 ha)**

Beskrivning:

Område som blev naturreservat 1971 och som utgörs av gammal utmark. Idag domineras området av betad lövskog som bitvis är sumpig. Större delen av området är sumpskog enligt Skogsstyrelsens sumpskogsinventering. I skogens centrala delar finns öppna kärr som normalt är vattenfyllda under hela sommaren. Alskogen hyser en mycket artrik örtvegetation. På våren bildar vitsippor täta mattor tillsammans med inslag av gulsippa, svalört, majsmörblomma, vårlök, kirska och desmeknopp. I områdets norra och västra delar finns mycket täta enbuskage. I den östra delen rinner Mylte bäck, vilken kantas av al. En träbro leder över bäcken i den nordöstra delen av området. Här finns också en angöringsplats vid Midsommarvägen med

stängselgenomgång, grind och en informationsskylt. Ytterligare en grind och två stängselövergångar finns mot intilliggande skötselområde i söder. Två övergångar finns mot angränsande fastigheter i norr. Fastigheten är hägnad med cirka 1 400 meter stängsel, bitvis med taggtråd och i den norra och västra delen med eltråd. Stängselkonditionen är överlag god. Cirka 450 meter av stängslet är gemensamt med intilliggande skötselområde i söder. På fastighetens västra sida finns stängsel på båda sidor om stengärdet. En omarkerad stig leder genom områdets östra del. Skötselområdet omgärdas delvis av stengärden. Ytterligare ett stengärde löper i nord - sydlig riktning. En luftledning går utmed stengärdet i områdets norra del.

Inom skötselområdet finns fuktängar mellan strandvallarna. Ängarna är tuviga med torrängsvegetation på tuvorna dominerad av fårsvingel, rödven, ljung och vårbrodd. I övrigt förekommer stagg, brunven, knägräs, ängsgröe, rödsvingel, tuvtåtel,

Kärr i den nordvästra delen av skötselområde 16 i riktning mot öster. Foto 2006-05-09.

Lövskog med stengärde i riktning mot norr i skötselområde 16. Foto 2006-05-09.

hirsstarr, nålstarr, slankstarr, småstarr, grönstarr, knapptåg, revsmörblomma, vanlig smörblomma, älgört, brunört, vitklöver, kärtistel och revfibbla. Vidare förekommer även mera näringskrävande växter som ängsstarr, slankstarr, loppstarr, darrgräs, nattviol och småvänderot.

Vegetationen i kärren domineras av blåsstarr med inslag av vattenpilört,

kranssvalting, vattenklöver, knappsäv, sjöfräken, småstarr, vanlig igelknopp, fackelblomster, kråklöver och blågrönt mannagräs. I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna rödlänke 1989 (NT), filtbjörnbär (VU) 2002, krypfloka (EN) 2000, granspira (NT) 1989 och flytsvalting (EN) 2004. Flytsvalting berörs av ett nationellt åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter.

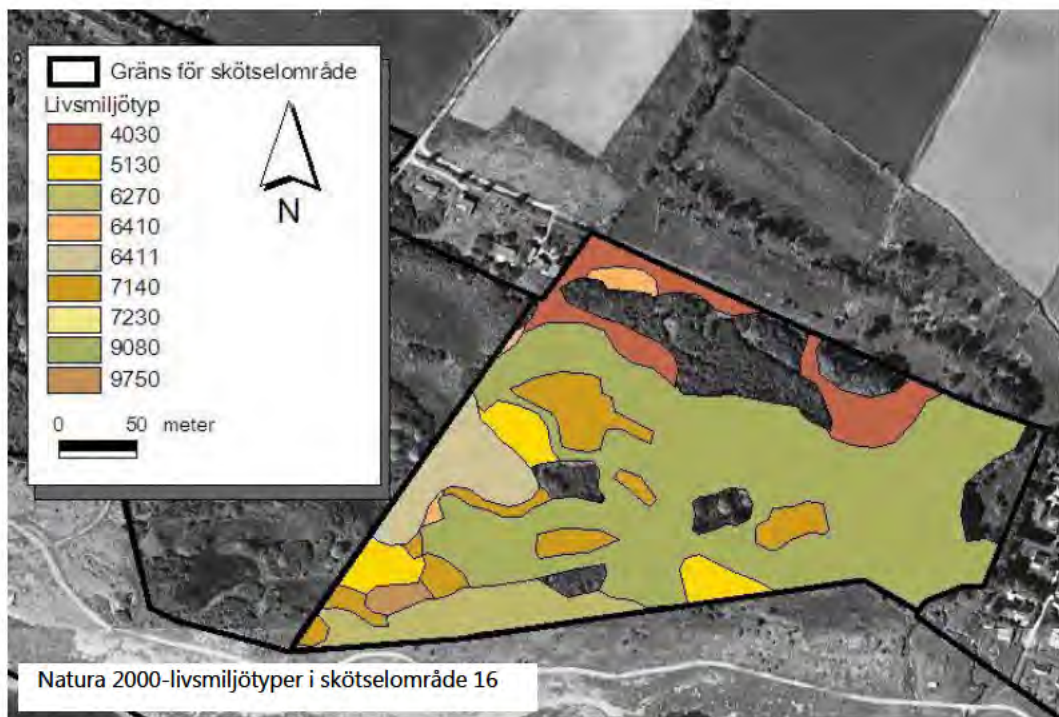
Angöringsplats "Midsommarvägen" invid skötselområde 16. Foto 2006-05-09.

I vattnet i områdets nordöstra del finns en "övrig kulturhistorisk lämning", Västra Karups socken, objekt nummer 371. Lämningen är ett dämme som bildar en oregelbunden figur, cirka 90 meter x 1, 1.5 - 3 meter bred, 0.3 - 0.5 meter hög på insidan och 0.5 - 1 meter hög på utsidan (vanligen 2 meter bred och 0.5 meter hög). Består av uppkastad jord med enstaka inslag av gråsten, 0.3 - 0.5 meter stora. Ställvis beväxt med enstaka lövträd. På lantmäterikarta från 1821 har här markerats en kvarnplats.

I området förekommer nio olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på cirka 7,30 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
4030	Ris- och gräshedder nedanför trädgränsen	1	0,67
5130	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	2	0,43
6270	Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	1	0,57
6410	Fuktängar med blåttåtel eller starr	1	0,12
6411	Fuktängar med blåttåtel eller starr	1	0,49
	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr		
7140	och gungflyn	1	0,75
7230	Rikkärr	1	0,00
9080	Lövsumpskog	2	4,19
<u>9750</u>	<u>Svämlövskog</u>	<u>2</u>	<u>0,08</u>
SUMMA			7,30

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Betesmark som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Området ska innehålla livskraftiga populationer av flytsvalting. Träd- och buskskiktet bör inte täcka mer än cirka 50 % av skötselområdets yta.

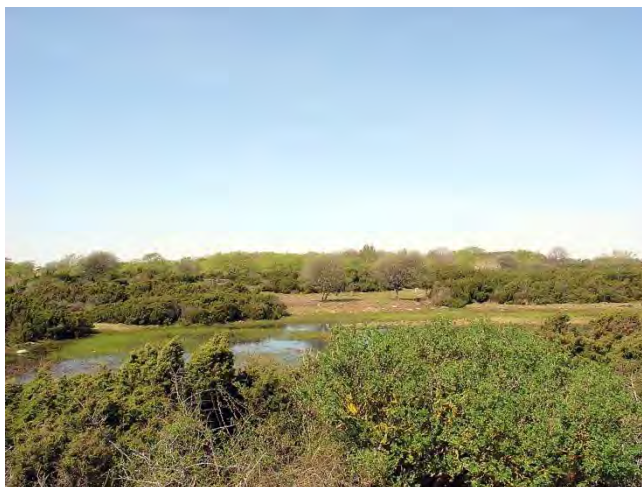
Åtgärder:

Området hävdas genom regelbundet bete av sådan intensitet att igenväxning motverkas. Förekomsten av flytsvalting gynnas och följs upp i enlighet med riktlinjer i det nationella åtgärdsprogrammet för arten. Om en livskraftig population av flytsvalting, som är ganska konkurrenssvag, skall kunna vidmakthållas måste de dominerande arterna i kärren, främst blåsstarr och knappsäv, kraftigt reduceras och öppna vattenytor skapas. Återkommande röjning av mycket täta enbuskmarker (5130) i områdets norra och västra delar. Etappvis gallring av träd- och buskskiktet till önskad krontäckning under en period av cirka 10 år. I första hand ska trädvegetation runt kärr glesas ut kärren hållas öppna i möjligaste mån. En skyddande zon med enbuskar får sparas i närheten av bebyggelsen i nordväst. Kärr och fuktängar ska hållas öppna. Årlig översyn av angöringsplats med informationsskylt, träbro, stängsel, stigar, stigmarkeringar, grindar och stängselövergångar. Slåtter med skärande redskap kan med fördel bedrivas på kärr och fuktängar. Skötselinsatser ska i första hand ske på "utvecklingsmark".

Skötselområde 17, del av Möllhult 2:15 samt del av Mäsinge S:1 och S:2, (cirka 4,8 ha)

Beskrivning:

Gammal utmark som idag är delvis igenväxt enefälad med inslag av öppna fuktängar och kärr. Området blev naturreservat 1976. Den östra delen av området är sumpskog enligt Skogsstyrelsens sumpskogsinventering. Rójningar har nyligen genomförts i delar av området. En markväg (Mäsinge S:1) är upplåten för ridning längs med områdets västra gräns.

Södra delen av skötselområde 17 i riktning mot norr.
Foto 2006-05-09.

Skötselområdet omgärdas av stengärden och taggtrådsstängel med en längd av cirka 870 meter. Stengärdet följer inte fastighetsgränsen i områdets södra del. Stängselkonditionen är varierande och sämst på den västra sidan av området. Cirka 450 meter av stängslet är gemensamt med intilliggande skötselområden i söder och väster. Stängselövergång med grind finns i anslutning till ridvägen i områdets södra del. Ridvägen ansluter till områdets norra del via en grind. Två stängselövergångar finns mot intilliggande skötselområden i väster och söder.

Ridvägens anslutning till den norra delen av skötselområde 17 i riktning mot söder. Foto 2006-05-09.

Vegetationen på de torra vallarna domineras av trift, fårsvingel, rödven, gråfibbla, stagg, gulmåra, kruståtel, rölrika, bergsyra, käringtand, gul fetknopp, mjuknäva, femfingerört och liten blåklocka med inslag av jordtistel, spåtistel och bockrot. Mellan vallarna förekommer en mosaik av fuktängar, intermediärkärr och rikkärr. Fuktängarna domineras av brunven, stagg,

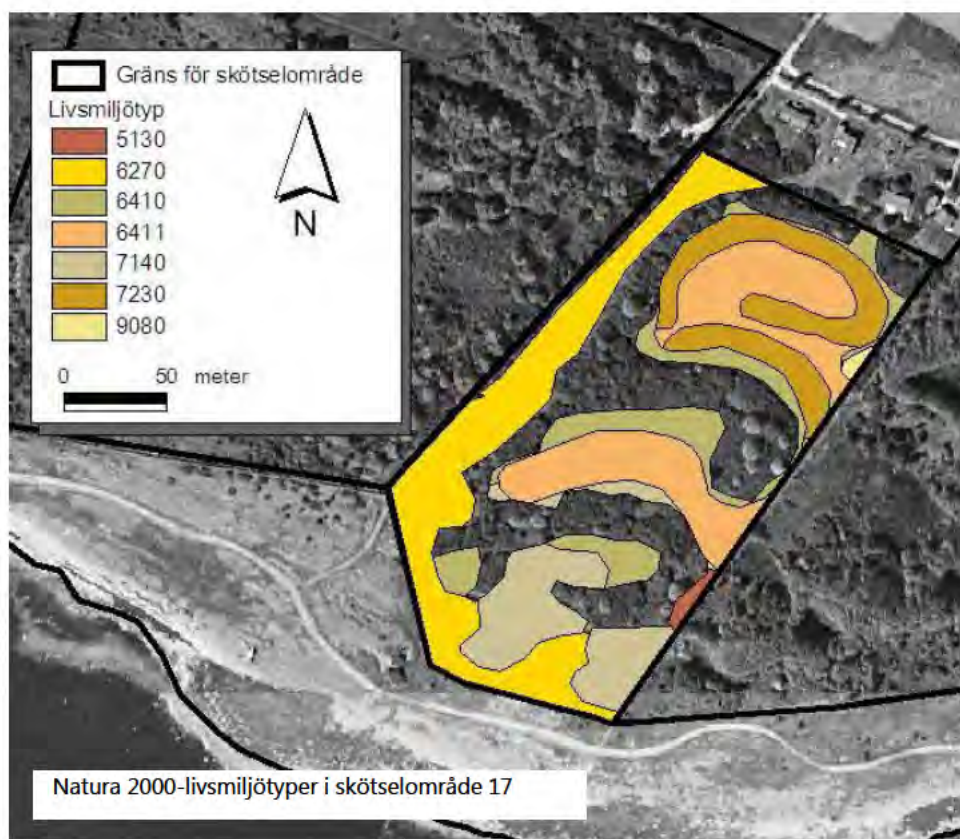
knägräs, ängsgröe, rödsvingel, tuvtåtel, hirsstarr, nålstarr, slankstarr, småstarr, grönstarr, knapptåg, revsmörblomma, vanlig smörblomma, älgört, brunört, vitklöver, kärtistel och revfibbla. Fuktängarna övergår på flera ställen i kärr som domineras av blåsstarr och småstarr samt rikkärr med slankstarr, näbbstarr, tätört, kärrsälting och flera rikkärsmossor. Vanliga arter i kärren är ryltåg, agnsäv, knappsäv, frossört, åkermyntha, strandklo, ältranunkel, kranssvalting, spikblad,

kabbleka, vattenpilört och bäcknate. I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna krypfloka (EN) 1997 och flytsvalting (EN) 2004. Flytsvalting berörs av ett nationellt åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter.

I området förekommer sju olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på cirka 3,30 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
5130	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	2	0,03
6270	Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	2	0,97
6410	Fuktängar med blåtåtel eller starr	1	0,49
6411	Fuktängar med blåtåtel eller starr	1	0,79
	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära		
7140	kärr och gungflyn	1	0,52
7230	Rikkärr	1	0,49
9080	<u>Lövsumpskog</u>	<u>2</u>	<u>0,02</u>
SUMMA			3,30

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Betesmark och sumpskog som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Flytsvalting ska förekomma i livskraftiga populationer. Trädskiktet bör inte täcka mer än cirka 50 % av områdets areal. Enbuskagen får maximalt täcka ca 5 % av skötselområdets yta.

Åtgärder:

Skötselinsatser riktas i första hand mot att restaurera utvecklingsmark. Området hävdas genom regelbundet bete av sådan intensitet att igenväxning motverkas. Återkommande kraftig röjning av de mycket täta enbuskmarkerna (5130), som omger kärren och gölarna. Kraftig gallring av buskskiktet är önskvärt liksom att betestrycket ökas. Om en livskraftig population av flytsvalting, som är ganska konkurrenssvag, skall kunna vidmakthållas måste de dominerande arterna i kärren, främst blåsstarr och knappsav, kraftigt reduceras och öppna vattenytor skapas. I övrigt etappvis gallring av buskskiktet till önskad krontäckning under en period av cirka tio år. Förekomsten av flytsvalting gynnas och följs upp i enlighet med riktlinjer i det nationella åtgärdsprogrammet för arten. Årlig översyn av ridstig, stängsel, grindar, stigar, stigmarkeringar och stängselövergångar.

Skötselområde 18, del av Rammsjö 1:21 och del av Mälinge S:1 (cirka 10,0 ha)

Beskrivning:

Gammal utmark som idag består av enefälad med inslag av fuktängar och kärr. Området blev naturreservat 1971. En gränsjustering har gjorts i förhållande till det gamla Bjärekustens naturreservat och består i att den östra gränsen nu sammanfaller med befintlig detaljplan samt att gränsen i norr inkluderar del av samfälligheten Mälinge S:1. Mindre dungar med ask, alm och björk förekommer. Buskskiktet domineras av en med inslag av nypon. Områdets östra halva är betydligt mer igenväxt med en i förhållande till den västra halvan. Området är påverkat av diken.

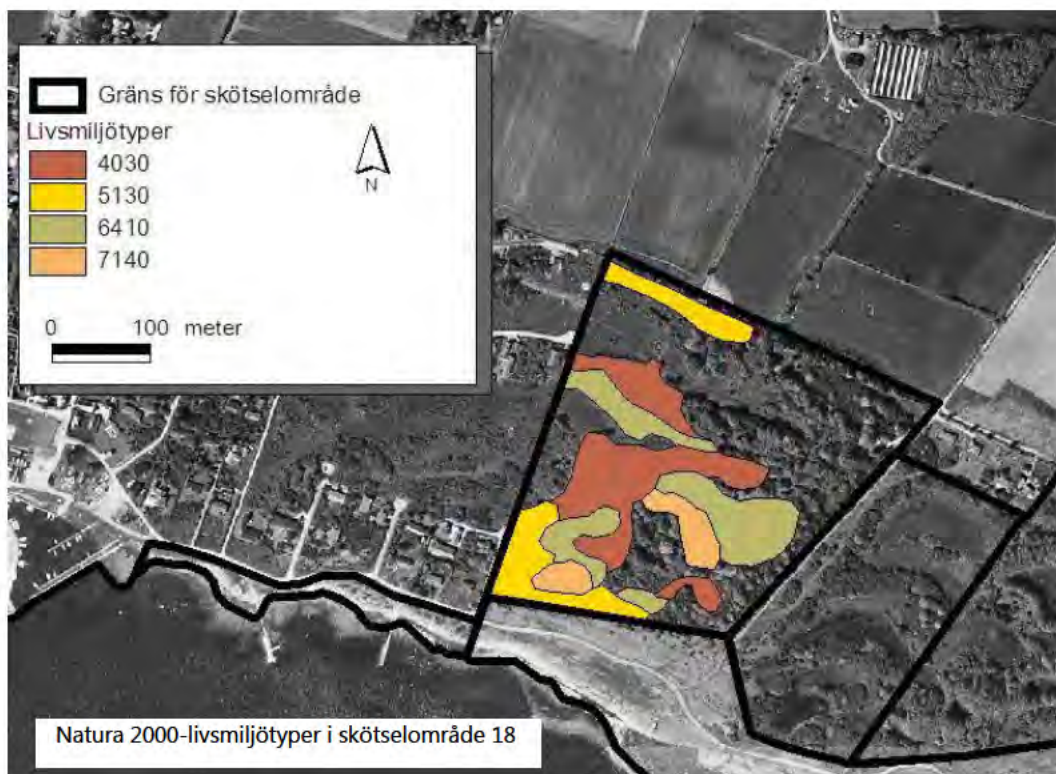
Stengärden löper runt området. Området delas av ytterligare ett stengärde som löper i nord - sydlig riktning.

Tuvig fuktäng i den västra delen av skötselområde 18 i riktning mot öster. Foto 2006-05-09.

Bäck i den norra delen av skötselområde 18 i riktning mot söder. Foto 2006-05-09.

Området är hägnat med cirka 1 300 meter taggtrådsstängsel. Cirka 550 meter av stängslet är gemensamt med intilliggande skötselområden i öster och söder. En omarkerad stig leder runt området. I den norra delen finns en träbro som leder över en bäck. På bron finns en metallplatta med inskriptionen "Skänkt och utlagd 2001-04-13 av Ramsjöortens bad- och turistförening. Konstruktör: Tord Sturesson.". I områdets västra del finns spänger där stigen passerar blötare partier. Fen stängselövergångar finns mot intilliggande fastigheter.

Vegetationen på de torra vallarna domineras av trift, färsvingel, rödven, gråfibbla, stagg, gulmåra, kruståtel, röllika, bergsyra, käringtand, gul fetknopp, mjuknäva, femfingerört och liten blåklocka med inslag av jordtistel, spåtistel och bockrot. Mellan vallarna förekommer fuktängar dominerade av brunven, stagg, knägräs, ängsgröe, rödsvingel, tuvtåtel, hirsstarr, nålstarr, slankstarr, småstarr, grönstarr, knapptåg, revsmörblomma, vanlig smörblomma, älgört, brunört, vitklöver, kärtistel och revfibbla. Fuktängarna övergår på en del ställen i kärr som domineras av blåstarr och småstarr. Vanliga arter i kärren är ryltåg, agnsäv, knappsäv, frossört, åkermynta, strandklo, ältranunkel, kranssvalting, krypfloka, spikblad, kabbleka, vattenpilört och bäcknate. I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna krypfloka (EN) 1991 och klotgräs (VU) 1998.

I området förekommer fyra olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på cirka 4,38 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal
			(ha)
4030	Ris- och gräshedar nedanför trädgränsen	2	1,57
5130	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	2	0,98
6410	Fuktängar med blåttåtel eller starr	1	1,39
<u>7140</u>	<u>Öppna svagt vålda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn</u>	<u>1</u>	<u>0,44</u>
SUMMA			4,38

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Betesmark som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus.

Åtgärder:

Områdets gräns mot norr ses över. Skötselinsatser riktas i första hand mot att restaurera områden med mindre god bevarandestatus och utvecklingsmark. Området hävdas genom regelbundet bete med en sådan intensitet att igenväxning motverkas. Etappvis gallring av buskskiktet till önskad krontäckning under en period av cirka tio år. Årlig översyn av stängsel, träbro, spänger och stängselövergångar.

Skötselområde 19, del av Rammsjö S:7 och 1:21, (cirka 0.9 ha)

Beskrivning:

Gammal utmark som numera består av ohävdad gräshed och blockstrand som utnyttjas som badplats. Området blev naturreservat 1971. En gränsjustering har gjorts i förhållande till det gamla Bjärekustens naturreservat och består i att den norra gränsen nu sammanfaller med befintlig detaljplan, dvs vägen ingår inte längre i naturreservatet.

Två bryggor finns i området.

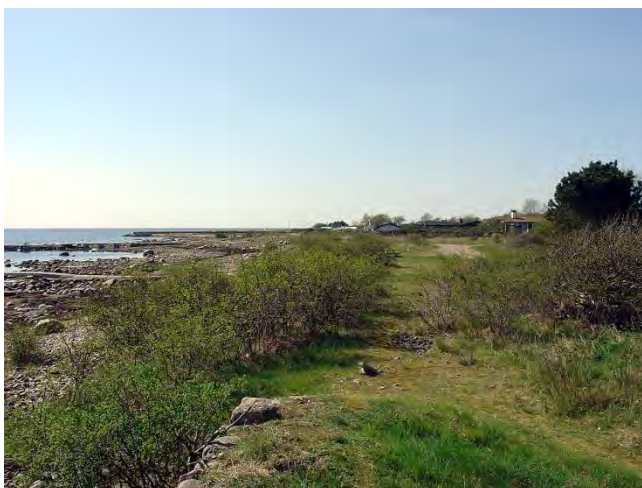
Söder om vägen finns en lekplats med gungor, rastplats och grillplats som enligt en skylt på platsen sköts av Ramsjö badförening.

Angöringsplats "Badviksgränd" i den östra delen av skötselområde 19 i riktning mot öster. Foto 2006-05-09.

Skåneleden går genom området. En informationsskylt finns vid stängselövergången vid Badviksgränd i områdets östligaste del. I områdets västligaste del finns ett sjömärke invid hamnen.

Längs med kuststräckan häckar bland annat knölsvan, gravand, gräsand, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare, rödbena och skärpiplärka. I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna borstsäv (EN) på 1900-talet, knutört (VU) på 1900-talet och martorn (EN) 1884 (osäker uppgift). Martorn berörs av ett nationellt åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter.

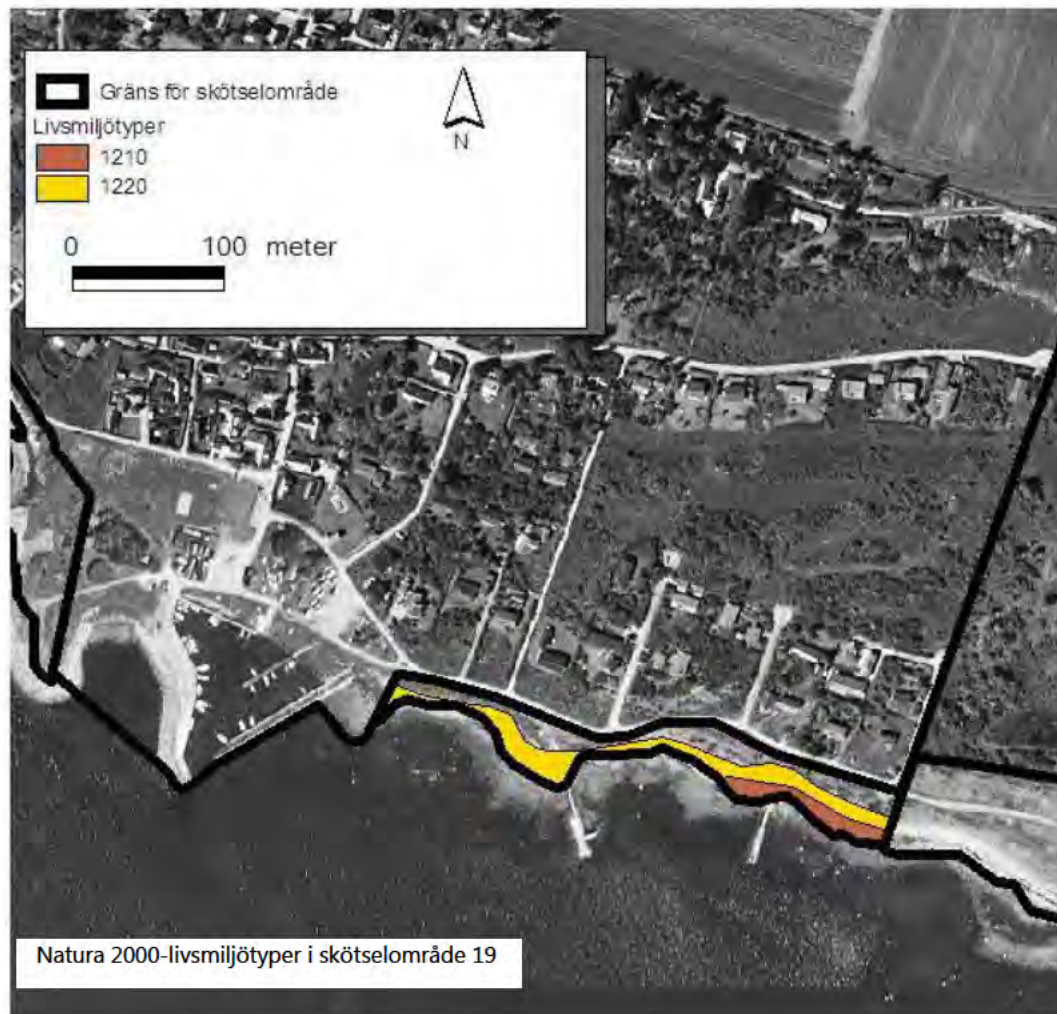
Stranden i skötselområde 19 i riktning mot väster.
Foto 2006-05-09.

För angöringsplatsen i områdets östra del finns ett särskilt avtal mellan byn och ägaren till Rammsjö 1:21

Området berörs av två olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på cirka 0,50 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1210	Annuell vegetation på driftvallar	1	0,13
<u>1220</u>	<u>Perenn vegetation på sten och grusvallar</u>	<u>2</u>	<u>0,37</u>
SUMMA			0,50

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Vistelseyta för allmänheten som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus.

Åtgärder:

Området hävdas genom regelbundet återkommande rövning av buskskiktet till önskad krontäckning.

Årlig översyn av bryggor, rastplats, lekplats, stigmarkeringar och informationsskyltar. Området städas årligen från skräp.

Skötselområde 20, Rammsjö 3:20 samt del av Rammsjö S:5, S:6 och 5:27, (cirka 1,5 ha)

Beskrivning:

Område som till största delen blev naturreservat 1971. En gränsjustering har gjorts i förhållande till det gamla Bjärekustens naturreservat och består i att den sydöstra gränsen nu sammanfaller med befintlig detaljplan, dvs delar av vägen mot reningsverket inte längre ingår i naturreservatet. Området består av ohävdad blockstrand och strandäng med högvuxen vegetation dominerad av kvickrot,

havssäv, strandmålla, rörflen, strandaster och åkermolke. I övrigt förekommer strandängsvegetation dominerad av salttåg, rödsvingel, krypven och gåsört.

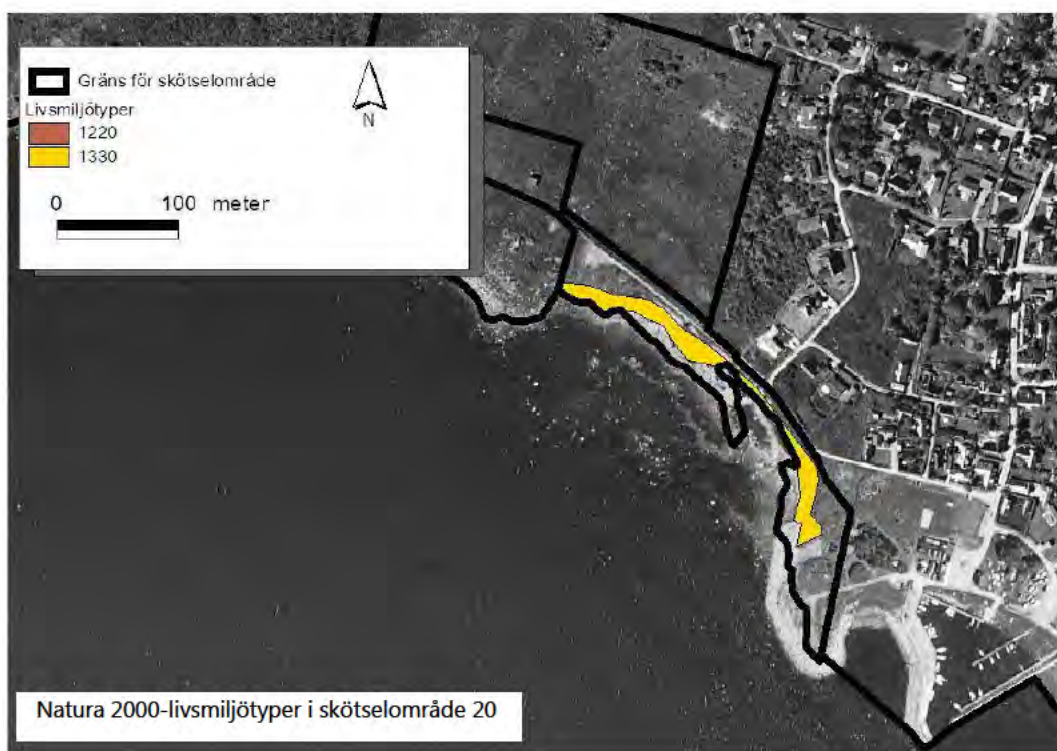
Stranden i skötselområde 20 i riktning mot sydost.
Foto 2006-05-09.

Området kan nås med bil via en liten grusväg som leder till en vändplan vid reningsverket. Vid vägen finns en informationsskylt. Skåneleden går genom området. En stängselövergång finns vid gränsen mot intilliggande skötselområde.

I området finns två Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på 0,37 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1220	Perenn vegetation på sten och grusvallar	2	0,00
<u>1330</u>	<u>Salta strandängar</u>	<u>1</u>	<u>0,36</u>
SUMMA			0,37

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Skötselområde 20 i riktning mot avloppsreningsverket i nordväst. Foto 2006-05-09.

Kuststräckan bildar tillsammans med intilliggande skötselområden ett fint häckningsområde för bland annat knölsvan, gravand, gräsand, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare, rödbena, fisktärna och skärpiplärka.

Mål:

Öppen vistelseyta för allmänheten som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus.

Åtgärder:

Området hävdas genom regelbundet återkommande rövning av buskskiktet. Årligt underhåll av angöringsplats med tillhörande anordningar, stigar, stigmarkeringar, stängselövergång och informationsskylt. Området städas årligen.

Skötselområde 21, del av Rammsjö 5:27, 57:5, 58:1, S:5 och S:6 (cirka 6,7 ha)

Beskrivning:

Område som blev naturreservat 1976. Betad gräshed. Området sambetas med intilliggande mark norr om reservatet.

Gräsvegetationen domineras av fårsvingel, rödven och stagg. Ett Per-Albin-fort finns i områdets södra del. Skåneleden går genom området. Skötselområdet avgränsas i väster av ett stengärde.

Området är hägnat med cirka 900 meter taggtråd som är i god kondition. Slutningen i områdets norra del är delvis blöt och en mindre bäck rinner genom området.

Skötselområde 21 i riktning mot norr. Foto 2006-05-09.

I området förekommer sju olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på cirka 4,11 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1220	Perenn vegetation på sten och grusvallar	2	0,40
1330	Salta strandängar	1	0,21
6270	Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	1	0,86
6410	Fuktängar med blåttåtel eller starr	1	1,15
6411	Fuktängar med blåttåtel eller starr	1	1,36
	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära		
7140	kärr och gungflyn	2	0,01
<u>7230</u>	<u>Rikkärr</u>	<u>1</u>	<u>0,12</u>
SUMMA			4,11

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Området utgör en fin häckningslokal för bland annat tofsvipa. I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna krypfloka (EN) 1999, pipstakra (EN) 1999, dubbelbeckasin (NT) 1995 och sydlig kärrsnäppa (EN) 1973. Dubbelbeckasin och sydlig kärrsnäppa berörs av nationella åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter.

Mål:

Öppen naturbetesmark, utan träd och buskar, som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. En fin biotop för bland annat vadararter.

Åtgärder:

Skötselinsatser riktas i första hand mot att restaurera utvecklingsmark. Vidare ska skötseln av området ske i enlighet med nationellt fastställt åtgärdsprogram för dubbelbeckasin. Området hävdas genom årligt bete. Årlig översyn av stängsel, stigar, stigmarkeringar och stängselövergångar. Fortet ska vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada.

Skötselområde 22, Slättaröd S:1 (del av) och 23:4, (totalt cirka 37,2 ha)**Beskrivning:**

Stort utmarksområde som numera är samfälld mark och som hävdas genom bete med nöt. Området är naturreservat sedan 1971. På storskifteskartan från 1807 betecknas marken öster om bäcken som "fälad mot sjön", "fälad mot broen och bäcken" samt i norr som "hårdmark". Vid bäckens utlopp i havet fanns ett

torp/bod. Väster om bäcken betecknas den norra delen av området som "Hårdmark mellan beckarne" och den södra delen som "sjöstrand, hallar och sten". Längst i väster betecknas marken "sidlänt". I norr fanns även ett torp/bod invid ett område som betecknas "kulle med hallar och sten".

Dammar i det gamla stenbrottsområdet i den centrala delen av skötselområde 22 i riktning mot öster. Foto 2006-05-10.

Områdets inre delar karakteriseras av jämna slätter som närmare havet avbryts av enbuskbevuxna slänter, som bitvis är fuktiga eller klippiga. Stranden är stenig och består bitvis av stora partier med klappersten. Slätten, som består av sorterat grus, har utnyttjats som grustäkt. I slänterna finns många spår efter stenbrytning och det finns flera ruiner i området som vittnar om verksamheten. Vid Burensvik finns ett vattenfyllt stenbrott som består av tre dammar. Stenbrottsdammarna har tidigare använts för fiskodling och det finns fortfarande regnbågslax och kinesisk karp kvar i dem. De två södra dammarna är utarrenderade av byalaget. Dammen som är belägen längst i väster i det gamla stenbrottet har utnyttjats som stentipp av

bysamfälligheten. i skötselområdet finns ytterligare sju småvatten varav tre ligger i den östra delen, ett i den centrala delen och tre i den västra delen.

Vattensamlingarnas sammanlagda areal är cirka 1,5 ha.

Angöringsplatsen "Burensvik" i skötselområde 22 i riktning mot väster. Foto 2006-05-09.

På angöringsplatsen "Burensvik" i områdets norra del finns en parkeringsplats med informationsskylt. Skåneleden går genom området. Spänger finns utlagda där stigen korsar vattendrag. Stängselövergångar finns vid gränsen mot intilliggande skötselområden. Området saknar stängsel med undantag av angöringsplatsen som är hägnad med trästaket. Befintliga stengärden fungerar som hägn för betesdjuren

motsvarande cirka 1 700 meter varav cirka 400 meter är gemensamt med intilliggande skötselområden. Längs med områdets nordvästra gräns går en väg som är spärrad med grindar. I den centrala delen av området finns flera byggnader på tre avgränsade tomter. Tomtmarken ingår inte i naturreservatet med undantag av fastigheten Slättaröd 23:4. Två Per-Albin-fort finns i området. Forten är anlagda på våren 1940 och byalaget svarar för skötseln av dem.

Igenväxande område i den östra delen av skötselområde 22 i riktning mot öster. Foto 2006-05-09.

Buskskiktet domineras till stor del av en och är kraftigt utvecklat i den östra delen av området. I Burensvik är kontrasten stor mellan de jämna, sparsamt enbuskbevuxna gräshedsytorna och de tuviga fuktängarna med mycket en- och rosenbuskar. Kusten består i huvudsak av blockstrand.

Strandängsvegetation finns i ett smalt bälte bland stenarna.

Gräsheds-/ängs-vegetationen

domineras av fårsvingel, rödven och stagg med inslag av ängsgröe, vårbrodd, trift, gulmåra, röllika, gråfibbla, backtimjan, liten blåklocka, spåtistel och jordtistel.

Ett större parti i skötselområdets östra del utgörs av tuvig, fuktig enbuskmark med inslag av nyponrosor. Vegetationstypen är svår att definiera men ligger närmast en fuktäng (gräs- lågstarrtyp - stagghedsvarianten). Stagg och hirsstarr dominerar

Kuststräckan i den västra delen av skötselområde 22 i riktning mot väster. Foto 2006-05-10.

fältskiktet med ett rikt inslag av olika örter och gräs såsom kärrtistel, ängsbrämsa, gåsört, älgört, smörblomma, brunört, mossviol, åkermyntha, knapptåg, småstarr, brunven, knägräs, tuvtåtel och darrgräs. I de blötaste partierna finns kabbleka, ältranunkel, strandklo, spikblad och vattenpilört. På de torrare tuvorna växer fårsvingel,

vårbrodd, ljung, knägräs, ängsviol, kattfot, granspira, trift, jordtistel och gulmåra. Här har även ljungögcontröst observerats vid enstaka tillfällen. I en mosaik mellan fuktängar, enbuskmarker och blötare partier finns det flera ytor som innehåller rikkärr (cirka 1 ha). Här växer näbbstarr, slankstarr, tätört, kärrsälting och flera olika rikkärrs- och källmossor såsom kalkkammosa, spädskorpionmossa, kalkkällmossa, klotuffmossa, källtuffmossa och kalklungmossa.

Samma tuvighet och artsammansättning, men med ett betydligt glesare buskskikt av lågvuxna enar, finns i en sänka strax väster om bäcken vid Burensvik. Denna sänka är också en av växtplatserna för småfrossört. Skötselområdet utgör landets sydligaste kända lokal för arten. Småfrossört är en västlig art som i Norden endast förekommer i naturreservatet Bjärekusten. Fuktängsvegetation finns i övrigt i anslutning till kärr och vattensamlingar. Vanliga arter är t.ex. veketåg, hirsstarr, grönstarr, luddtåtel, smörblomma, älgört, äkta förgätmigej, spikblad, brunört, kärrdunört och tusensköna. I de fuktigaste partierna finns även bäckmärke, bäckveronika och sumpfräne. I områdets västligaste del finns strandgölar dominerade av kalmus. Vid den sydligaste gölen förekommer klotgräs. Kryfloka förekommer i vissa gölar och kärr och invid en göl intill Skåneleden vid Burensvik har även pipstakra observerats. Strandängarna är av salttåg- rödsvingeltyp med inslag av gåsört, revigt saltgräs, gulkämpar, strandaster och havssälting. På den övre delen av strandängarna växer det oftast rikligt med trift.

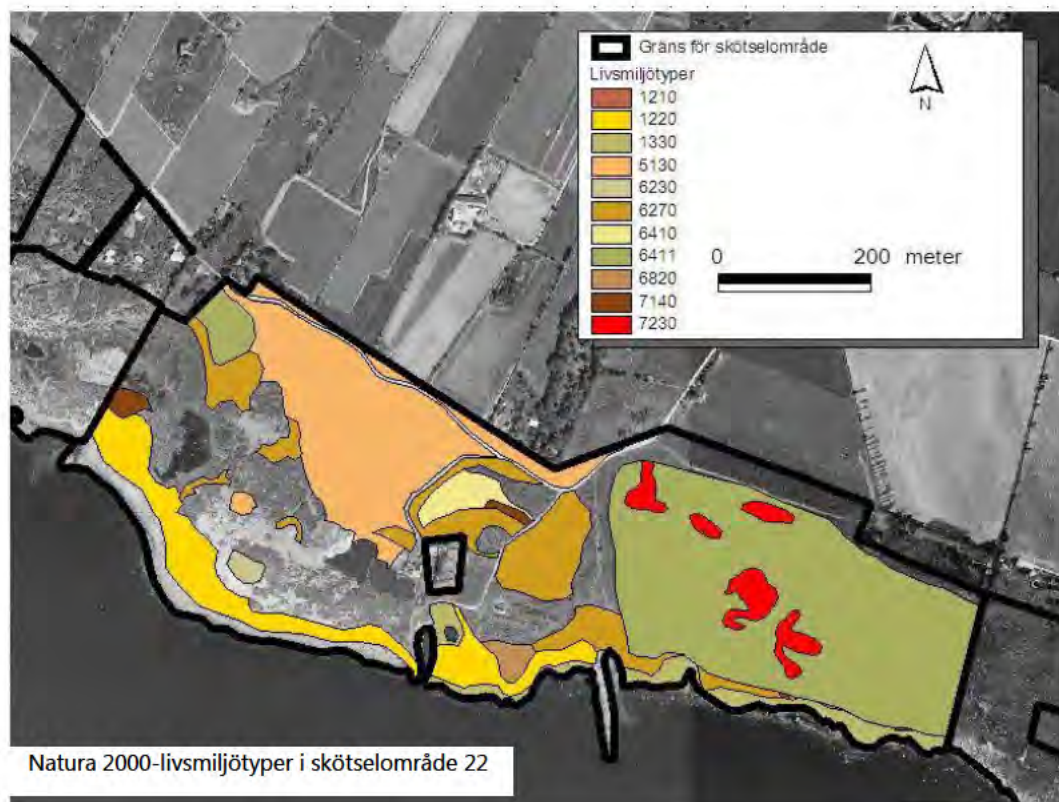
I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna krypfloka (EN) 1999, granspira (NT) 1999, borstsäv (EN) 2000, knutört (VU) 1900-talet, källgräs (VU) 1900-talet, strandbeta (EN) 1989, ljungögcontröst (VU) 1991, rödlänke (NT) 1950 och småfrossört (CR) 2004. Småfrossört berörs av ett nationellt åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter. Kuststräckan bildar tillsammans med intilliggande skötselområden ett fint häckningsområde för bland annat knölsvan, gravand, gräsand, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare, rödbena, skrattnås, fisktärna, stenskvätta, tofsvipa och skärpiplärka.

I området finns sex fornlämningar som är registrerade i fornminnesregistret, V Karup socken nummer 132, 133, 134, 463, 489 och 490. Lämningarna beskrivs enligt följande: **132** utgörs av 4 fornlämningar i form av två rösen och två stensättningar. Storleken varierar mellan 20 och 6 meter i diameter och höjden varierar mellan 2 och 0,2 meter. Vid en av stensättningarna har fynd gjorts av krukskärvor och brända ben. **133** är egentligen fem fornlämningar som utgörs av två högar och tre stensättningar. Diametern varierar mellan 9 och 5,5 meter medan höjden är mellan 0,8 och 0,2 meter. Vid en av högarna skall, enligt fornminnesregistret, en skylt om lagskyddat fornminne finnas. **134** är en rund stensättning med en diameter på 7 meter och en höjd av 0,4 meter. Lämningen är på alla sidor omgiven av en gammal grustäkt. Enligt fornminnesregistret pågår en förstörelse av lämningen på grund av betesdjurens tramp. **463** är en förmodad stensättning, rund och med en diameter på 4 meter. Höjden är 0,1 meter. Stensättningen är övertorvad och svår att upptäcka. **488** är en övrig kulturhistorisk lämning belägen i havet och som utgörs av ett flyttblock, cirka 5 meter i diameter och intill 0,5 meter hög, med rundad översida. **489** är ett flyttblock ("Stuten") som utnyttjats som sjömärke. Blocket är ca 3 meter i diameter och 1 meter högt. Blocket har en lätt skålning mot NV. Stenen brukar målas med vit färg på utsidan, dvs mot S. Enligt Sture Bengtsson, Grevie, så skulle man "ha Studen på Elna", så gick man klart in i hamnen. Elna bodde i en liten stuga uppe vid den nuvarande P-platsen. Av stugan syns numera endast resterna efter grunden. **490** är en övrig kulturhistorisk lämning och utgörs av ett depåfynd. Vid stensprängning under 1920-talet fann man här 12 st bronssvärd som låg i en klyfta, övertäckta med klappersten. Själva berget är numera bortsprängt.

Området berörs av elva olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på 24,74 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1210	Annuell vegetation på driftvallar	1	0,00
1220	Perenn vegetation på sten och grusvallar	2	2,67
1330	Salta strandängar	1	1,31
5130	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	1	5,40
6230	Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen	1	0,13
6270	Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	1	3,34
6410	Fuktängar med blåttåtel eller starr	1	0,46
6411	Fuktängar med blåttåtel eller starr	2	10,07
	Obestämd fuktig naturlig gräsmark nedanför trädgränsen		
6820	(4010/6410/6230/6431/7232)	4	0,21
	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och		
7140	gungflyn	1	0,23
<u>7230</u>	<u>Rikkärr</u>	<u>1</u>	<u>0,93</u>
SUMMA			24,74

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Betesmark som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Buskskiktets utbredning bör inte vara högre än 15 % av skötselområdets areal. I området ska det finnas en livskraftig population av småfrossört. Områdets rikkärr ska vara fria från träd och buskage. Fastigheten Slättaröd 23:4 hävdas som tomt med fritidshus.

Åtgärder:

Förekomsten av småfrossört gynnas och följs upp i enlighet med riktlinjer i det nationella åtgärdsprogrammet för arten. Återkommande kraftig röjning av de mycket täta enbuskmarkerna (5130) samt kraftig gallring och röjning av buskskikt samt perenn vegetation. Röjning och betning ska ske med särskild inriktning på lokaler med småfrossört. I övrigt etappvis röjning av buskskiktet till önskad krontäckning under en period av cirka tio år. Särskild vikt skall läggas vid att restaurera rikkärr och igenväxande utvecklingsmark. Området hävdas genom bete av sådan intensitet att igenväxning motverkas. Området hägnas med början 2012. Fornlämningar skall hållas fria från buskage. Underhåll av stängsel vid behov. Årlig översyn av informationsskylt, gränsutmärkning och parkeringsplats vid behov. Nyttjanderättsavtal tecknas för angöringsplatsen. Om avtal ej tecknas ska angöringen avvecklas. Årlig översyn av stigmarkeringar och stängselövergångar. Forten ska vara i sådant skick att de inte utgör fara för allmänheten. Klockgroda, grönfläckig padda och strandpadda får planteras ut i området om vattnen hålls fria från fisk, kräftor och föroreningar.

Skötselområde 23, Brödarp 3:15 (del av), 3:19, 3:21 (del av), 3:22 (del av) och 3:46, (cirka 12,4 ha) (Naturvårdsverket äger Brödarp 3:19)

Beskrivning:

Brödarp 3:6, 3:15, 3:21 och 3:22 avsattes som naturreservat 1971.

Reservatet utvidgades med fastigheterna

Brödarp 3:19 och 3:46

1976. En gränsjustering har gjorts i förhållande till det gamla

Bjärekustens

naturreservat och består i

att fastigheten Brödarp

3:6 har förvärvats av

Naturvårdsverket och

förts till Brödarp 3:19. Brödarp 3:19 ingår i sin helhet i naturreservatet vilket

innebär en liten utvidgning vid den norra gränsen av naturreservatet. Området är

gammal utmark som numera består av betad mark med stora inslag av fuktäng och

kärr, framför allt i den västra delen. Delar av fastigheten Brödarp 3:15 är dock

ohävdad och under igenväxning. Delar av fastigheten Brödarp 3:19 består av en väg.

På enskifteskartan från 1824 var strandmalarna samfälld mark till Faritslövs och

Brödarps byar ”bestående af höga stenberg och mal”.

Den västra delen av skötselområde 23 i riktning mot nordväst med fornlämningen Dagshög i bakgrunden. Foto 2006-05-10.

Fem småvatten med en sammanlagd areal på 0,9 ha finns i den södra delen av området. Den östra delen är rik på sten och block med delvis tät buskvegetation. Området är hägnat med cirka 1 400 meter stängsel varav cirka 600 meter är gemensamt med intilliggande skötselområden. Stängsel består huvudsakligen av taggtråd och är i förhållandevis god kondition.

En markerad stig (Skåneleden) leder genom området. Stängselövergångar finns vid gränsen mot intilliggande skötselområden samt i områdets norra del. En grind finns vid vägen i områdets nordvästligaste del. Ett Per-Albin-fort finns i områdets södra del. Flera stengården finns i området.

Det finns två registrerade fornlämningar i området, V Karup socken nummer 135 och 487. 135 är en rundstensättning som är 6 meter i diameter och 0,2 meter hög. 487 är en rest av en skeppssättning, idag synligt som en svag förhöjning.

I områdets nordvästra del finns öppna gräsytor med karaktär av kulturbete. Söder om fritidshuset går berget i dagen mot stranden. Buskskiktet är här mycket kraftigt utvecklat och består av en med inslag av vildkaprifol, slån, björnbär och oxbär. Slutningen planar ut mot en serie av gölar, belägna strax innanför strandzonen.

Den östra delen av skötselområde 23 i riktning mot norr.
Foto 2006-05-10.

På fastigheten 3:21 finns cirka 0,5 ha rikkärr. Här rinner kalkrikt vatten ned för sluttningen och här växer bland annat spädskorpionmossa, kalkkällmossa, guldspärrmossa, loppstarr, näbbstarr och slankstarr.

Fuktängsvegetation finns i anslutning till kärr och vattensamlingar. Vanliga arter är t.ex. vecketåg, hirsstarr, grönstarr,

luddtåtel, smörblomma, älgört, äkta förgätmigej, spikblad, brunört, kärrdunört och tusensköna. I de fuktigaste partierna finns även bäckmärke, bäckveronika och sumpfräne. I skötselområdet förekommer även småfrossört (*Scutellaria minor*).

Kring en av gölarna nära Skaudd domineras kärrvegetationen av vecketåg, spikblad, småstarr och i de blötaste partierna av vanligt mannagräs och kranssvalting. Vanliga inslag är ryltåg, kärrsilja, vattenmåra, strandklo, frossört, brunskära, gåsört, ältranunkel, kråklöver och kärrtistel. Strandängarna är av salttåg- rödsvingeltyp med inslag av gåsört, revigt saltgräs, gulkämpar, strandaster och havssälting. På den övre delen av strandängarna växer det oftast rikligt med trift. Kusten består i huvudsak av blockstrand. Strandängsvegetation finns i ett smalt bälte bland stenarna. I övrigt förekommer gräsheds-/ängsvegetation som domineras av fårsvingel, rödven och stagg med inslag av ängsgröe, vårbrodd, trift, gulmåra, röllika, gråfibbla, backtimjan, liten blåklocka, spåtistel och jordtistel.

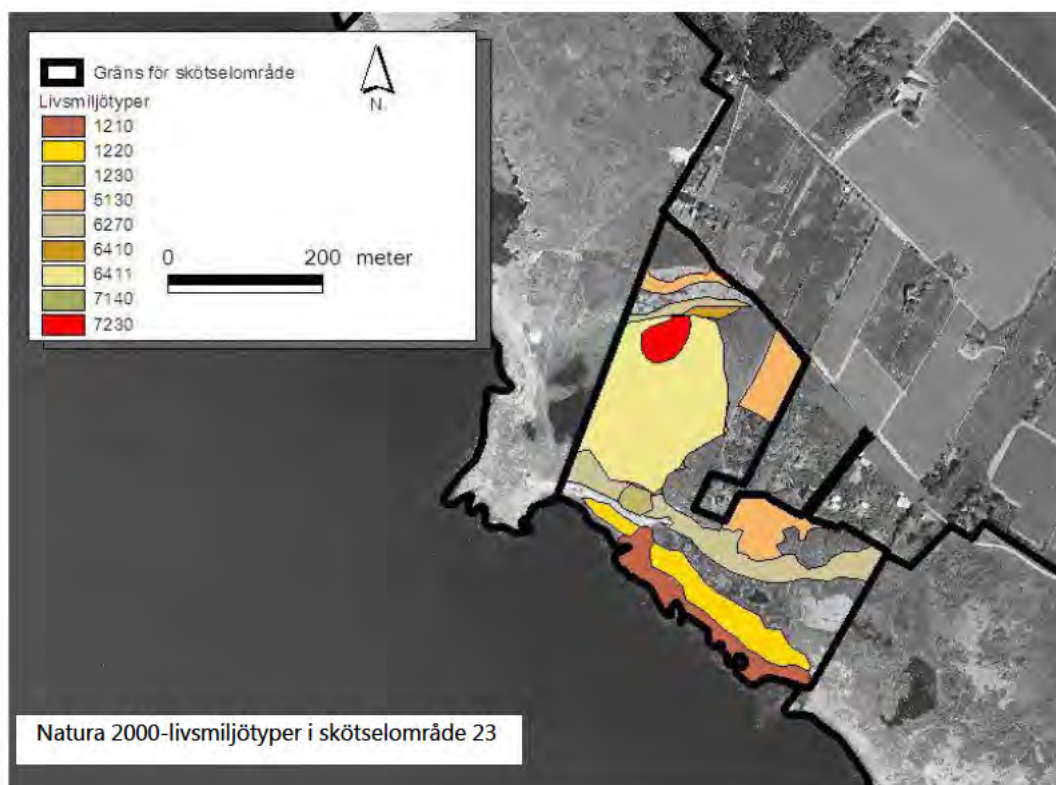
I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna knippnejlika (EN) 19??, borstsäv (EN) 1950, småfrossört (CR) 2004, krypfloka (EN) 2002, loppstarr (VU) 2010, och klotgräs (VU) 2002. Småfrossört berörs av ett nationellt åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter.

Kuststräckan utgör tillsammans med angränsande marker ett fint häckningsområde för bland annat knölsvan, gravand, kricka, gräsand, årtä, ejder, småskrake, strandkata, större strandpipare, rödbena, skrattmå, fiskmå, skärpiplärka, skedand och rörhöna.

Området berörs av nio olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på 7,82 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1210	Annuell vegetation på driftvallar	1	0,85
1220	Perenn vegetation på steniga stränder	1	0,93
1230	Vegetationsklädda havsklippor	2	0,13
5130	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	2	1,31
6270	Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	1	1,36
6410	Fuktängar med blåtåtel eller starr	1	0,12
6411	Fuktängar med blåtåtel eller starr	1	2,85
7140	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	1	0,00
<u>7230</u>	<u>Rikkärr</u>	<u>1</u>	<u>0,27</u>
SUMMA			7,82

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Betes- och slåttermark (med undantag av "Grushålan" på fastigheten Brödarp 3:15) som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Småfrossört ska förekomma i livskraftiga populationer.

Buskskiktets täckningsgrad bör inte vara högre än cirka 10 % av områdets areal.

Kärr och fuktängar hålls buskfria. Högre busktäthet tolereras på sluttningszonen i områdets östra del. I området ska det finnas minst ett vatten som kan fungera som

reproduktionslokal för bland annat större och mindre vattensalamander och klockgroda.

Åtgärder:

Förekomsten av småfrossört gynnas och följs upp i enlighet med riktlinjer i det nationella åtgärdsprogrammet för arten. Återkommande kraftig röjning av täta enbuskmarker (5130) samt kraftig gallring och röjning av buskskikt samt perenn vegetation. Röjning och betning ska ske med särskild inriktning på lokaler med småfrossört. Området hävdas genom regelbundet bete i kombination med successiv röjning av buskskiktet till önskad krontäckning. ”Grushålan” får undantas från hävd. Betestrycket bör vara så högt att igenväxning motverkas. Kär och fuktängar ska vara fria från träd och buskage och bör hävdas genom regelbunden slåtter med skärande redskap. Beteshävderna får gärna ske genom kombinationsbete med nöt, häst och får. Successiv röjning av buskskiktet under en period av cirka 10 år till önskad krontäckning. Skötselinsatser bör i första hand inriktas på utvecklingsmark. Årlig översyn av grindar, stängsel, stängselövergångar och stigmarkeringar. Fornlämningar hålls fria från träd och buskage. Vattensamlingar skall hållas fria från skuggande träd och buskage, från fisk och kräftor och ska vara vattenhållande året runt. Fortet skall vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada. Klockgroda, grönfläckig padda och strandpadda får planteras ut i området om vattnen hålls fria från fisk, kräftor och föroreningar.

4.4 SKÖTSELPLANEKARTA 4 (Bilaga C4)

Skötselområde 24 till och med 26, (totalt cirka 79,2 ha)

Område Berörda fastigheter		Areal (ha)	Markanvändning	
			Nuvarande	Föreslagen
24	Faritslöv 10:3 & 10:1 (del av)	22,5	Bete	Bete
25	Del av Påarp S:5, Faritslöv 10:1	42,2	Bete	Bete
26	Torekov S:7	14,5	Bete	Bete

Skötselområde 24, Faritslöv 10:3 och del av Faritslöv S och 10:1, (cirka 22,5 ha) (Naturvårdverket äger Faritslöv 10:1 och RAÄ äger Faritslöv 10:3)

Beskrivning:

Större delen av området är naturreservat sedan 1976. En gränsjustering har gjorts i förhållande till det gamla Bjärekustens naturreservat och består i att fastigheten Faritslöv 10:1 nu ingår i sin helhet i naturreservatet vilket innebär en liten utvidgning vid den norra gränsen av naturreservatet. Skifte 3 av Faritslöv 10:1 hör till skötselområde 25. Området är gammal utmark som numera är välhävdat betesmark med en större forn lämning (Dagshög). Delar av Faritslöv 10:1 utgörs av väg med vändplats och har tidigare inte ingått i naturreservatet. Området närmast havet har varit utmark till Faritslövs by medan den inre delen av området, på vilken

Dagshög är belägen, har varit "Broddarps bys yttre utmark". Angöringsplatsen "Dagshög" ligger i områdets nordvästra del på mark som ägs av Naturvårdsverket och består av en parkeringsplats med informationsskylt, toalett och soptunna. Vid parkeringsplatsen finns även en informationsskylt om Dagshög. En

Skötselområde 24. Utsikt från Dagshög i riktning mot söder.
Foto 2005-09-12.

parkeringsplats med informationsskylt finns också utanför reservatet vid områdets nordligaste del. Skåneleden går genom området. Stängselövergångar finns mot intilliggande skötselområden samt mot angöringsplatsen. Området omges av stengården och cirka 1 300 meter stängsel, huvudsakligen taggtråd som är i förhållandevis god kondition. Cirka 700 meter stängsel är gemensamt med intilliggande skötselområden.

Områdets nordvästra del utgörs av plana torrängar som övergår i en sluttningsszon med berg i dagen. Dominerande arter är fårsvingel, rödven och stagg. I slänterna nedanför Dagshög finns bland annat kattfot, backtimjan, jungfrulin, spåstisel och granspira. Sluttningsszonen är bitvis bevuxen med tämligen täta enbuskbestånd och har ett risdominerat fältskikt. Sluttningen planar ut mot stranden och ersätts av ett flackt parti av strandängskaraktär, som saknar träd- och buskskikt. Strandtypen är omväxlande block- och klippstrand. Vegetationen på strandängarna domineras av salttåg, rödsvingel, gåsört, revigt saltgräs, gulkämpar, strandaster och havssälting.

I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna ljungögontröst (VU) 1950, klittviol (VU) 1988, källgräs (VU) 1988, klotgräs (VU) 2002, granspira (NT) 2002, östersjömålla (EN) 1950, småfrossört (CR) 2005, dvärglin (VU) 1987, rödlänke (NT) 1988, krypfloka (EN) 2002 och knutört (VU) 1987. Småfrossört berörs av ett nationellt åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter.

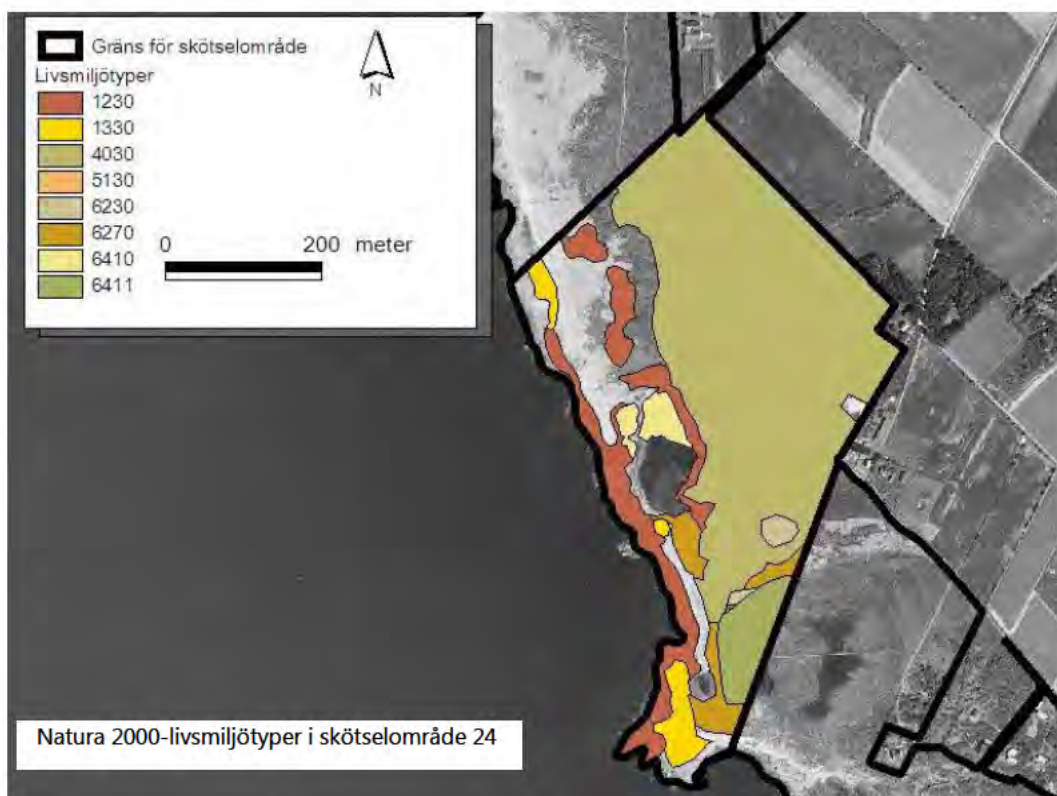
Kuststräckan utgör tillsammans med intilliggande områden ett häckningsområde för bland annat knölsvan, gravand, gräsand, ejder, småskrake, strandkata, rödbena och skärpiplärka.

Nedanför Dagshög finns ett vattenfyllt gammalt stenbrott. Stenbrottet innehåller öring och kinesisk karp som planterades ut på 1960-talet. Ytterligare fyra småvatten finns i skötselområdet varav tre ligger i områdets sydligaste del och ett i den

nordvästra delen av skötselområdet. Den sammanlagda arealen av småvatten är cirka 1,5 ha. Ett Per-Albin-fort finns på fastigheten Faritslöv 10:1. På fastigheten Faritslöv 10:3 finns ett fort av äldre datum.

I området finns tre fornlämningar som är registrerade i fornminnesregistret, V Karup socken nummer 136, 465 och 485. 136 är Skånes största gravhög, "Dagshög", med en diameter på 42 meter och med en höjd av 4 meter. 465 är ett runt röse med en diameter på 9 meter och med en höjd på 0,9 meter. Röset är delvis övertorvat och antas vara ett röjningsröse. 485 är en grav med en stensättning. Diametern är 4 meter och höjden 0,3 meter. Genom stensättning är norra halvan av stensättningen borttagen. Stenbrytningen stoppades 1910, enligt Sture Bengtsson i Grevie, då man fann gravföremål i samband med stenbrytning vid stensättningen.

Fastigheten Faritslöv 10:1 består av fem delområden. Fyra delområden är belägna utanför naturreservatet och är tänkta att fungera som angöringsplatser.

I området finns åtta Natura2000-livsmiljötyper med en areal på 17,41 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1230	Vegetationsklädda havsklippor	1	2,48
1330	Salta strandängar	2	0,66
4030	Ris- och gräshedar nedanför trädgränsen	1	12,00
5130	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	2	0,00
6230	Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen	1	0,18
6270	Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	1	0,79
6410	Fuktängar med blåttåtel eller starr	2	0,40
<u>6411</u>	<u>Fuktängar med blåttåtel eller starr</u>	<u>1</u>	<u>0,90</u>
SUMMA			17,41

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Betesmark som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Buskskiktets täckningsgrad bör inte vara högre än cirka 10 % av områdets areal. I området ska det finnas minst ett vatten som kan fungera som reproduktionslokal för bland annat större och mindre vattensalamander och klockgroda. Angöringsplatsen ska utgöra huvudangöring för naturreservatet och ska vara väl underhållen, tillgänglighetsanpassad och tilltalande för besökare.

Åtgärder:

Återkommande kraftig röjning av täta enbuskmarker (5130), gallring och röjning av buskskikt samt perenn vegetation. Röjning och betning ska ske med särskild inriktning på lokaler med småfrossört. Området hävdas genom regelbundet bete i kombination med successiv röjning av buskskiktet till önskad krontäckning.

Beteshävden ska vara av sådan intensitet att igenväxning motverkas och får gärna ske genom kombinationsbete med nöt och häst. Successiv röjning av buskskiktet under en period av cirka 10 år till önskad krontäckning. Skötselinsatser bör i första hand inriktas på utvecklingsmark. Förekomsten av småfrossört gynnas och följs upp i enlighet med riktlinjer i det nationella åtgärdsprogrammet för arten.

Angöringsplatsen "Dagshög" rustas upp, tillgänglighetsanpassas för rörelsehindrade och underhålls därefter årligen. Angöringsplatsen ska tjäna som huvudangöring till naturreservatet. Hägn runt angöringsplatsen bör vara av trä. Informationsskyltar (natur- och kulturmiljö) bör samlas under ett gemensamt skyltställ av trä. Den tillfälliga skylten söder om Dagshög ersätt med en permanent skylt. Vägen och vändplatsen på Faritslöv 10:1 används i första hand i samband med områdets skötsel för uppställning av arbetsbodar m.m. Årlig översyn av angöringsplats, skyltar, stängsel, stängselövergångar, stigmarkeringar, toalett och soptunnor. Forten skall vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada. Fornlämningar hålls fria från träd och buskage. Dammarna i området skall hållas fria från skuggande träd och buskage och bör vara vattenhållande året runt. Klockgroda, grönfläckig padda och strandpadda får planteras ut i området om vattnen hålls fria från fisk, kräftor och föroreningar.

**Skötselområde 25, del av Påarp S:5 och del av Faritslöv 10:1,
(cirka 42,2 ha)**

Beskrivning:

Utmark som numera
utgörs av Påarps
allmänning.
Skötselområdet
avsattes som
naturreservat 1971. En
gränsjustering har
gjorts i förhållande till
det gamla Bjärekustens
naturreservat och
består i att skifte 3 av
fastigheten Faritslöv
10:1 nu ingår i
naturreservatet och

Skötselområde 25 i riktning mot söder. Foto 2005-09-12.

skötselområdet vilket innebär en liten utvidgning med ett friliggande område öster om gränsen för det gamla naturreservatet. Faritslöv 10:1 (skifte 3) utgörs av en angoringsplats som delvis är uppodlad. Området består till stor del steniga, betade enbuskmarker som omväxlande hyser torra gräshedar, rishedar, fukthedar, kärr och öppna gölar. Det finns sammantaget cirka 16 småvatten i skötselområdet med en sammanlagd areal på cirka 2,2 ha. Utmed stranden finns stora fält med klappersten. Skötselområdet omges av stengården med undantag av området utmed Tunbyvägen i den nordöstra delen. Hela området är hägnat med cirka 2 300 meter stängsel, huvudsakligen taggtråd som är i förhållandevis god kondition. Cirka 750 meter stängsel är gemensamt med intilliggande skötselområden eller utgör fällindelning. Marken är indelad i två betesfällor. Ett fränhägnat vindskydd för djuren fanns tidigare (2005) vid fällindelningen i områdets norra del. Skåneleden går genom området. Stängselövergångar finns mot intilliggande skötselområden samt på tre platser längs med områdets östra gräns. En angoringsplats med parkeringsplats och informationsskylt finns på Piggvarsvägen på fastigheten Faritslöv 10:1. Ännu en informationsskylt finns utanför reservatet på Tunbyvägen intill skötselområdets nordöstligaste del. Två Per-Albin-fort finns i området.

I området finns fem fornlämningar som är registrerade i fornminnesregistret, V Karup socken nummer 138, 139, 140, 141 och 142. 138 utgörs av ett röse och en förmodad stensättning. Röset är 1 meter högt och har en diameter på 13 meter. Stensättningen ligger ca 25 meter SV om röset och har en diameter på 2,5 meter och en höjd av 0,1 meter. 139 är ett röse och en stensättning. Av röset återstår en oval stensamling på 10 x 6 meter med en höjd av 0,7 meter. Stensättningen är rund med en diameter på 3,5 meter och med en höjd av 0,15 meter. 140 är en rund förmodad stensättning med en diameter på 6 meter och en höjd av 0,4 meter. Ca 80 meter SSV om stensättningen finns en offerkastliknande stensamling på 5 x 3 meter. 141 är

en rund stensättning med mittröse. Diametern är 13 meter och höjden är 0,8 meter. 142 är en rund stensättning med en diameter på 10 meter och med en höjd av 0,3 meter.

Buskskiktet domineras av enbuskar, som är mer högvuxna mot reservatsgränsen i öster och mer lågvuxna och krypande ju närmare havet de växer. Bitvis finns mycket täta enbuskage. Förutom en förekommer nypon, slån och björnbär allmänt i området. Mellan enbuskmarkerna och stranden förekommer klapperstenfält av varierande omfattning. Innanför stenstranden finns på flera ställen ett smalt bälte med strandängsvegetation.

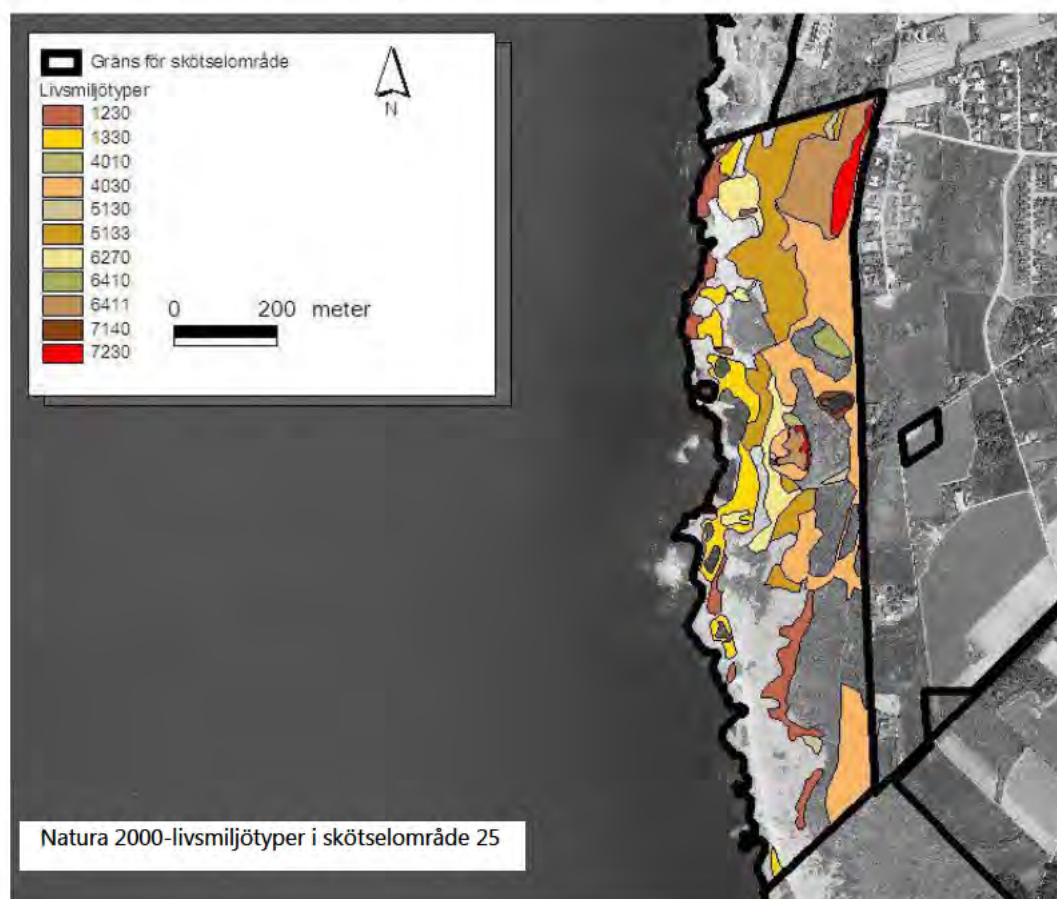
Området domineras av rished med ljung och kruståtel. Delar av heden domineras av kråkbär. Bitvis förekommer gräshed med inslag av knägräs, kattfot, ängsviol, backtimjan, jungfrulin, blåsuga och svinrot. Strandängarna i området domineras av rödsvingel och salttåg med inslag av revigt saltgräs, agnsäv, havssälting, kustarun, höstfibbla och krusskräppa. På de steniga strandvallarna växer även strandkål.. På gamla strandvallar med inslag av skalgrus finns spåtistel, jordtistel, småfingerört och brudbröd. Kring dammarna finns fuktiga rishedar med klockljung, blååtel och pors med inslag av bland annat klockgentiana, granspira och småfrossört. Här finns också fuktängar av gräs-lågstarttyp med inslag av darrgräs, nålstarr, loppstarr, slankstarr, ängsstarr, tagelsäv och tätört. I de blötaste partierna förekommer även rundsilesår, sjöfräken, knappsäv, ängsull, blågrönt mannagräs, vanlig igelknopp, kranssvalting, bäcknate och sköldbladsmöja. I kantzonen av vissa gölar påträffas grönstarr, nålstarr, hirsstarr, loppstarr, löktåg, krypfloka, spikblad, ältranunkel, kabbleka, äkta förgätmigej, mossviol, kärrviol, blodrot, strandklo, brunört, dyveronika och kärrtistel. En göl i områdets norra del nära reservatsgränsen domineras helt av ängsull. I den östra kanten av gölen finns ett rikkärr med rikligt förekomst av spådkorpionmossa och korvskorpionmossa. Andra viktiga arter är källtuffmossa, guldspärrmossa, tätört, kärrsälting, loppstarr, näbbstarr och slankstarr. Omedelbart öster om gölen växer även tagelsäv, dybläddra, småfrossört, klotgräs och plattbladig igelknopp. Till de mindre frekventa kärr- och vattenarterna hör även nålsäv och strandpryl vilka växer i kanten av en större vattensamling i områdets centrala del. Flera vattensamlingar utnyttjas av större och mindre vattensalamander för fortplantning.

Längs med kuststräckan häckar bland annat knölsvan, gravand, kricka, gräsand, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare, rödbena, fisktärna, silvertärna och skärpiplärka.

Elva Natura 2000-livsmiljötyper har rapporterats från området med en sammanlagd areal på 21,58 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1230	Vegetationsklädda havsklippor	1	2,14
1330	Salta strandängar	1	2,26
4010	Fukthed med klockljung	1	0,10
4030	Ris- och gräshedar nedanför trädgränsen	2	7,04
5130	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	3	0,23
5133	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	1	4,81
6270	Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	2	1,69
6410	Fuktängar med blåttåtel eller starr	2	0,28
6411	Fuktängar med blåttåtel eller starr	1	2,21
	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr		
7140	och gungflyn	2	0,15
<u>7230</u>	<u>Rikkärr</u>	<u>1</u>	<u>0,67</u>
SUMMA			21,58

* 1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna borstsäv (EN) 1988, dvärglin (VU) 1999, filtbjörnbär (VU) 2002, gatmålla (EN) 1922, granspira (NT) 1989, grönfläckig padda (utsättning på 1990-talet, lokal 78-005), klockgentiana (VU) 1989, klotgräs

(VU) 1999, klätt (EN) 1907, knutört (VU) 1950, kransborre (EN) 1943, krypfloka (EN) 1999, kustgentiana (EN) 1961, kärnocka (CR) 1898, kärnäva (EN) 1870, ljungögontröst (VU) 1923, luddbjörnbär (NT) 1882, pimpinellros (RE) 1954, råglost (EN) 1932, rödlånke (NT) 1988, småfrossört (CR) 2004, spädnarv (CR) 1950, stinkmålla (CR) 1928, strandbeta (NT 2000) 1989, vårkällört (VU) 1950, åkerfibbla (EN) 1943, åkermadd (VU) 1914, loppstarr (VU) 2010 och ängslost (EN) 1950. Grönfläckig padda, klockgentiana, klätt, kustgentiana, kärnocka, småfrossört och stinkmålla berörs av nationella åtgärdsprogram för bevarande av utrotningshotade arter.

Mål:

Betesmark som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Det ska finnas en välskött angöringsplats till området. Buskskiktets täckningsgrad bör inte vara högre än cirka 10 % av områdets areal. I området ska det finnas minst två småvatten som kan fungera som reproduktionslokal för bland annat större och mindre vattensalamander och klockgroda.

Åtgärder:

Området hävdas genom regelbundet bete i kombination med successiv röjning av buskskiktet till önskad krontäckning. Beteshävderna ska vara av sådan intensitet att igenväxning motverkas och får gärna ske genom kombinationsbete med nöt och häst. Återkommande kraftig röjning av täta enbuskmarker (5130) samt kraftig gallring och röjning av buskskikt. Röjning och regelbundet bete bör särskilt beaktas på lokaler med småfrossört och runt de talrika smågömlarna. Successiv röjning av buskskiktet under en period av cirka 10 år till önskad krontäckning. Skötselinsatser bör i första hand inriktas på att hålla rikkärret öppet, på områden med mindre god bevarandestatus samt på utvecklingsmark. Angöringsplatsen vid Piggvarsvägen rustas upp och underhålls därefter årligen. Dialog förs med dem som odlar upp delar av angöringsplatsen. Eventuellt kan delar av den uppodlade delen arrenderas ut för odling. Förekomsten av arter och livsmiljöer som berörs av nationella åtgärdsprogram gynnas och följs upp i enlighet med riktlinjer i respektive åtgärdsprogram. Årlig översyn av stängsel, stängselövergångar och stigmarkeringar. Forten skall vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada. Fornlämningar hålls fria från träd och buskage. Dammarna i området skall hållas fria från skuggande träd och buskage, från fisk och kräftor och ska vara vattenhållande året runt. Klockgroda, grönfläckig padda och strandpadda får planteras ut i området om vattnen hålls fria från fisk, kräftor och föroreningar. Årlig översyn av angöringsplats och informationsskyltar.

Skötselområde 26, Torekov S:7 och samfälld mark som hör till Torekov, (cirka 14,5 ha)

Beskrivning:

Stenig fäladsmark som bitvis avbryts av klapperstensfält och berghällar. Området blev naturreservat 1976. En

gränsjustering har gjorts i förhållande till det gamla Bjärekustens naturreservat och består i att hela fastigheten Torekov S:7 nu ingår i naturreservatet vilket innebär en liten utvidgning med detaljplanerat område i den nordligaste delen av skötselområdet. Detaljplanen strider inte mot syftet med naturreservatet men området innehåller en anläggning som får underhållas på samma sätt som tidigare. Marken har fram till 1940-talet utnyttjats som upphuggningsplats för

uttjänta segelfartyg. Ett minne från den här tiden är byggnaden "Emils Ruff" som finns uppställd i områdets centrala del. Byggnaden uppfördes i början av 1930-talet av delar från däckshus på linjeskeppet Stockholm som högs upp på stranden 1923. Byggnaden ägs av Torekovs sjöfartsmuseum.

Skötselområde 26 vid fällindelningen i riktning mot söder.
Foto 2005-09-12.

Skötselområdet är indelat i två betesfällor. En spolpost finns strax norr om fällindelningen. Skåneleden går genom området. Hela området omges av stengärden. Området är hägnat med cirka 1 400 meter taggtrådsstängsel varav cirka 130 meter är gemensamt med intilliggande skötselområde i söder. Stängselövergång finns mot angränsande

skötselområde samt mot intilliggande fastigheter i öster. Informationsskyltar finns i områdets nordligaste del, vid Lagmansvägen samt norr om reningsverket i områdets södra del. Ett sjömärke med texten "Rörledning, Ankring förbjuden" finns i närheten av reningsverket. I höjd med reningsverket finns ett "Per-Albin-fort" i

områdets södra del. I områdets södra del finns cirka sex vattensamlingar med en sammanlagd areal på cirka 0,6 ha.

Stranden är blockig, bitvis med inslag av klippor. Längre in mot land finns strandängar och några mindre vattensamlingar. Allmänningen har tidigare varit ohävdad under längre perioder vilket har medfört att vegetationen har dominerats av högrörter. På vissa platser med tunt jordlager finns fortfarande rester av hävdberoende vegetationstyper kvar med inslag av bland annat kattfot, backglim, backtimjan, axveronika, ängsviol, småfingerört, mandelblomma, gullviva, brudbröd, blodnäva och spåtistel. Fläckvis förekommer även inslag av fältvädd, bitterkrassing, strandbeta, paddfot, sumparv, odört och strandmalört.

Området är nästan helt öppet. Buskar förekommer endast glest spritt och utgörs till stor del av nypon och björnbär. Enstaka vresros- och oxelbuskage förekommer också. Längst upp på land förekommer huvudsakligen gräshed (rödvenhed). De vanligaste arterna är rödven, fårsvingel, trift, röllika, liten blåklocka, gulmåra, gråfibbla, backtimjan, knippfryle, styvmorsviol och femfingerört. På torrare partier förekommer även gul fetknopp, vårarv, vårtåtel och nagelört.

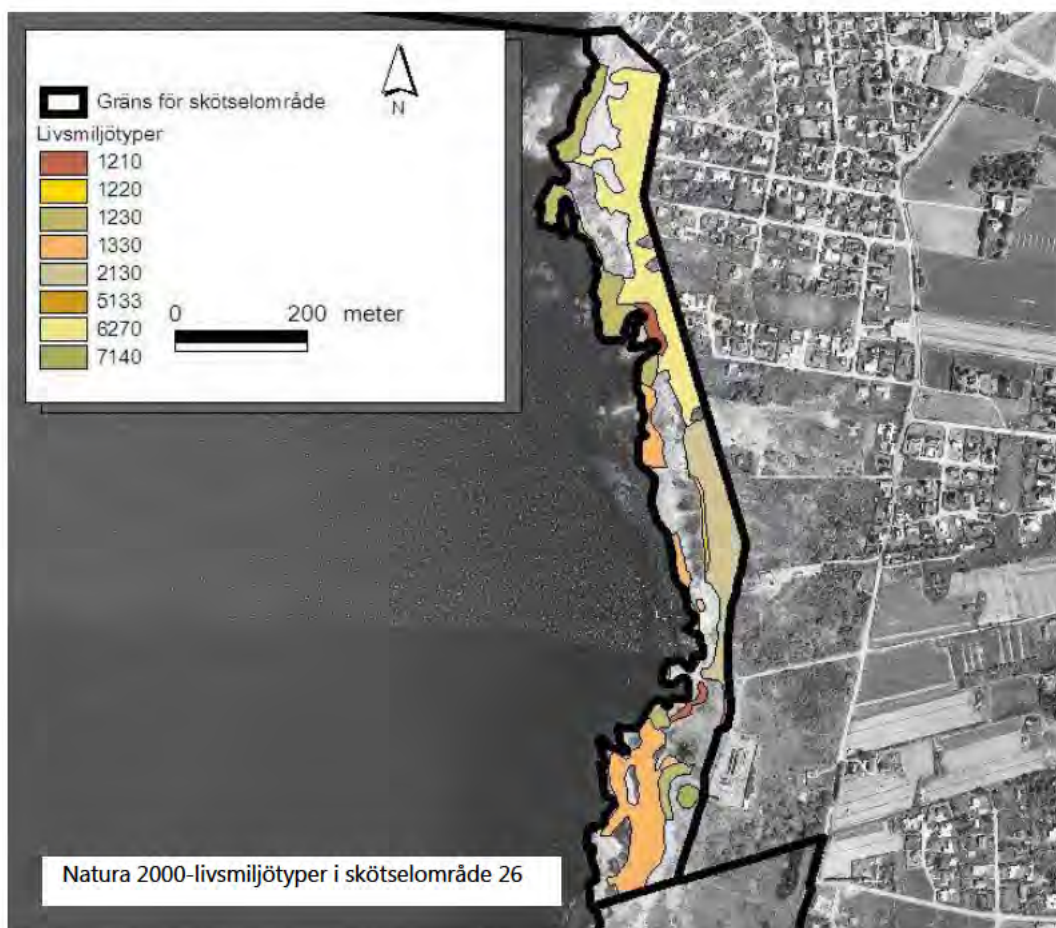
Klapperstensfälten är i stort sett vegetationsfria. Smärre inslag av örter som t.ex. stinknäva, stensöta, vårtåtel, kärleksört, smällglim och trift förekommer dock. Strandängarnas vegetation domineras av salttåg och rödsvingel med inslag av revigt saltgräs, havssälting, gulkämpar, strandkrypa, gåsört, höstfibbla, strandaster, baldersbrå och åkermolke. Havssäv och blåsäv förekommer tillsammans med jättegröe, kalmus och strandmolke vid några gölar i områdets södra del. Här växer också sumparv rikligt tillsammans med salttåg och rödsvingel. På tångvallar förekommer en frodig vegetation med inslag av bland annat strandmålla, rörflen, kvickrot, baldersbrå, gråbo, åkermolke, snärjmåra och odört.

Kuststräckan utgör ett häckningsområde för bland annat knölsvan, gravand, gräsand, ejder, småskrake, strandskata, större strandpipare, rödbena, skrattnås, fisktärna, silvertärna och skärpiplärka. I området har fynd gjorts av de rödlistade arterna filtbjörnbär (VU) 2002, hjärtstilla (NT) 1989, paddfot (NT) 1989, strandbeta (NT) 2000) 1989 och vittåtel (VU) 1950.

Området berörs av åtta olika Natura 2000-livsmiljötyper med en sammanlagd areal på cirka 8,28 ha.

Kod	Livsmiljötyp	Status*	Areal (ha)
1210	Annuell vegetation på driftvallar	1	0,26
1220	Perenn vegetation på sten och grusvallar	2	0,09
1230	Vegetationsklädda havsklippor	1	1,62
1330	Salta strandängar	1	1,95
2130	Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)	1	1,59
5133	Enbuskmarker nedanför trädgränsen	1	0,00
6270	Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	1	2,67
<u>7140</u>	<u>Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och qungflyn</u>	2	<u>0,09</u>
SUMMA			8,28

1= Fullgod bevarandestatus, 2= Icke fullgod bevarandestatus, 3= Utvecklingsmark

Mål:

Betesmark som innehåller redovisade arealer av Natura 2000-livsmiljötyper med gynnsam bevarandestatus. Buskskiktets täckningsgrad bör inte vara högre än cirka 5 % av skötselområdets areal.

Åtgärder:

Området regelbundet hävdas genom bete. Betesintensiteten ska vara så hög att igenväxning motverkas. Skötselinsatser inriktas inledningsvis i första hand på utvecklingsmark. Vattensamlingar ska hållas fria från skuggande träd och buskar. Områdets nordligaste del görs om till en attraktiv angöringsplats med rejäla skyltar med information om naturreservatet. Årlig översyn av skyltar, stigmarkeringar, stängsel och stängselövergångar. Fort och byggnader skall vara i sådant skick att allmänheten inte riskerar att komma till skada. Området städas årligen från skräp. Klockgroda, grönfläckig padda och strandpadda får planteras ut i området om vattnen hålls fria från fisk, kräftor och föroreningar.

4.7 Marina miljöer

Skötselområde 27, (cirka 4 738,5 ha)

Beskrivning:

Skötselområdet ligger i övergångszonen mellan Nordsjön och Östersjön vilket i stor grad påverkar områdets hydrografiska karaktär. Havsbotten karaktäriseras av en flackt sluttande botten med omväxlande mjuk- och hårbottenssubstrat ned till ca 10 meters djup vilket skapar en heterogen marin miljö där hårbottenssubstraten (sten- och blockrik morän tillsammans med kristallin berggrund) dominerar ytmässigt. I den norra delen, strax söder om Torekov, dominerar kalt berg. I den södra delen förekommer postglacial sand och grus ovanpå moränen.

Bottarna mellan 10 och 20 meters djup domineras av mjukbottnar med glacial- och postglaciallera (lera som avsatts i samband med eller efter den senaste inlandsisen avsmältning). Glacialleran överlagras ofta av ett tunt skikt residualmaterial bestående av sand, grus och enstaka stenar. Den postglaciala leran överlagras den glaciala leran och återfinns i de djupare delarna samt på ännu mäktigare djup (> 20 m), där den helt dominerar. Den postglaciala leran är finkornig och innehåller många gånger organiskt material. Metaller och organiska miljögifter binds lätt till finkorniga partiklar och organiskt material och det är framför allt i dessa sediment som kontaminering av metaller och miljögifter kan ske. Bottnar med postglaciallera är ackumulationsbottnar, vilket innebär att sedimentpartiklar som sjunker till botten slutligen deponeras (eller ackumuleras) där. I den norra delen av naturreservatet finns i stort sett ingen postglaciallera utan botten i detta område domineras av kalt berg, morän och postglacial finsand. Postglacial finsand är den mest

lättransporterade jordarten i marin miljö och sådana bottenar är därför känsliga för erosion.

Förekommande marina biotoper klassas enligt kustbiotoper i Norden som Mjukbottenar, Sandbottenar och Klippbottenar. Här återfinns också olika typer av revmiljöer, bland annat blåmusselbankar (*Mytilus edulis*), vilka klassas som Natura 2000 (SCI) habitat.

Marin flora och fauna

Den marina floran är starkt förknippad med vilken typ av bottensubstrat som återfinns. Vegetationen på bottenar med sten- och blockssubstrat utgörs av makroalger vilka skapar ett frodigt vegetationsskikt, och som till både artsammansättning och form uppvisar en västkustkaraktär. Täckningsgraden av olika makroalgsarter varierar med vattendjupet, och minskar både sett i täckningsgrad och artantal med ett ökat vattendjup. Förekommande algar är bland annat grönalger (*Ulva* spp) som sannolikt växer vid yt-zonen ned till ca 0,5 meters djup och i övrigt blås- och sågtång (*Fucus serratus* och *F. vesiculosus*) samt kräkel (*Furcellaria lumbricalis*) vilka täcker stora arealer av hårbottenområdena ner till drygt 3 meters djup. Med ökande vattendjup övergår floran till ett mer rödalgsdominerat algsamhälle med typiska arter som rödris (*Rhodomela confervoides*) samt flera arter av slick (*Polysiphonia* spp) och sleke (*Ceramium* spp) men även större brunalger såsom sockertare (*Laminaria* spp) återfinns här. Även på grunda sand- och grusbottenar kan vegetation förekomma; utanför Ängelbäckstrand förekommer den särskilt skyddsvärda arten ålgräs, *Zostera marina*, sparsamt på cirka 1,3 meters djup. Ett något större område med ålgräs förekommer i anslutning till Stora Hults strand. Vegetationen är en viktig livsmiljö för bland annat många fisk- kräftdjursarter vilka i sin tur utgör en viktig del i den marina näringskedjan. Likaså utgör de blåmusselbankar vilka exempelvis återfinns öster om Grytskären samt nordväst om Dagshög en värdefull livsmiljö. Musselbankarna utgör inte bara en viktig födoresurs för fisk, utan är även av värde för dykänder till exempel ejder (*Somateria mollissima*).

Jämfört med de grundare revmiljöerna hyser de djupare mjukbottenmiljöerna ett mindre antal arter, men däremot är antalet djur av förekommande arter hög. Undersökningar i området visar på tätheter upp till drygt 1800 individer/kvadratmeter. Vanligaste arter utgörs av nötmusslor samt ormstjärnor. Dessa arter utgör mycket viktiga födoresurser för ett flertal fiskarter såsom torsk och flera plattfiskarter. Marina däggdjur är ett vanligt inslag inom området. Både knubbsäl (*Phoca vitulina*) och tumlare (*Phocoena phocoena*) rör sig frekvent inom området, och gråsäl (*Halichoerus grypus*) kan sporadiskt förekomma. Tumlare, som rör sig över mycket stora havsområden observeras framförallt under sommarhalvåret, ofta även hona med kalv (årsunge). Undersökningar från 2009-2010 visar dock på att tumlare förekommer inom aktuellt område under hela året.

Öarna Inre och Yttre Grytskär utgör rastlokal och häckningsplats för en mängd fågelarter däribland tobisgrissla. På vintern ses ofta flera hundra storskarvar på Yttre Grytskär tillsammans med bland annat skärnäppa.

De olika djup och bottenstrukturer som återfinns inom området skapar förutsättningar för en mängd av livsmiljöer vilka har ett stort biologiskt värde, och den marina florans och faunan som återfinns inom området hyser en stor variationsrikedom.

Mål:

Målet med den marina delen av naturreservatet är att behålla områdets marina biotoper och dess associerade flora och fauna, och låta dessa vidareutvecklas. Bevara och utveckla störningsfria livsmiljöer för exempelvis tumlare, knubbsäl och sjöfågel. Mängden fintrådiga alger i området skall vara låg eller saknas. Området skall utgöra födosöks-, lek- och yngellokalerna för bland annat sill, torsk- och plattfisk samt sjöfåglar som söker föda vid musselbankar. Knubbsäl och tumlare skall finnas permanent i området. Det fiske som idag tillåts i området skall i samband med reservatsbildning inte omfattas av några ytterligare restriktioner. För att minska bifångstrisken av tumlare i fiskenät rekommenderas användning av pingers, s.k. tumlarskrämmor. Några konkreta skötselåtgärder är i nuläget inte aktuella.

Åtgärder

Den marina miljön behöver kartas med avseende på förekommande naturvärden, företrädesvis värden som berörs av Natura 2000. Vidare finns behov av en kartläggning och eventuell översyn av anläggningar och verksamheter inom naturreservatet som kan påverka det marina området, exempelvis bryggor, pirar, hamnar m.m.

Uppföljning

Genom Nordvästskånes kustvattenkommittés regi utförs årligen en makroalgsinventering vid en provtagningsstation Ramsjöstrand samt en bottenfaunaprovtagning i Skälderviken. En översyn av makroalgslokalerna är önskvärd då det i området kan finnas lokaler som är bättre lämpade för inventering.

5 SAMMANFATTNING OCH PRIORITERING AV PLANERADE SKÖTSELÅTGÄRDER

5.1 GENERELL SAMMANSTÄLLNING AV PLANERINGSOMRÅDEN

Planerings- område	Areal (ha)	Nuvarande hävd	Mål	Stängsel	Övergångar/ grindar	Info- skyltar
-----------------------	---------------	-------------------	-----	----------	------------------------	------------------

Karta 1

1 Stora Hult S:6, Ljungby 5:30	5,0	Bete	Bete	550 m	3 platser	1 st.
2 Ljungby S1	3,4	Bete/ohävd	Bete/väg	1 500 m	4 platser	1 st.
3 Ranarp S1	12,7	Bete	Bete	2 000 m	7 platser	3 st.
4 Segelstorp 3:90	2,6	Badstrand	Badstrand			1 st.
5 Segelstorp 3:29	1,3	Ohävd	Manuell röjning			
6 Segelstorp 3:117	0,8	Tomt	Tomt			
7 Ängelsbäck S:1	11,9	Strand/skog	Strand/skog			3 st.
8 Ängelsbäck S:1, S:5	3,4	Bete	Bete	540 m	3 platser	1 st.

Karta 2

9 Killebäckstorp S1, S2	2,8	Bete / hamn	Bete / hamn	700 m	6 platser	
10 Öllöv S2	12,3	Bete/väg	Bete/väg	1 400 m	20 platser	1 st.
11 Vasalt S:2	38,6	Bete	Bete	1 800 m	18 platser	1 st.
12 Glimminge 39:1	5,5	Bete	Bete	730 m		
13 Glimminge 39:1	4,1	Strand	Strand			2 st.
14 Mäsinge S1	2,6	Strand	Strand			1 st.

Karta 3 *Kursiv stil = finns inte idag*

15 Mäsinge S:2, Möllhult 2:15	10,6	Bete	Bete	1 300 m	8 platser	1 st.
16 Mäsinge S:2, 14:18	8,9	Bete	Bete	1 400 m	5 platser	1 st.
17 Möllhult 2:15; Mäsinge S	4,8	Bete	Bete	870 m	4 platser	
18 Rammsjö 1:21	10,0	Bete	Bete	1 300 m	4 platser	
19 Rammsjö S:7, 1:21	0,9	Strand	Strand			1 st.
20 Rammsjö S:5, S:6, 5:27	1,5	Strand	Strand			1 st.
21 Rammsjö 5:27 m.fl.	6,7	Bete	Bete	900 m	2 platser	
22 Slättaröd S:1, 23:4	37,2	Bete	Bete	1 700 m	13 platser	1 st.
23 Brödarp 3:15 m.fl.	12,4	Bete	Bete	1 400 m	6 platser	

Karta 4

24 Faritslöv 10:1, 10:3	21,5	Bete	Bete	1 300 m	4 platser	1 st.
25 Påarp S:5	42,2	Bete	Bete	2 300 m	8 platser	2 st.
26 Torekov S:7	14,5	Bete	Bete	1 400 m	10 platser	3 st.

5.2 SAMMANSTÄLLNING AV PLANERINGSOMRÅDEN FÖRDELAT PÅ MARKANVÄNDNING

Jordbruksmark

Planerings- område	Areal (ha)	Nuvarande hävd	Mål
1	5,0	Naturbete	Naturbete
2	2,6	Naturbete	Naturbete
2	0,9	Betad talldunge	Betad tall
3	12,6	Naturbete	Naturbete
5	1,3	Manuell röjning	Dito
8	3,3	Naturbete	Naturbete
10	12,0	Naturbete	Naturbete
11	37,0	Naturbete	Naturbete
11	1,6	Betad talldunge	Betad tall
12	5,5	Naturbete	Naturbete
15	10,6	Naturbete	Naturbete
16	1,9	Naturbete	Naturbete
16	7,0	Betade blandlövdungar	Dito
17	4,8	Naturbete	Naturbete
18	7,0	Naturbete	Naturbete
18	3,0	Betade blandlövdungar	Dito
21	6,7	Naturbete	Naturbete
22	37,1	Naturbete	Naturbete
23	11,7	Naturbete	Naturbete
23	0,4	Ohävdad mark	Dito
24	21,2	Naturbete	Naturbete
25	41,1	Naturbete	Naturbete
26	14,5	Naturbete	Naturbete
SUMMA	248,8		

Trädbevuxen mark			
Planerings- område	Areal (ha)	Nuvarande hävd	Mål
7	6,0	Tall, björk-, alskog	Inhemska arter
Övrig mark			
Planerings- område	Areal (ha)	Nuvarande hävd	Mål
2	0,7	Ohävdad mark	Naturbete
2	0,1	Angöringsplats	Angöringsplats
3	0,1	Angöringsplats	Angöringsplats
4	2,6	Strand	Strand
6	0,8	Tomt	Tomt
7	5,9	Strand/angöringsplats/tomt	Dito
8	0,1	Angöringsplats	Angöringsplats
9	2,8	Väg / hamn/periodvis bete	Dito
10	0,3	Väg	Väg
13	4,1	Strand	Strand
14	2,6	Strand	Strand
19	0,9	Strand	Strand
20	1,5	Strand/väg/angöring	Dito
22	0,1	Angöringsplats	Angöringsplats
23	0,3	Väg	Väg
24	1,3	Väg/angöringsplats	Väg/angöring
25	1,1	Angöringsplats	Angöringsplats
SUMMA	25,3		

5.3 PRIORITERING AV SKÖTSELÅTGÄRDER

Åtgärd	När	Planområde	Vem	Prioritet	Finansiering
Gränsutmärkning och skyltning	2013, därefter årligt underhåll	Alla	Länsstyrelsen	1	Vårdanslag
Nyanläggning av stängsel, grindar färistar och övergångar, vägvastängningsanordningar m m	2013 - 2015, därefter vid behov	1, 2, 3, 5, 7, 9, 11, 22	Länsstyrelsen	1	Vårdanslag
Underhåll av stängsel och stängselaggregat	Vid behov	1, 2, 3, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25 och 26	Ägare/ arrendator	1	Ägare / arrendator
Bete	Årligen	1, 2, 3, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25 och 26	Ägare/ arrendator	1	Miljöstöd
Underhåll av stigar, grindar och övergångar	Vid behov	Berörda	Länsstyrelsen	2	Vårdanslag
Underhåll av Skåneleden	Vid behov	Berörda	Båstads kommun	2	Båstads kommun
Underhåll av vägar och byggnader/anläggningar	Vid behov	Berörda	Ägare/ arrendator	2	Ägare / arrendator
Skogsbruk	Vid behov,	7	Ägare/ arrendator	3	Ägare / arrendator
Större gallringar och röjningar (ej skog)	Vid behov	4, 5, 7, 10, 14, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25	Länsstyrelsen	1	Vårdanslag
Anläggning och underhåll av småvatten	Vid behov,	2, 11, 12, 15, 22, 23, 24, 25	Länsstyrelsen	1	Vårdanslag
Bekämpning av fisk och kräftor	Vid behov	2, 11, 12, 15, 22, 23, 24, 25	Länsstyrelsen	1	Vårdanslag
Inplantering av groddjur	Vid behov	2, 11, 12, 15, 22, 23, 24, 25	Länsstyrelsen	2	Vårdanslag
Inlösen av äldre avtalsförbindelser	2013	1, 2, 3, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 19, 20, 21, 22, 23 och 25	Länsstyrelsen	1	Naturvårdsverket
Tecknande av nyttjanderättsavtal	Vid behov	2, 3, 4, 7, 11, 13, 14, 20, 22 och 25	Länsstyrelsen	2	NV/ Vårdanslag
Drift och underhåll av nyttjanderätter och servitut	Vid behov	Alla	Berörd innehavare	2	Berörd innehavare
Dokumentation av flora och fauna	vid behov	Alla	Länsstyrelsen	3	Vårdanslag
Uppföljning av skötsel mål	Årligen	Alla	Länsstyrelsen	1	Vårdanslag
Uppföljning av kvalitetsmål	Vart femte år	Alla	Länsstyrelsen	1	Vårdanslag
Upprättande och revidering av skötselplan	Vid behov	Alla	Länsstyrelsen	1	Vårdanslag
Makroalginventering Bottenfaunaprovtagning	Årligen	27	NV-Skånes Kustvattenkommitte	2	Dito

6 ANORDNINGAR FÖR REKREATION OCH FRILUFTSLIV

6.1 Övergripande kvalitetsmål

Naturreseptatet Bjärekusten utgör idag ett av länets viktigare friluftsområden, främst genom det kustnära läget med möjligheter till bad, promenader och fiske. Dessa värden skall bevaras och om möjligt utvecklas vidare. Angöringsplatserna ska vara välskötta och ge ett välkomnande intryck för besökare till området. Minst en angöringsplats ska tillgänglighetsanpassas för rörelsehindrade.

6.2 Riktlinjer och åtgärder

6.2.1 Tillgänglighet

Större delen av naturreseptatet är lättillgängligt för allmänheten. Beträdnadsförbud råder på de två öarna Inre Gryteskär och Yttre Gryteskär som är fågelskyddsområde. Vidare har allmänheten inte tillträde till tomtmark och åkermark med gröda under odlingssäsongen. Det finns sammanlagt cirka 25 angöringsplatser varav 16 är parkeringsplatser i eller i anslutning till naturreseptatet. 10 parkeringsplatser är belägna inom naturreseptatet. I övrigt finns sammanlagt cirka 109 stängselövergångar och grindar i anslutning till hägn och angöringsplatser inom naturreseptatet. Området kan nå med buss via de lokala linjerna på Bjärehalvön, exempelvis i Torekov. Skåneleden leder besökare genom större delen av naturreseptatet. I den södra delen av naturreseptatet finns flera, lättillgängliga badplatser vid bland annat Segelstorpstrand, Ängelsbäck, Glimminge och Mäsinge - Möllhult som har hög besöksfrekvens under sommarhalvåret.

Sammanställning över angörings- och parkeringsplatser med anordningar

P=parkering, I=information, T=toalett, S=soptunna

Skötselområde nr.	Namn	Utrustning
1	Lervik	I
2	Ljungby	P, I, S
3	Ranarp syd	P, I
3	Ranarp nord	I
--	Vistorps hamn	P, I
4	Segelstorpsvägen	P, I, S
--	Ängelsbäck	P, I, S
7	Ängelsbäcksvägen	P, I, S
10	Wilhelmsfältsvägen	I
--	Vasaltvägen	P, I
13	Knaggarpsvägen	P, I
13	Kattfotsvägen	P, I, T
14	Strandskatevägen	P, I
15	Ringastensvägen	P, I
--	Midsommarvägen	I
19	Badviksgränd	I
20	Rammsjö Reningsverket	P, I
22	Burensvik	P, I
24	Dagshög	P, I, S, T
--	Piggvarsvägen	P, I
--	Tunbyvägen	I
--	Lagmansvägen	I
--	Torekovs allmänning	I

Åtgärder:

Användandet av angöringsplatser som inte är belägna på statlig eller kommunägd mark eller som hanteras av samfällighetsförening bör regleras i nyttjanderättsavtal. Sådana avtal bör tecknas successivt med början 2013.

Reservatets huvudangöringsplats ska vara "Dagshög" i skötselområde 24 och denna ska tillgänglighetsanpassas för rörelsehindrade. Huvudangöringsplatsen ska vara möjlig att angöra med buss och utrustad med fördjupad information om naturreservatet, rastplats, toalett och soptunnor.

Viktigare angöringsplatser i anslutning till badplatser är "Segelstorpsvägen" i skötselområde 4, "Ängelsbäck" och "Kattfotsvägen" i skötselområde 13.

Samtliga angöringsplatser ska rustas upp till ett sådant skick att de ger ett attraktivt och välkomnande intryck för besökaren. Åtgärderna bör genomföras under 2013 - 2015. Särskild vikt ska läggas på att rusta upp och underhålla huvudangöringsplatser och angöringsplatser i anslutning till större badplatser.

Huvudangöringsplatsen ska utrustas med aktuell och fördjupad information om naturreservatets natur- och kulturhistoriska värden, gällande bestämmelser för allmänheten och om naturvårdsarbete i allmänhet. Skyltställ bör vara tillverkade av ek och får gärna stå under tak i större informationscentraler. Huvudangöringsplatsen ska innehålla rastplatser med rejäla bord och bänkar tillverkade av trä (företrädesvis ek). Det ska även finnas tillgång till toalett och soptunnor.

Angöringsplatserna i anslutning till de större badplatserna ska innehålla information om naturreservatet och bör vara utrustade med soptunnor och toalett.

På samtliga angöringsplatser inom naturreservatet genomförs en översyn och eventuellt underhåll av markbeläggning, övergångar, bord, bänkar, toaletter, soptunnor och skyltar. Navplank monteras vid behov på platser där det finns risk för otillåten parkering. Samtliga anläggningar ska ses över och underhållas årligen. Hägn runt angöringsplatserna bör vara av trä. Stängselgenomgångar ska vara i god kondition.

Markerade stigar ska kontinuerligt vara i gott skick. Samtliga stigar, stigmarkeringar, stängselgenomgångar, spänger, broar och andra anordningar i anslutning till de markerade stigarna ses över och rustas upp under 2013 - 2015. Därefter årlig översyn och regelbundet underhåll.

6.2.2 Anordningar för friluftslivet

Bryggor, förtöjningsringar

Ett flertal mindre bryggor, hamnar och uppläggningsplatser finns längs med kusten. Inom naturreservatet finns hamnanläggningar i skötselområde 9 på Killebäckstorp samfällighet, i skötselområde 14 på Mäsinge samfällighet och i skötselområde 22 på Slättaröd samfällighet. Flera av hamnarna administreras av särskilda hamnföreningar. Vid en del av hamnarna finns även byggnader och andra anläggningar med koppling till verksamheten. Hamnarna är små och saknar i allmänhet anläggningar för gästbåtar.

Bryggor är anlagda på fem platser belägna i skötselområde 10 på Öllöv samfällighet, i skötselområde 12 och 13 på Glimminge 39:1, i skötselområde 14 på Mäsinge samfällighet och i skötselområde 19 på Rammsjö samfällighet.

Åtgärder:

Anläggningarna underhålls regelbundet av respektive ägare. Anläggningarna ska skötas på ett sådant sätt att det inte uppstår risk för skada på naturreservatets natur- eller kulturhistoriska värden. Uppläggning av båtar ska ske på ett organiserat sätt i enlighet med föreskrifterna för naturreservatet.

Vandringsspår och leder

Skåneleden går genom hela reservatet utmed en sträcka som är uppskattningsvis 1,5 mil lång. Underhållet av de markerade stigarna, med undantag av Skåneleden, har varit eftersatt under de senaste åren. Längs med stigarna finns broar och spänger i skötselområde 3, 7, 8, 12, 16 och 18 respektive i skötselområde 11 och 18. En markväg i skötselområde 17 och 15 är upplåten för ridning. Ridning är även upplåten under delar av året på Ängelsbäck S:1.

Åtgärder:

Samtliga stigar med tillhörande anläggningar ses över under 2011 - 2012.

Stigmarkeringarna ska vara tydliga och bör underhållas årligen. Spänger, broar, stängselgenomgångar m.m. underhålls årligen. På vissa platser, där det förekommer störningskänslig fauna eller flora, bör stigarnas läge i terrängen ses över. Om stigarna medför störningar, t.ex. på häckande fåglar, bör stigarna flyttas.

Ridstigar markeras upp ordentligt under 2013-2015 och underhålls därefter årligen. Ytterligare ridstigar får göras iordning efter tillstånd från berörda markägare.

Rastplatser med rejäla bord och bänkar i trä bör anläggas på lämpliga platser i samråd med berörda markägare och arrendatorer.

Sanitära anordningar och renhållning

Soptunnor och toaletter finns utplacerade huvudsakligen på angöringsplatserna i eller invid naturreservatet, framför allt i anslutning till de större badplatserna.

Under vinterhalvåret ansamlas ibland diverse skräp utmed stränderna.

Åtgärder:

Anläggningarna underhålls regelbundet av dem som ansvarar för utrustningen.

Stränderna städas årligen från skräp. Nedskräpning regleras i 15 kap. Miljöbalken.

6.2.3 Information

Det finns äldre informationsskyltar uppsatta på sammanlagt 26 platser varav 22 är belägna inom eller i gränsen till naturreservatet. Övriga skyltar är placerade i nära anslutning till naturreservatet. Skyltarna är av olika ålder och nästan samtliga är i dålig kondition och innehåller felaktig information. Vidare finns informationsskyltar

med koppling till kulturhistoriska värden i naturreservatet uppsatta vid Dagshög i skötselområde 24.

En äldre, svenskspråkig folder finns tillgänglig på länsstyrelsen samt på turistbyråerna i Båstads kommun.

Åtgärder:

Samtliga informationsskyltar förnyas under 2014. Därefter ska samtliga skyltar ses över årligen och ersättas vid behov. På huvudangöringsplatserna ska större informationsskyltar med fördjupad information om områdets natur- och kulturhistoriska värden sättas upp.

Foldern över naturreservatet ses över och trycks om under 2015.

6.2.4 Utmärkning av naturreservatets gräns

Naturreservatets gräns är bristfälligt utmärkt.

Åtgärder:

Naturreservatets gränser märks ut under 2013 i enlighet med Naturvårdsverkets anvisningar så snart beslutet om bildande av naturreservat vunnit laga kraft.

Gränsutmärkningen underhålls därefter årligen och förnyas vid behov.

7 UPPFÖLJNING, UTVÄRDERING OCH ÖVERVAKNING AV NATURVÄRDEN

Övervakning av naturvärden

Riktlinjer och åtgärder

Förkommande Natura2000-värden övervakas i enlighet med aktuell bevarandeplan. Uppföljning ska ske enligt följande:

- Kontroll av livsmiljötypernas areal, struktur och funktion och typiska arter vart 5-6 år.
- Kontroll av N2000-arternas förekomst och deras livsmiljös struktur och funktion vart 5-6 år.
- Sammanställning och utvärdering av skydd samt meddelade tillstånd mm.

Uppföljning och utvärdering av skötsel av reservatet

Riktlinjer och åtgärder

Uppföljning ska ske enligt följande:

- Uppföljning av skötsel mål vart tredje år

- Uppföljning av kvalitetsmål vart femte år.

Denna dokumentation skall utgöra underlag vid revideringar av skötselplanen.

Uppföljning av skötselmål

Skötselmål följs upp vart tredje år. I betes- och slåttermarkerna skall hävden följas upp regelbundet och ge resultatet godkänt eller icke godkänt. I träd- och buskskikt skall röjning och plantering följas upp som utfört (=godkänt) respektive icke utfört (=underkänt). Förvaltaren svarar för uppföljning av skötselmål.

8 REVIDERING AV SKÖTSELPLANEN

Skötselplanen gäller tills vidare vad gäller i planen angivna mål och riktlinjer för hävden. De åtgärder som anges i planen inom ramen för givna riktlinjer skall ses över om uppföljning av kvalitetsmålen visar att en översyn är nödvändig eller i övrigt när det är påkallat.

9 FINANSIERING AV FÖRVALTNINGEN

9.1 Ekonomisk utredning

Förvaltaren gör en ekonomisk utredning avseende kostnader och intäkter för förvaltningen.

9.2 Finansiering av förvaltningen

Bekostas av Båstads kommun:

- Underhåll av Skåneleden, d.v.s. stigar, stigmarkeringar, stängselövergångar, spänger, träbroar, trätrappor m.m.,
- Underhåll av kommunala toaletter och soptunnor.
- Regelbundet underhåll och städning av områden som utnyttjas som större badplatser.
- Underhåll av anläggningar och vägar som kommunen ansvarar för.

Bekostas av respektive berörd

markägare/arrendator/nyttjanderättsinnehavare:

- Normal skötsel, dvs. slåtter, bete, röjningar, gallringar, avverkningar och övrig skötsel av mark och anläggningar i enlighet med fastställd skötselplan (med normal skötsel avses skötsel som normalt behöver utföras även om marken inte ingår i ett skyddat område).

- Underhåll av stängsel och stängselaggregat (ej område 5).
- Tomt och byggnadsskötsel.
- Underhåll av vägar som inte är upplåtna för allmän trafik men som leder till bebyggelse och andra privata anläggningar i reservatet.
- Drift och underhåll av anläggningar, nyttjanderätter (ledningar, diken m.m.)

Förvaltaren (Länsstyrelsen):

- Uppsättning och underhåll av gränsutmärkning och informationsskyltar.
- Produktion av informationsfolder om naturreservatet.
- Upprättande och revidering av skötselplan.
- Större gallrings-, röjnings- eller andra åtgärder enligt anvisningar i fastställd skötselplan (åtgärder som inte kan betraktas som normalt underhåll).
- Nyuppsättning av ytterstängsel i betesmark, (d.v.s. på mark som ägs av Naturvårdsverket, på mark som annars inte blivit betad (skogsbete, sedan länge övergiven betesmark som skall restaureras etc. samt i de fall skötselplanen leder till särskilda behov av specialstängsel, exempelvis sjöstaket, fällindelning för senare släpp av betesdjur etc.).
- Underhåll av stängsel i område 5
- Underhåll av parkeringsplatser på mark som ägs av Naturvårdsverket.
- Eventuell slätter eller rishedsbränning enligt anvisningar i skötselplanen.
- Underhåll av ridstigar med tillhörande stigmarkeringar.
- Upprättande av nyttjanderättsavtal för angöringsplatser m.m.
- Avveckling av äldre avtalsförbindelser.

10 KÄLLOR

- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Cederberg B, Löfroth M. (eds) 2000. Svenska djur och växter i det europeiska nätverket Natura 2000. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Flygbilder från 1940-talet, gisskikt, Länsstyrelsen.
- Gustafsson, M. 1996. Kulturlandskap och Flora på Bjärehalvön. Lund.
- Gärdenfors U. (ed.) 2000. Rödlistade arter i Sverige 2000. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Länsstyrelsen i Kristianstad län, 1996. Från Bjäre till Österlen, Skånska natur- och kulturmiljöer. Länsstyrelsen i Kristianstads län.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2003), Information lagrad i Kartongen (GIS-skiktsgруппerna Miljö resp. Lantbruk)
- Länsstyrelsen i Skåne län, (Ch. Persson 1991). Förslag till Skötselplan för Bjärekustens naturreservat. Båstad kommun, Kristianstads län.

- Löfroth M. (ed.) 1997. Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000. Naturvårdsverket. Naturvårdverkets förlag.
- Nordiska Ministerrådet 1998. Vegetationstyper i Norden. (red. Lars Pålsson). TemaNord 1998:510. Nordiska Ministerrådets sekretariat.
- Nordiska Ministerrådet 1999. Markanvändning och vegetation i nordiska odlingslandskap (red. Lars Pålsson) TemaNord 1999:555. Nordiska Ministerrådets sekretariat.
- Sjöberg Anders 1988. Skånska Flygflottillen och bygden.

KARTMATERIAL

- Flygbilder från 1940-talet, gisskikt, Länsstyrelsen.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2003), Information lagrad i Kartongen (GIS-skiktsgруппerna Miljö resp. Lantbruk)
- SGU, Berggrunds-, Jordarts- och maringeologiska kartor.

11 RÖDLISTADE ARTER

Förteckning över observationer av rödlistade arter i naturreservatet som är registrerade av ArtDatabanken 2005.

(Ja) = Åtgärdsprogram som är på gång men ännu inte fastställt 2005.

(Åkerogräs) = arten ingår i åtgärdsprogram som berör flera olika arter eller livsmiljöer).

Grupp	Svenskt namn	Vetenskapligt namn	ÅGP-art	Hotkat. 2005	Hotkat. 2000	Senaste observation
Blötdjur	Kalkkärrsgrynsnäcka	<i>Vertigo geyeri</i>	Ja (Rikkärr)	-	NT	1970
Fjärilar	Piltecknad fältmätare	<i>Perizoma sagittata</i>	Nej	-	NT	1973
Fåglar	Dubbelbeckasin	<i>Gallinago media</i>	(Ja)	NT	-	1995
	Sydlig kärrsnäppa	<i>Calidris alpina</i> ssp. <i>schinzii</i>	(Ja)	EN	-	1973
Grod- och kräldjur	Grönfläckig padda	<i>Bufo viridis</i>	(Ja)	CR	-	utsatt ?
	Hasselsnok	<i>Coronella austriaca</i>	Nej	-	VU	1962
	Snok	<i>Natrix natrix</i>	Nej	-	VU	1987
	Strandpadda	<i>Bufo calamita</i>	(Ja)	EN	-	1999
Kärlväxter	Borstsäv	<i>Isolepis setacea</i>	Nej	EN	-	1988
	Bågstarr	<i>Carex maritima</i>	Nej	EN	-	1994
	Dvärglin	<i>Radiola linoides</i>	Nej	VU	-	1999
	Engelsk skörbjuggsört	<i>Cochlearia officinalis</i>	Nej	NT	-	1988
	Filtbjörnbär	<i>Rubus lagerbergii</i>	Nej	VU	-	2002
	Fingerhirs	<i>Digitaria ischaemum</i>	Nej	NT	-	1988

Grupp	Svenskt namn	Vetenskapligt namn	ÅGP-art	Hotkat. 2005	Hotkat. 2000	Senaste observation
Kärlväxter forts.	Flockarun	<i>Centaurium erythraea</i>	Nej	-	VU	0
	Flytsvalting	<i>Luronium natans</i>	(Ja)	EN	-	1999
	Fläckmaskros	<i>Taraxacum maculigerum</i>	Nej	NT	-	1994
	Gatmålla	<i>Chenopodium murale</i>	Nej	-	EN	1866
	Glansigelknopp	<i>Sparganium erectum</i> ssp. <i>negle</i>	Nej	NT	-	1994
	Granspira	<i>Pedicularis sylvatica</i>	Nej	NT	-	1988
	Gulxne	<i>Liparis loeselii</i>	Ja (Rikkärr)	NT	-	1999
	Hjärtstilla	<i>Leonurus cardiaca</i>	Nej	NT	-	1989
	Huvudtåg	<i>Juncus capitatus</i>	Nej	EN	-	1993
	Kavelhirs	<i>Setaria viridis</i>	Nej	NT	-	1988
	Klittviol	<i>Viola tricolor</i> ssp. <i>curtisii</i>	Nej	VU	-	1950
	Klockgentiana	<i>Gentiana pneumonanthe</i>	(Ja) (Alkonblåvinge)	VU	-	2000
	Klotgräs	<i>Pilularia globulifera</i>	Nej	VU	-	2002
	Klätt	<i>Agrostemma githago</i>	(Ja) (Åkerogräs)	-	VU	1907
	Knippnejlika	<i>Dianthus armeria</i>	Nej	-	VU	?
	Knutört	<i>Anagallis minima</i>	Nej	VU	-	1987
	Kransborre	<i>Marrubium vulgare</i>	Nej	-	EN	1943
	Krypfloka	<i>Apium inundatum</i>	Nej	EN	-	1997
	Kråkrassing	<i>Coronopus squamatus</i>	Nej	VU	-	1949
	Kustgentiana	<i>Gentianella baltica</i>	(Ja)	EN	-	1999
	Källfräne	<i>Nasturtium officinale</i>	Nej	EN	-	1994
	Källgräs	<i>Catabrosa aquatica</i>	Nej	VU	-	1988
	Kärnocka	<i>Tephrosia palustris</i>	Ja	-	CR	1898
	Kärnäva	<i>Geranium palustre</i>	Nej	-	VU	1870
	Liten kärmaskros	<i>Taraxacum litorale</i>	Nej	VU	-	1994
	Ljungögontröst	<i>Euphrasia micrantha</i>	Nej	VU	-	1988
	Luddbjörnbär	<i>Rubus insularis</i>	Nej	-	VU	1882
	Martorn	<i>Eryngium maritimum</i>	(Ja)	EN	-	2002
	Månviol	<i>Lunaria rediviva</i>	Nej	-	VU	1932
	Paddfot	<i>Asperugo procumbens</i>	Nej	NT	-	1989
	Pimpinellros	<i>Rosa pimpinellifolia</i>	Nej	-	CR	1954
	Pipstakra	<i>Oenanthe fistulosa</i>	Nej	EN	-	1999
	Råglösta	<i>Bromus secalinus</i>	Nej	-	VU	1932
	Rödlånke	<i>Lythrum portula</i>	Nej	NT	-	1988
	Skånebjörnbär	<i>Rubus axillaris</i>	Nej	NT	-	2001
	Skånskt oxbär	<i>Cotoneaster kullensis</i>	Nej	VU	-	1998
	Smal käringtand	<i>Lotus tenuis</i>	Nej	-	NT	?
	Småfrossört	<i>Scutellaria minor</i>	(Ja)	CR	-	1999

Grupp	Svenskt namn	Vetenskapligt namn	ÅGP-art	Hotkat. 2005	Hotkat. 2000	Senaste observation
Kärlväxter forts.	Spädnarv	<i>Arenaria leptoclados</i>	Nej	-	CR	?
	Stinkmålla	<i>Chenopodium vulvaria</i>	(Ja)	-	CR	1907
	Strandbeta	<i>Beta vulgaris</i> ssp. <i>maritima</i>	Nej	-	NT	1989
	Vittätel	<i>Aira caryophyllea</i>	Nej	-	VU	1924
	Vårkällört	<i>Montia arvensis</i>	Nej	-	VU	?
	Åkerfibbla	<i>Hypochoeris glabra</i>	Nej	-	VU	1943
	Åkermadd	<i>Sherardia arvensis</i>	Ja	-	VU	1914
	Åkersyska	<i>Stachys arvensis</i>	Nej	VU	-	1988
	Ängslosta	<i>Bromus racemosus</i>	Nej	-	EN	?
	Östersjömålla	<i>Chenopodium striatifforme</i>	Nej	EN	-	1950
Mossor	Blå säckmossa	<i>Calypogeia azurea</i>	Nej	-	NT	1945

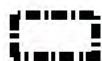
BILAGA B1

Naturreseptatet Södra Bjärekusten
Skåne län, Båstads kommun

Utdrag ur Fastighetskartan

Skala ca: 1:10 000 vid A3-format

0 125 250 500 m

Gräns för naturreservat

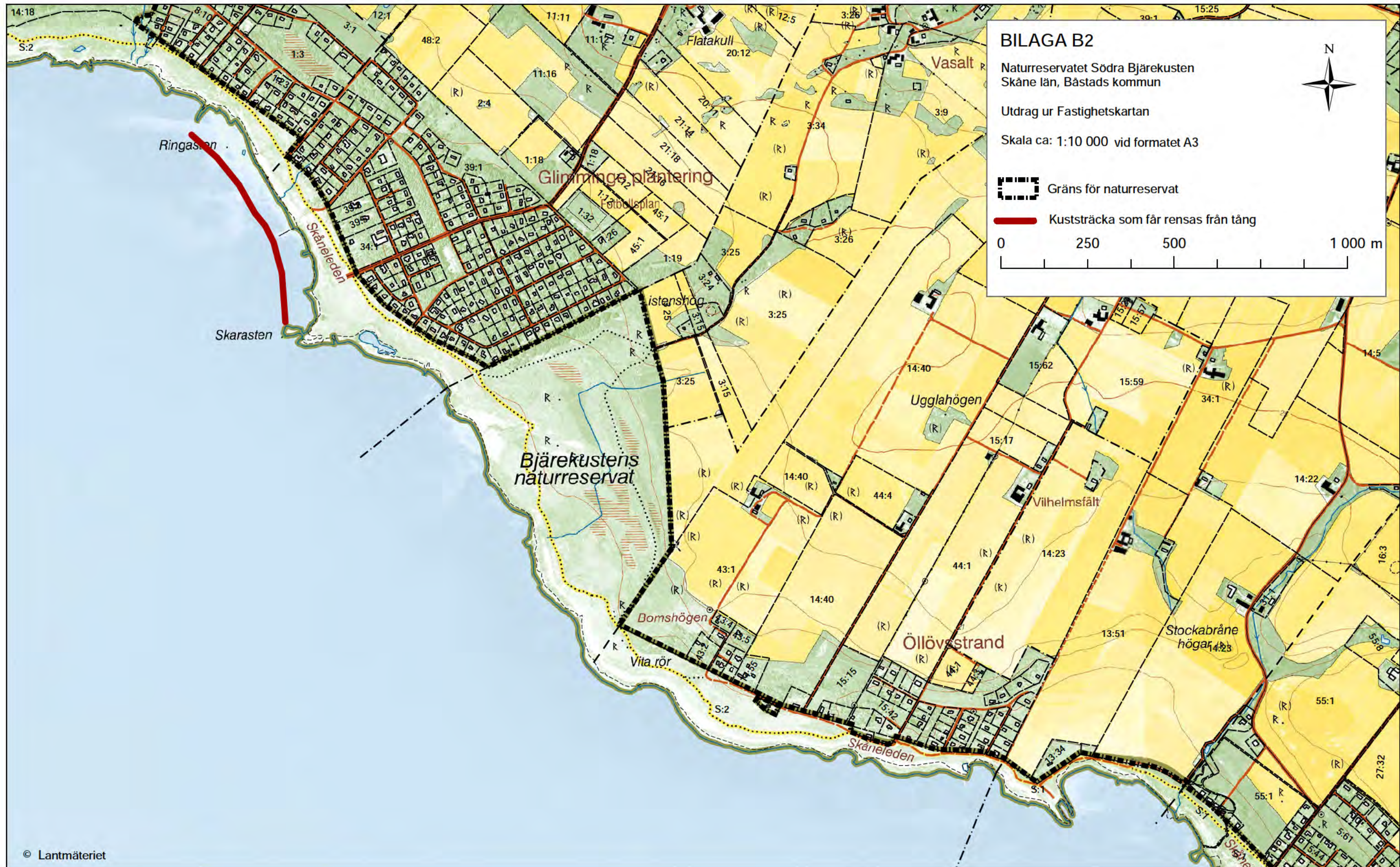
Beträdnadsförbud 1 mars - 30 juni på fastigheten
Ranarp 23:3 samt på ön Inre Grytskär med omgivande
vattenområde inom 100 meter från strandlinjen.

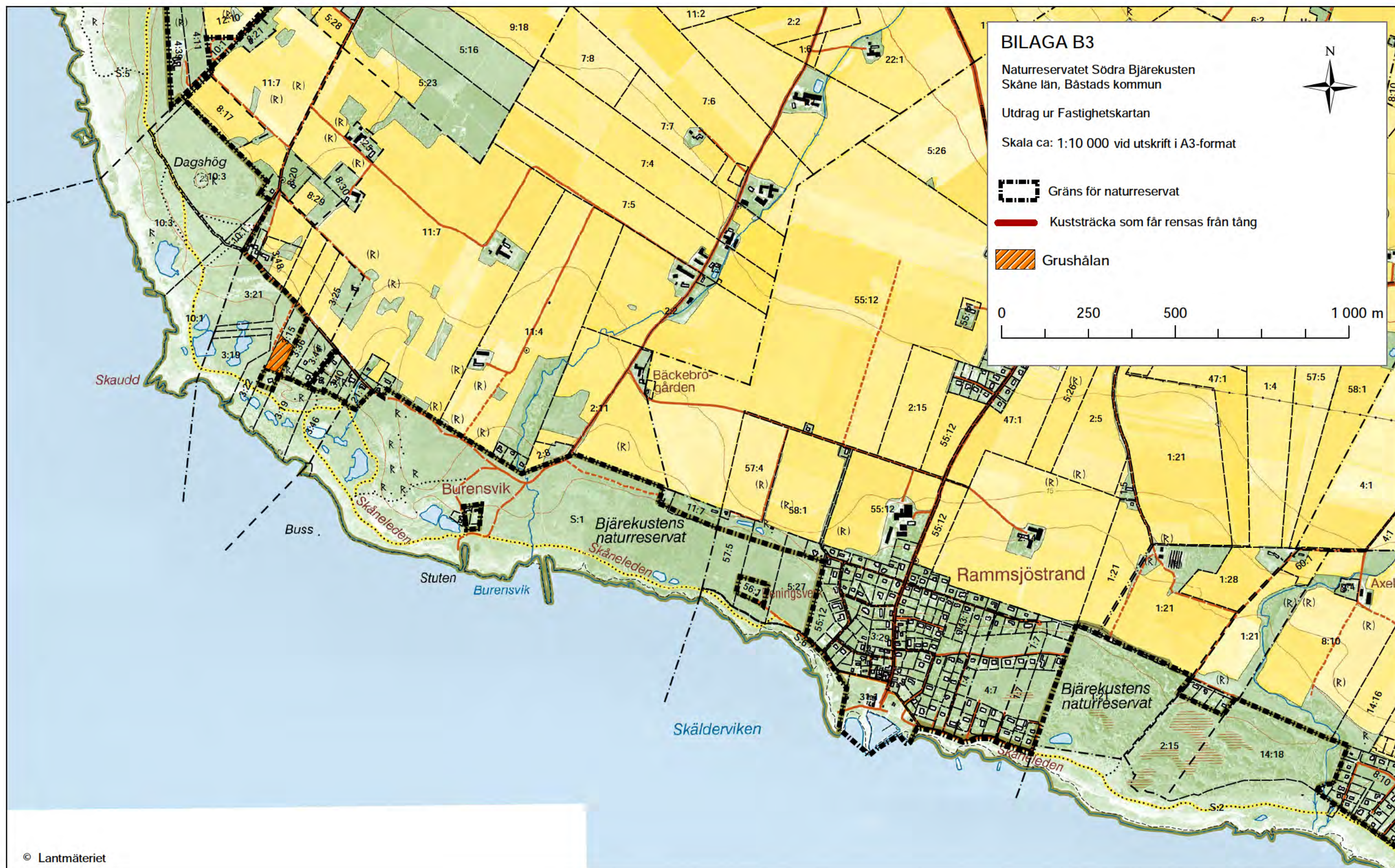

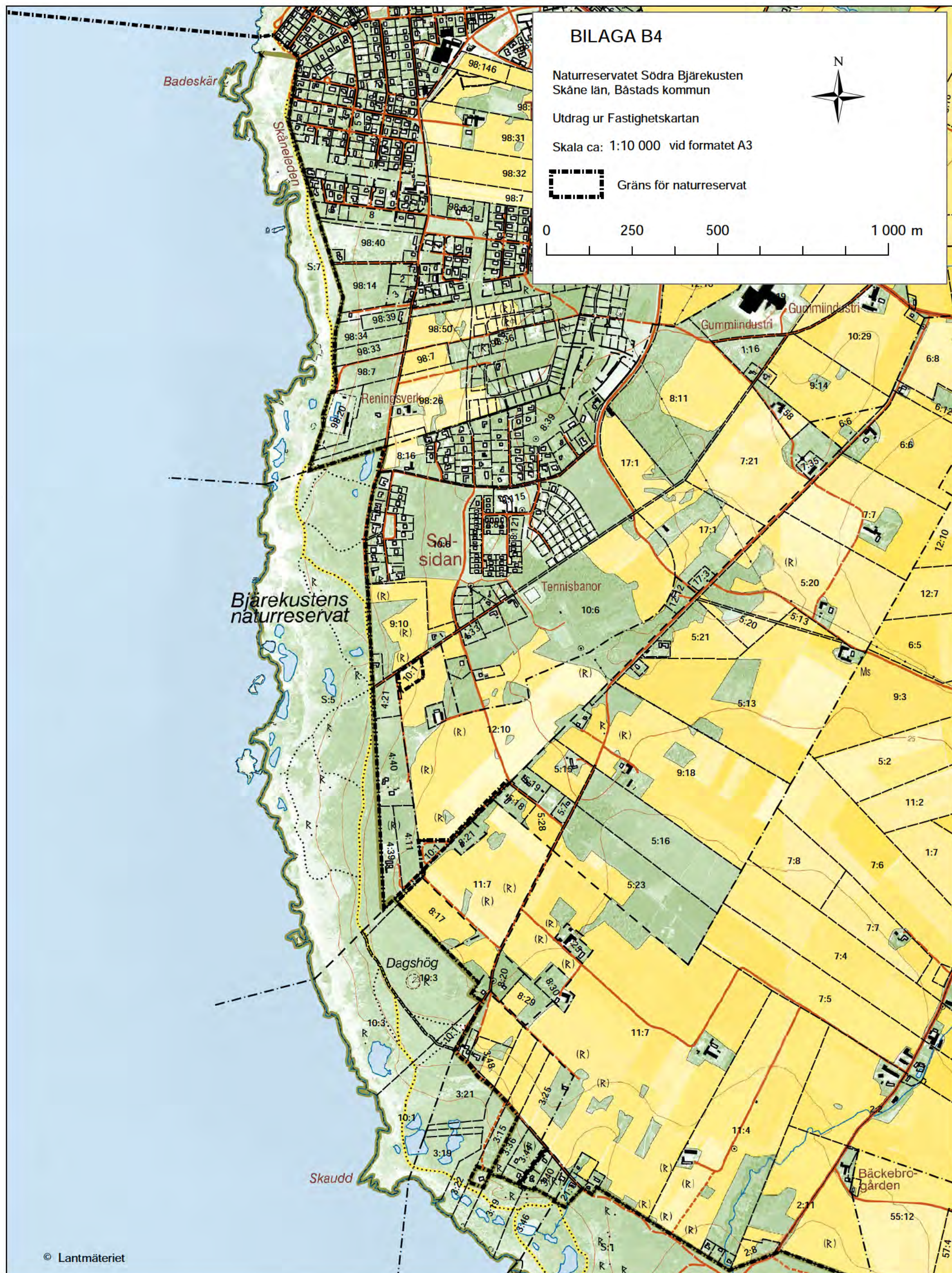
Kuststräcka som får rensas från tång

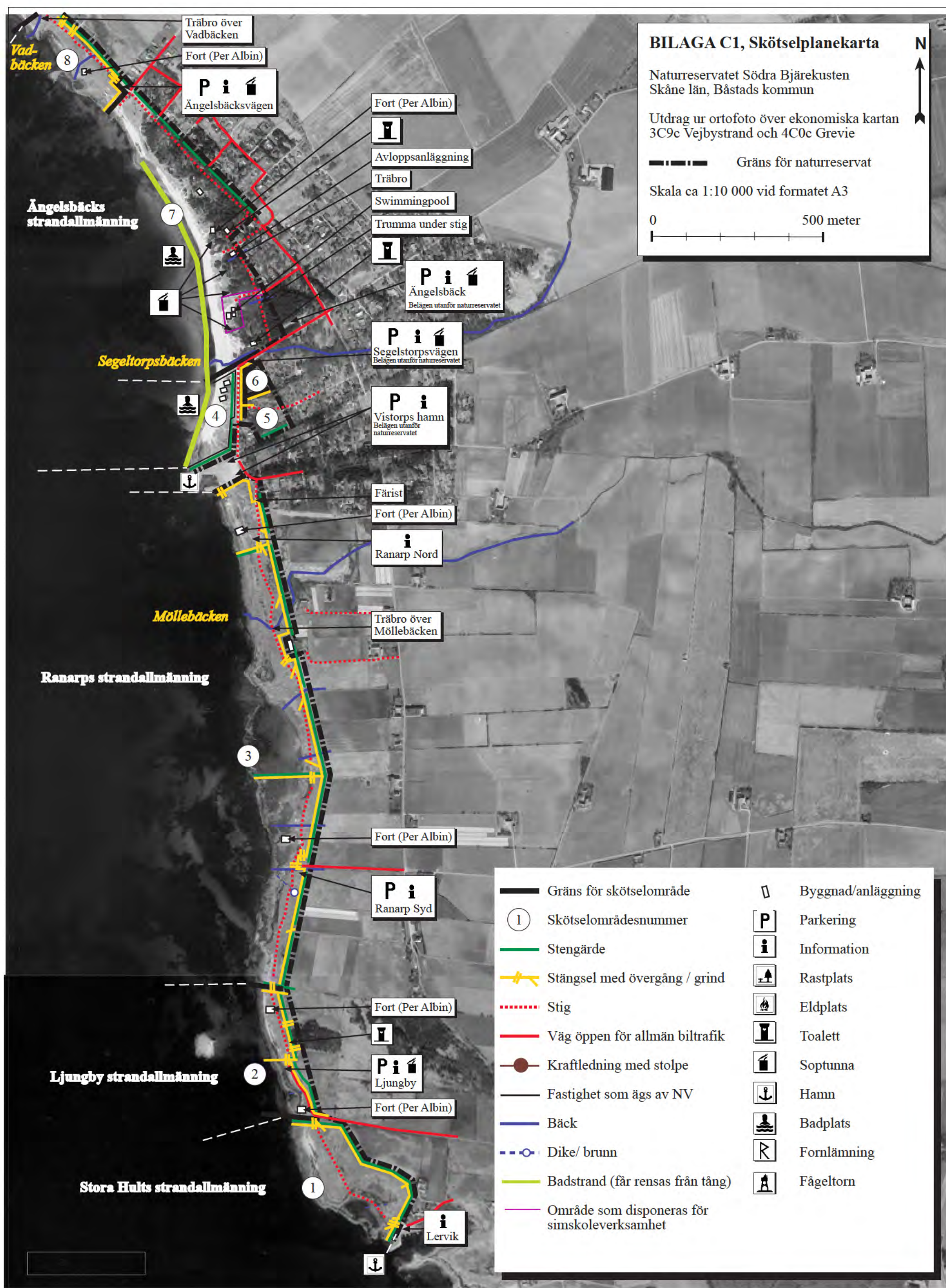

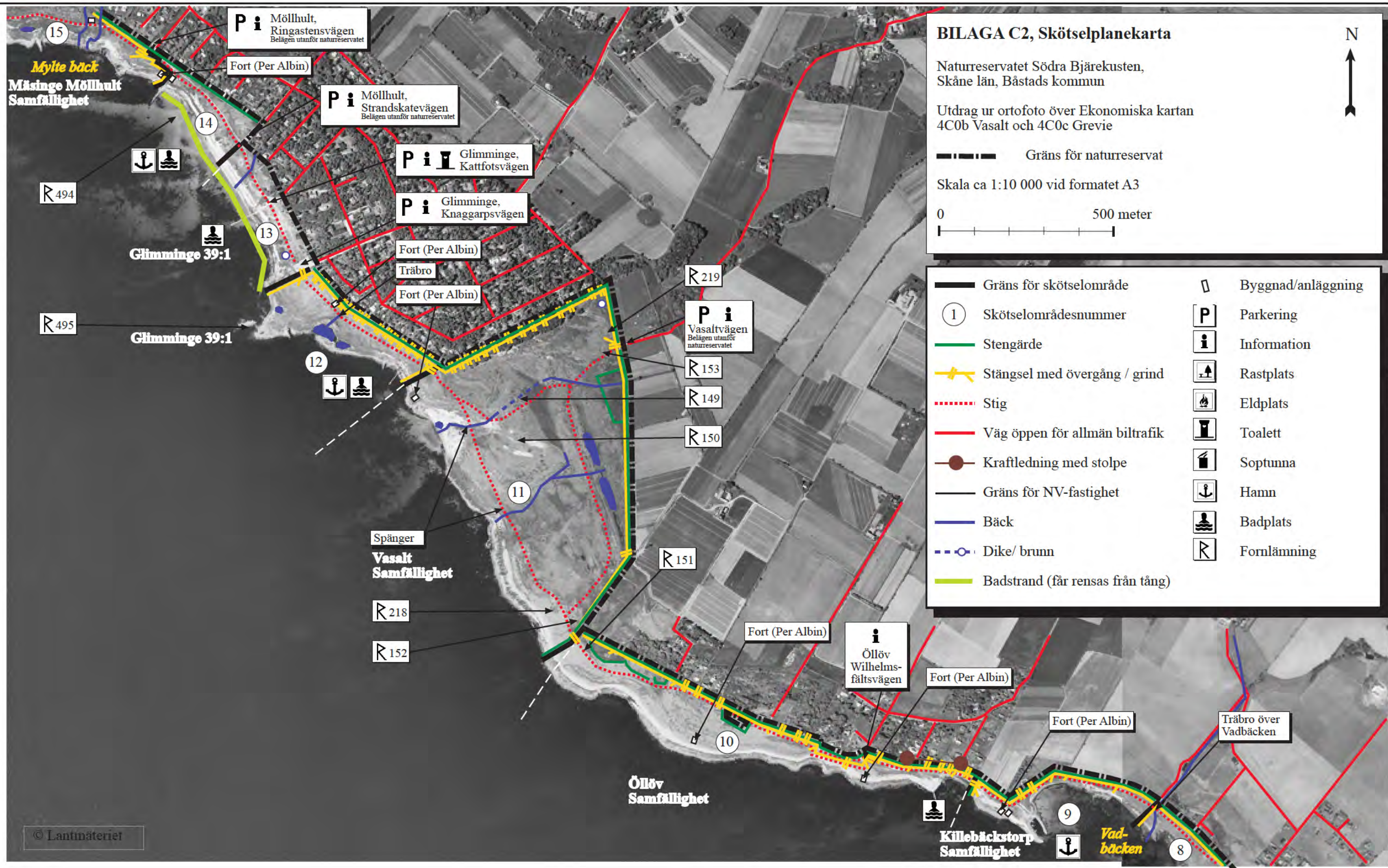
Område inom vilket simskoleverksamhet får bedrivas

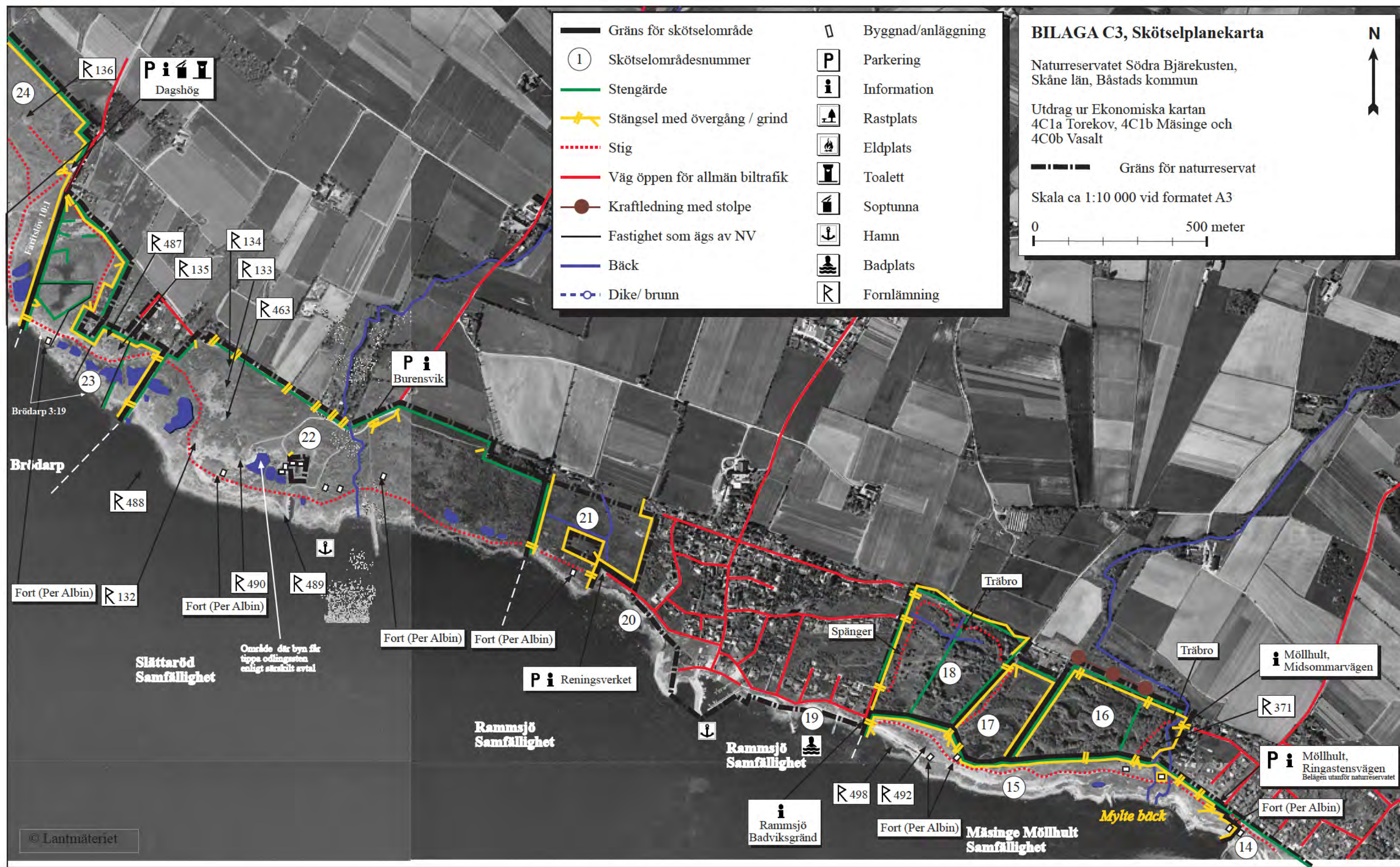

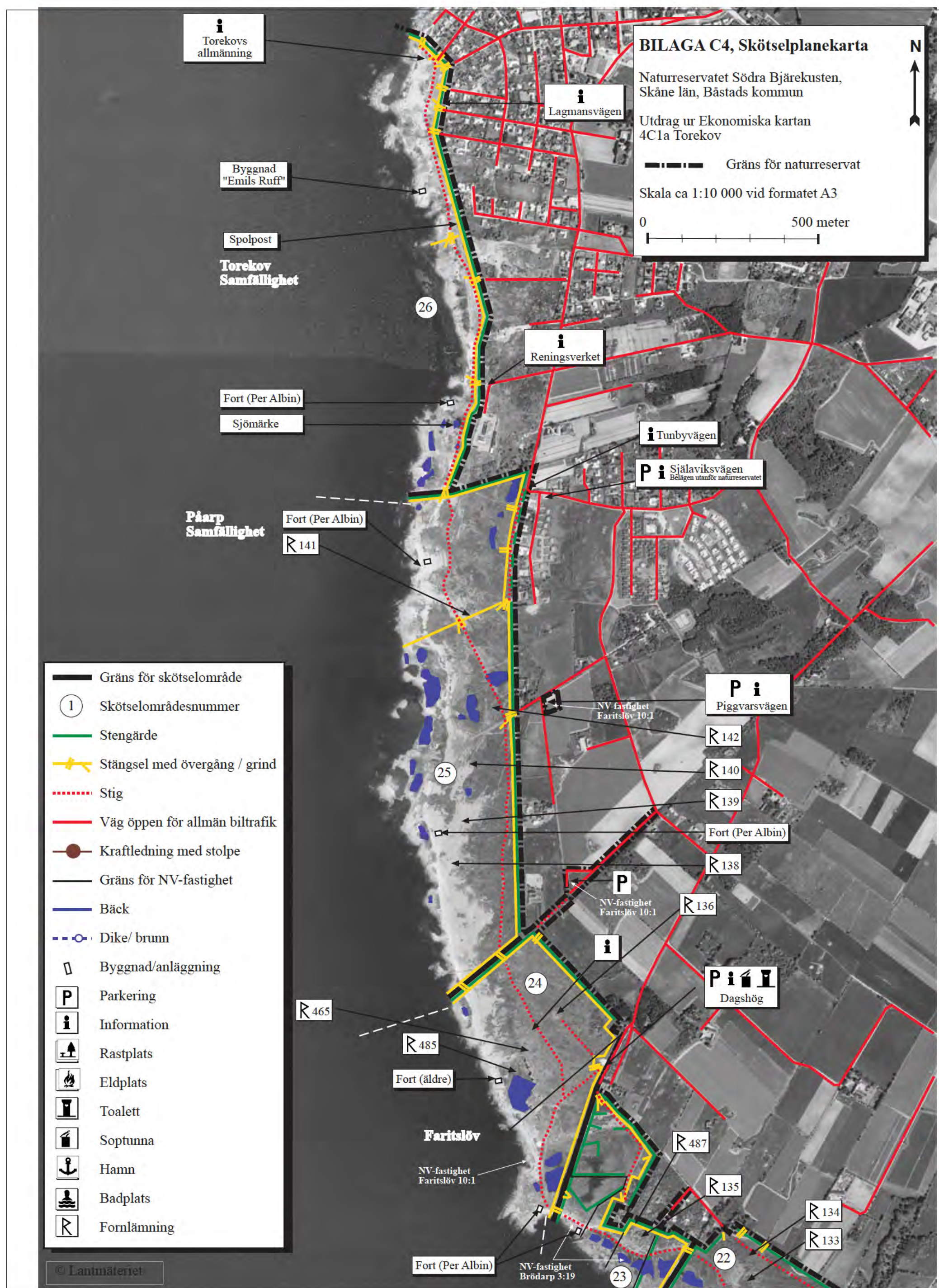

Skötselplan för naturreservatet Södra Bjäre-kusten i Båstads kommun

Skötselplanen är ett vägledande dokument som ligger till grund för hur syftet med naturreservatet ska uppnås.

Syftet med naturreservatet är bland annat att bevara biologisk mångfald och kulturvärden och att ge allmänheten möjligheter att utnyttja kustområdet för rekreation och rörligt friluftsliv. Syftet är också att bevara och utveckla störningsfria livsmiljöer för exempelvis tumlare, knubbsäl och sjöfågel.

Naturreservatet utgör en del av det europeiska nätverket av ekologiskt värdefulla områden, Natura 2000.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane